

ஞானம்

கலை தைக்கியச் சந்திகை

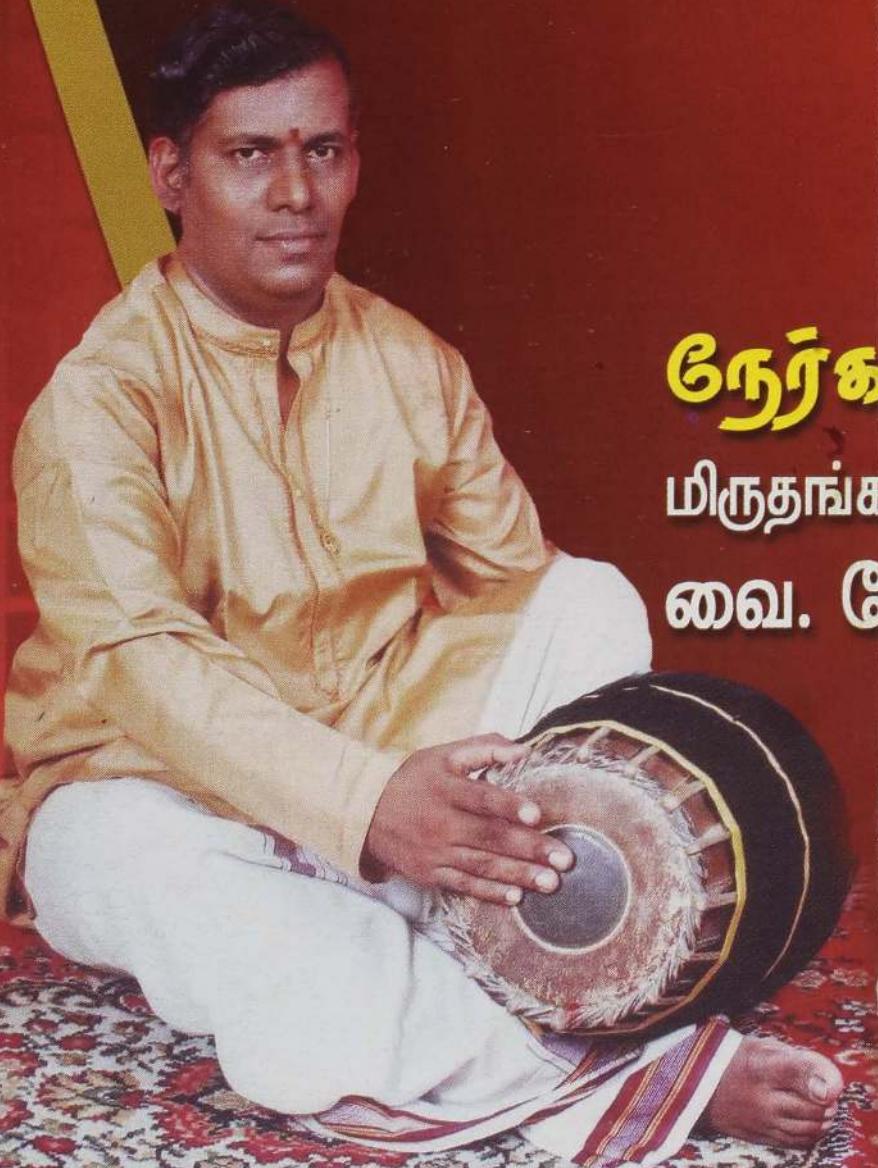
265

23ஆவது அகவையில் ஞானம்

PL

நேர்காணல்:

மிருதங்கக் கலைஞர்
வெ. வேணிலான்

விலை:
ஒப்பா 100/-

பகிர்தலின் மூலம் விரிவும் ஆழமும் பெறுவது ஞானம் !

தருமான தங்க நலைக்களுக்கு....

Nagalingams Jewellers

Designers and Manufacturers of
22kt Sovereign Gold
Quality Jewellery

101, Colombo Street, Kandy.
Tel: 081 - 2232545

CENTRAL ESSENCE SUPPLIERS

Suppliers to Confectioners & Bakers

Dealers in all kinds of Food Essences,
Food Colours, Food Chemicals,
Cake Ingredients Etc.

76B, Kings Street, Kandy.

Tel: 081 - 2224187,
081 - 2204480, 081 - 4471563

வெள்ளத்தின் பயருக்கைப்போல் கலைப்பயருக்கும்
கவிப்பயருக்கும் மேவுமாயின்,
பள்ளத்தில் வீர்மந்திருக்கும் குருடறெல்லாம்
விழிப்பற்றுப் பதுவிகொள்வர்.

ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், ஸ்தாபகர் : நி. ஞானசேகரன்
கிளை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞானம் பாலச்சந்திரன்

ஓவியர்: கிறிஸ்ட் நல்லரெத்தினம்

தொடர்புகளுக்கு

தொ.பேசி. ☎ 0094-11-2586013
 0094-77-7306506
தொ.நகல் ☎ 0094-11-2362862
கிளையம் ☎ www.gnanam.info
 www.gnanam.lk
தளம்.ஞானம்.கிலங்கை
மின்னஞ்சல் ☎ editor@gnanam.info
 editor@gnanam.lk
அஞ்சல் ☎ 3B-46th Lane, Colombo-6,
 Sri Lanka
வங்கி விபரம் ☎ T. Gnanasekara Iyer
 Acc. No. - 009010344631
 Hatton National Bank,
 Wellawatha Branch.
 Swift Code : HBLILK LX
(மணியோட்டமூலம் சந்தா அனுப்பு
பவர்கள் வெள்ளவத்தை தபாற்
கந்தோறில் மாற்றக்கூழ்யதாக
அனுப்புதல் வேண்டும்)

சந்தா விபரம் ☎ Sri Lanka

ஓரு வருடம் : ரூ 1,000/-
இரு வருடம் : ரூ 5,000/-
இடியுள்சந்தா : ரூ 20,000/-

ஓரு வருடம்	50
Australia (AU\$)	50
Europe (€)	40
India (Indian Rs.)	1250
Malaysia (RM)	100
Canada (\$)	50
UK (£)	40
Singapore (Sin. \$)	50
Other (US \$)	50

- ஞானம் சஞ்சிகையில் ரிரசுரமாகும் படைப்பு களின் கருத்துக்கணக்கு அவற்றை ஏழுதிய ஆசிரியர்களை பொறுப்பானவர்கள்.
- புதைப்பயில் ஏழுப்பவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், தொகைபேசி எண், முகவரி, ஆகிய வற்றை ஒவ்வாக கிளைத்தல்வேண்டும்.
- ரிரசுரத்திற்குத் தேர்வாகும் படைப்புக்களைச் செவ்வைப்பகுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.
- படைப்புகள் கணினியில் தட்டச்ச செய்யப்பட்டு மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்படுவேண்டும்.

கிளை.....

கவிதைகள்

புலோலியூர் வேல்நந்தன்	09
செ. சிங்காரவேல்	16
ஜின்னாஹ்	24
இ. ஜீவகாருண்யன்	25
செல்வி திருச்சந்திரன்	19
ஸாரி கொண்ட நரசிம்ம ராஜா/	
சோ.ப. (மொழிபெயர்ப்புக் கவிதை)	32
மைதிலி தயாபரன்	34
ரொபட் ஷைடன்/எம்.எம். மன்ஸமர்	37
(மொழிபெயர்ப்புக் கவிதை)	

சிறுகதைகள்

ஓ. கே.குணநாதன்	03
மு. சிவலிங்கம்	12
அலைமகன்	20
குசை எட்வேட் (குறுங்கதை)	27

கட்டுரைகள்

பேராசிரியர் செ.யோகராசா	10
கா. தவபாலன்	17
ருஸ்னா நவாஸ்	25
செங்கதிரோன்	33

நூல் அறிமுகம்

வசந்தி தயாபரன்	35
வாசகர் பெசுகிறார்	39

இந்தியர் பக்கம்

23^{ஆவது} அக்கவையில் ஞானம்

அன்புள்ள இலக்கிய நெஞ்சங்களே..!
வணக்கம்.

2000ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதத்திலிருந்து வெளிவரத்தொடங்கிய ஓனம் மாதந்தவறாது வெளிவந்து 23ஆவது அகவையில் அடியெழுத்து கவக்கும் இந்த மகிழ்வான தருணத்தில் ஓனம் சுஞ்சிகையின் தனித்துவமான சாதனங்கள் சிலவற்றை இங்கு பதிவுசெய்வதில் பெருமையடைகின்றோம்.

ஸமுத்துச் சர்க்கை வரலாற்றில் வெறுந்த இதழிகளும் இவ்வாறு மாதந்தவராமல் நீண்ட காலம் வெள்வந்து சாதனை பூர்ந்தத்தில்லை.

ஈழத்துமிழ் இலக்கியத்தையும் உலகத்துமிழ் இலக்கியத்தையும் இணைக்கும் பாலமாக வெளிவரும் நூனம் அச்சு இதழாகவும் மின்-இணைய இதழாகவும் மாதந்தோறும் வெளிவந்து உலகின் பரந்துபட்ட வாசகர்களைச் சென்றடைகிறது. நூனம் சுஞ்சிகையின் இணையப் பிரதிகள் இலவசமாக பத்தாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட வாசகர்களைச் சென்றடைகின்றன.

ஞானம் சங்சிகைகளுமல்ல உள்நாட்டிலும் புலம்பெயர் நாடுகளிலும் 40க்கும் மேற்பட்ட புதிய தலைமுறை எழுத்தாளர்கள் உருவாகியிருக்கிறார்கள்.

சிறுசஞ்சிகை வரலாற்றில் உலகின் எந்தவொரு சிற்றிதழும் 600 பக்கங்களுக்கு மேற்பட்ட சிறப்பிதழ்களை வெளியிட்டதில்லை. ஓனம் சஞ்சிகை 600 பக்கங்களில் வெளிக்கொண்ரந்த ஈழத்துப்பொரு இலக்கயச் சுறப்பதழி மற்றும் 976 பக்கங்களில் வெளிக்கொண்ரந்த புலம்பெயர் இலக்கயச் சுறப்பதழி என்பன தமிழ் இலக்கியத்திற்குப் புதிய இலக்கிய வகைமைகளை அறிமுகப் படுத்தியதோடு வரலாற்று ஆவணங்களாகவும் திகழ்கின்றன.

1000 பக்கங்களைக் கொண்ட ஓனம் சுஞ்சிகையின் 200^{ஆவது} இதழ் 60 எழுத்து இலக்கிய ஆளுமைகளின் நேர்காணல்கள் அடங்கிய தொகுத்யாக வெளிவந்து எழுத்து நவீன இலக்கியக் கருத்து நிலை மற்றும் அழகியல்சார்ந்த உரையாடல் தளமாகவும் அமைந்து இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கும் ஆய்வாளர்களுக்கும் பயனுள்ள ஒரு கைநூலாகத் திகழ்கிறது.

தமிழ் இதழியல் வரலாற்றில் எந்தவொரு பத்திரிகையோ அல்லது சிற்றிதழோ சிறுகதைப் படைப்பாளிகளை ஊக்குவிக்கும் நோக்குடன் வருடாவருடம் சிறுகதைப் போட்டிகளை 16 வருடங்களுக்குமேல் தொடர்ச்சியாக நடத்தி பரிசுகள் வழங்கிய வரலாறு இல்லை. **ஞானம் தீவுவரை 22 சிறுகதைப் போட்டிகளை நடத்தி வரலாறு படைத்துள்ளது.** இப்போட்டிகள் மூலம் பல புதியவர்கள் எழுத்துலகில் காலடி எடுத்துவைத்துள்ளார்கள் என்பதும் உலகத் தரமான பல சிறுகதைகள் வெளிக்கொணரப்பட்டன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஞானம் சஞ்சிகையை உள்ளாட்டிலும் தமிழ்நாட்டிலும் உள்ள பல்கலைக்கழகங்களில் இதுவரை பத்துக்கும் மேற்பட்ட பட்டப்படிப்பு மாணவர்கள் ஆய்வுசெய்து, B.A, M.A., M.Phil, Phd. ஆகிய பட்டங்களை நிறைவுசெய்துள்ளனர். கலாநிதிப் பட்டப்படிப்பு உட்பட அதிகமான பல்கலைக்கழக ஆய்வுகளுக்கு உட்படுத்தப்பட்ட ஈழத்தின் ஒரே சிற்றிகழ் ஞானம் மட்டுமே.

எதிர்வரும் காலங்களிலும் மேலும் பல சாதனங்கள் புரிவதற்கு எழுத்தாளர்களதும் வாசகர்களதும் நலன்விரும்பிகளதும் ஆதாரவை வேண்டிப் பணிகிணோம்.

○ ○ ○

அஸ்பானின் அடுக்கு வேட்டு

அம்மா நிறைமாதக் கர்ப்பினி.

வயிறு ஊதிப் பருத்து பிரசவத்துக்குத் தயாராக இருந்தது. நான் அம்மாவின் கருவறைக்குள் சிறைப் பட்டுக் கிடந்தேன். என் பிஞ்சக் கால்களை மண்ணில் பதிக்க இன்னும் சிலதினங்களே எஞ்சி நின்றன. கை விரல்களை விடக் குறைந்ந நாட்கள் -

உயர்ந்து வளர்ந்த புளிய மரம் -மரத்தின் கீழே ஒரு சின்ன படங்குக் கொட்டகை. கொட்டகையை அண்டினாற் போல ஒரு குழி. சவக குழியை விடக் கொஞ்சம் பெரிது. பெட்டிக்குப் பதிலாக நான்கு பக்கமும் சுவராக மரத்தடிகள். கூரையாக மரக்கட்டைகள்- எந்த நேரத்திலும் அவசரத்தில் பாய்ந்து ஒடி உள்ளே போவதற்கு ஒரு சின்ன வாசல், இதுதான் எங்கள் வீடு ... பங்கர! ஓட்டுக்குள் சுருண்டு கொள்ளும் நத்தையின் வாழ்விடத்தைவிட கேவலமான வாழ்விடம்,

இது அவர்களின் ஆணி வேர் அல்ல; முகவரி அல்ல, அவர்கள் மாடமாளிகையில் வசதியோடு வாழ்ந்தவர்கள். ஆணி வேர்களையும் உறவுகளையும் விலாசங்களையும் தொலைக்க விட்டு

நீண்ட பெருமூச்சு காற்றோடு கரைகிறது. நினைவுகள் எழுதப்படாத கல்லறைகள்

இடி... மின்னல் ... முழுக்கம்... பேரிரைச்சலோடு மழை பெய்கிறது. மரத்தின் கிளையில் ஒரு குருவிக்கூடு தொங்குகிறது. கூட்டுக்குள்ளே யிருந்து இரண்டு குருவிகள் வெளியே எட்டிப் பார்த்துக் கொண்டு படுக்கின்றன. உள்ளே தாயின் அணைப்பில் ஒரு குருவிக்குஞ்சு. குஞ்சுக்கு இன்னும் முழுமையாக இறகு முளைக்க வில்லை, பறக்கக்கூடத் தெரியாது. கூடு

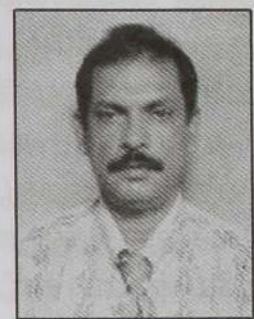
நனைகிறது... ஆனால்... குருவிகள் நனைய வில்லை.

அருகே ஒரு கிளையில் ஒரு மந்திக்குரங்கு மழையில் நனைந்தபடி இருக்கிறது. அது அந்த மரத்தில் வாழும் குரங்கு அல்ல. எங்கோ இருந்து வந்த குரங்கு. குருவிக் கூட்டடை.... குருவி களையே பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறது. மழை இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாகிறது. பொறுமை இழந்து போகிறது குரங்கு. ஒரே தாவல்,

இந்தக் கிளையில் இருந்து அந்தக் கிளைக்கு... கையில் சிக்கிய குருவிக்கூடு ... சின்னா பின்னமாகச் சிதறிக் கிடக்கிறது.

நிலத்தில் ஒன்றுமே அறியாத குருவிக்குஞ்சு வேதனையில் துடிக்கிறது, அம்மாக்குருவியும் அப்பாக்குருவியும் பரிதவிக்கின்றன. பதறு கின்றன. கீச்சிட்டுக் கத்துகின்றன. சுற்றிச் சுற்றி வட்டமிட்டுப் பறக்கின்றன. அங்கும் இங்கும் பறந்து பறந்து கத்துகின்றன. துணைக்கு எதுவுமே வரவில்லை.

கடுமையான மழை பெய்து கொண்டிருக்கிறது. மழையின் சத்தம்... குருவிகள் கத்திய சத்தம் வெளியே கேட்கவில்லை. மழை ஒய்ந்தால் ஏதாவது உதவிக்கு வரலாம் குருவிகள் ஏங்குகின்றன, கடவுளை மன்றாடுகின்றன. ஒரு கிளையில் அமர்ந்து கொள்கின்றன. குருவிக்குஞ்சு கடைசிச் சொட்டு உசிருக்காகப் போராடிக் கொண்டிருக்கிறது மூச்சு விடும் சத்தமும் ... இதயம் அடிக்கும்

டி.கி.குணநாதன்

ஆழங்கியி

ஞானம்

கணவ ஜெக்கியச் சஞ்சிகை

அமர்ர செஞ்சியன் செல்வன் ஞாபகார்த்து சிறுக்கைப் போட்டி 2021

ஒசையும்... ஒய்ந்து கொண்டே போகிறது. குருவிகள் அழுகின்றன. குருவிகளால் அழுவதைத் தவிர... வேறு என்ன செய்ய முடியும்? கண்ணீர் இரத்தக் கண்ணீராக மாறுகிறது - இரத்தத் துளிகள் கீழே விழுகின்றன. குருவிக்குஞ்சின் மீது விழுகின்றது.

ஒரு வரலாறு இரத்தக் கறையால் எழுதப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறது.

மழை ஒய் கிறது. குரங்கு தாவிச் செல்கிறது. அதன் பின்னால்... மறைவில் இருந்த தாட்டான்களும் பாய்ந்து செல்கின்றன. குருவிகள் கீழே பறந்து வருகின்றன. குஞ்சு உயிர் உதிர்ந்து கிடக்கிறது.

மழைந்த காட்டாற்று வெள்ளமாகப் பாய்து வருகிறது. குருவிக்குஞ்சை அடித்துச் செல்கிறது. குருவிகள் கத்தியபடி பின்னால் பறக்கின்றன. காட்டாற்று வெள்ளம் சாக்கடை நீருக்குள் விழுந்து விட்டது. அதன் பின்பு, குஞ்சின் வெற்றுடலைக் காணவேயில்லை குருவிகள் தோத இடமேயில்லை. குஞ்சின் அடையாளத்தைக்கூட பார்க்க முடியவில்லை ஏமாற்றத்தோடு திரும்பி வந்தன குருவிகள். அதே கிளையில் அமர்ந்தன. நீண்ட பெருமூச்சின் இடைவெளி. கீழே பார்க்கின்றன. வெள்ளம் வடிந்துபோய்க் கிடக்கிறது நிலம். வரலாறு படிந்த இரத்தக்கறை.... தடயமே தெரியாமல் கழுவப்பட்டுப் போய்க் கிடக்கிறது.

மீண்டும் நம்பிக்கையுடன் பறந்து போகின்றன குருவிகள் கூடு கட்டச் சள்ளி தேடி....

புளிய மரத்தின் அடியில் சாய்ந்திருந்த அம்மாவின் முகச் சருமத்தில் கண்ணீர்த்

திவலைகள் மேய்கின்றன. காயாத காயங்களால் இதயம் கசங்கி கண்ணீராக வடிகிறது. கண்களைக் கண்ணீர் நிறைக்கின்றது. அம்மாவின் மனச போலவே கண்ணில் வந்த கண்ணீரும் கொதிக் கிறது. இப்படித்தான் அம்மாவின் வாழ்க்கை தினமும் கண்ணீர்த் துளிகளினால் கரைகிறது. நீண்ட பெருமூச்சோடு காலிரண்டையும் நீட்டி ஒரு கையை நிலத்தில் ஊன்றியபடி வயிற்றை ஒரு தடவை தடவிக் கொள்கிறாள். அம்மாவுக்கு இரண்டாவது குழந்தை நான்.

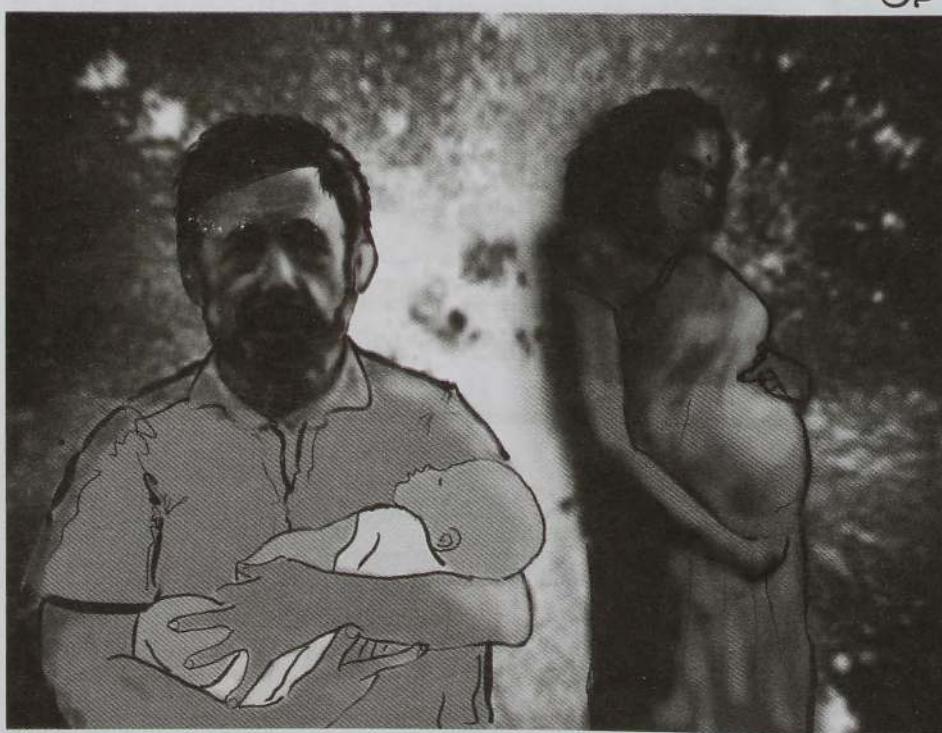
அம்மாவின் ஸ்பரிசம் என் மேனி முழுவதும் தழுவிச் செல்கிறது. எனக்குச் சுகமாக இருக்கிறது. அம்மாவுக்கும்தான்! அதை விட... துடிப்பு நன்றாக இருக்கிறது அம்மா மகிழ்ந்து கொள்கிறாள். பாவம் அம்மா! எவ்வளவு துயர் தோய்ந்த வாழ்விலும் என் மீது என்ன கரிசனை! அம்மாவுக்கு எல்லாமே நான்தான். என்னைப் பற்றிய கவலைதான். ஆரோக்கியமான குழந்தையாக என்னைப் பெற்றெடுக்க வேண்டும் என்பதே அவளது கனவுகள்... கற்பனைகள் ... ஆசைகள் --

ஒரு பெண்ணுக்கு குழந்தையை வயிற்றிலே சுமந்து பெற்றெடுக்கும் அலாதிசுகம் வேறு எதிலுமே கிடையாது. ஆனால்.... இந்தச் சூழலை நினைக்கையில் நெஞ்சம் கொஞ்சம் நெருடுகிறது. சோக இருள் நிறைந்த பாதையில் நடப்பது போல இருக்கிறது. ஆரோக்கியமான கர்ப்பினிக்கான குழல்-- ஒரு குழந்தை வளர் வதற்கான நல்ல குழல்-- கிஞ்சித்தும் இல்லை.

குண்டு வீச்சில் பலியான இன்னும் பின்ததன்மை மாறாமல் இருக்கிறது. ஒரு சின்ன நிலப்பரப்பு, பெயர்தான் வன்னிப் பெருநிலம். சின்ன நிலப்பரப்பைச் சுற்றி இராணுவம்... உள்ளே போராளிகள், ஒரு சின்ன ஈ காக்காகூட உள்ளே வரமுடியாது.... போக முடியாது. சந்திரனையும்... சூரியனையும் தவிர....

அடிக்கடி இராணுவம் போராளிகளும் மோதிக் கொள்ளும் - ஏறிகளை வீச்சுக்களும் துப்பாக்கி வேட்டுக்களும் இடைவிடாது தொடரும். மழை பெய்யுமோ இல்லையோ, குண்டுமழை பொழியும் - வாழ்வியல் சிதைந்து போனது.... வாழ்வியல் துன்பியலானது.... சூரியன்கூட சரியாக உதிப்பதில்லை.

வானத்தில் தொங்கும் கரும்புகை முட்டத்தினுள் புதைந்து கிடக்கிறது,

நெல் மணிகள் விளையும் வயல். நிலங்களில் விழுந்தும் - விழாமலும் விளைந்து அல்லது விடைத்துப் போய்க் கிடக்கின்ற செல்கள்...

காடுகளில் வாழ்ந்த விலங்கினங்கள் அழிந்து நரிகளும் ஒனாய்களும் பின்ந் திண்ணிக் கழுகுகளும் பெருகிக் கொழுத்துப் பருத்துப் போய்க் கிடக்கின்றன. வன்முறைதான் பேசுமொழி, ஆயுதந்தான் கடவுள்!

துப்பாக்கி கக்கிய கரும்புகை வானத்தில் தொங்கி.. காற்றோடு கலந்து... மாசுபட்டு... காற்றே நஞ்சாக்கி கிடக்கிறது. சுவாசிப்பதற்கு ஒரு சொட்டு சுத்தமான காற்றில் லை. குண்டோசையோடு நரி ஊளையிடும் ஒசையும் சேர்ந்து செவிப்பறைகளைக் கிழித்து ஒலி மாசடைந்து போய்க் கிடக்கிறது.

போர்முனையில் இருந்து ஏவி விடுகின்ற எறிகணைகள், குண்டுகள் குடிமனைகள் மீது விழுகின்ற அவஸ்தையை வார்த்தைகளால் சொல்ல முடியாது. அகராதியில் வார்த்தை இல்லை.

குண்டுக்கு இராணுவம், அரசியல்வாதி பயங்கரவாதி, பொதுமக்கள் மட்டுமல்ல, முதியோர்களையும் பெண்களையும் குழந்தைகளையும்கூடப் பிரித்துப் பார்க்கத் தெரிய வில்லை. அந்தக் குண்டுகளுக்கு அலுவலகம், பள்ளிக்கூடம், குடியிருப்பு, மைதானம் தேவாலயம் என்று தெரியாது.

துப்பாக்கியில் இருந்து நழுவிய குண்டுக்கீழே விழுந்துதானே ஆக வேண்டும்! இல்லை யேல்..! சேர் ஜூசேக் நியூட்டனின் புவியீர்ப்புக் கொள்கை பிழைத்துவிடும் - பயங்கரவாதத்தை அடக்குவதற்கான கனரக ஆயுதம், பொருளாதாரத் தடை, தரை- கடல் - வான் மார்க்கப் பாதைகள் மூடப்பட்டு... ஒரு சிறிய வலையத்துக்குள் கொலைக் களத்து மாடுகள் போல வெருண்டு போய் நின்ற மக்களின் தலைகளின் மீது விழுந்தது பொருளாதாரத்தடை.

பானைகள் வெறும் பானைகளாயின. அடுப்புகளில் பூனைகள் தூங்கின. தென்னிலங்கையில் இருந்து வரும் உணவு லொறிக்காக ஏங்கிய மக்கள் எல்லைக் கோட்டில் குந்திக் கொண்டு இருந்தனர்.

அன்றாடம் உண்ணவே வழியில்லை - கஞ்சித் தண்ணிக்குக்கூட வழியில்லை.

பெற் றோலில் ஒடிய வாகனங்கள், பெற் றோலும் மண்ணெண்ணெயும் கலந்து ஒடி, மண்ணெண்ணெயில் ஒடி கட்டைகளில் தூங்கிக் கொண்டிருந்தன.

குண்டுகள் தின்ற பள்ளிக்கூடங்கள் போக... எஞ்சியவை ஏதிலிகளின் குந்தியிருக்கும் கொட்டகைகளாயின.

உணவில்லை ... உடையில்லை ... குந்தி யிருக்க நிலமில்லை. பள்ளிக்கூடத்தைத் தொலைத்த வர்களுக்கு போர்க்கள் வாசல்கள் திறந்து கொண்டன. பெற் றெடுத்தவர்கள் பற்றி ஏரிந்தனர்.

மருந்துக்கும் தடை, மருந்துக்குக்கூட மருந் தில்லை. காய்ச்சல்... தலைவலி.. வயிற்றுவலி என்றால் தாங்கிவிடலாம் - மயக்கும் மருந்து இல்லாமலே உறுப்புக்களை அறுக்கும் அறுவைச் சிகிச்சை. கொடுமையிலும் கொடுமை!

மொத்தத்தில் நிம்மதியில்லாத துன்பமாக மரண விளிம்பில் வாழும் அவலம் இன்னும் தொடரும்... தொடர் சீரியல் போல....

கூலித் தொழிலுக்குப் போன அப்பா - தூரத்தில் வருகிறார். கண்ணீர்த் திவலைகளின் திரைகளினுடே அப்பா அம்மாவுக்கு மங்கலாகத் தெரிகிறார்.

அம்மாவின் நினைவுத் திரை மூடிக் கொள்கிறது. அப்பா அம்மாவின் அருகில் வந்து அமர்ந்து கொள்கிறார். களைத்துப் போயிருக்கிறார். நீண்ட தூரம் நடந்து வந்திருக்க வேண்டும் போல-- அதை விட... வயிற்றின் வெறுமை. அப்பாவின் கையில் ஒரு பை, பையை அம்மாவிடம் கொடுக்கிறார், அது அம்மாவுக்கான உணவாகத்தான் இருக்க வேண்டும்.

அப்பா !

வன்னிக்கு விரும்பி வந்தவர் இல்லை. போர் தூரத்தி வந்தவர்... பெரிய இடத்து... கெளரவமான குடும்பத்து... நல்லாய்ப் படிச்ச... மூன்று மொழிகளும் சரளமாகத் தெரிந்த மனிதன்.

கட்டிய மனைவிக்காக... ஒரு ஆரோக்கிய மான தாய்க்காக... குழந்தைக்காக கூலித்தொழில் செய்து கொண்டு... எப்போதும் அம்மாவுக்கு இயலுமானவரை சுத்தான உணவுகளை வாங்கிக் கொண்டு வருவார். தலைவிதியை நொந்து கொள்வார். ஒருநாளும் பட்டினியாய் விட்டதில்லை, சோகத்தைச் சிறைப்படுத்திக் கொண்டு வாழப் பழகிக் கொண்டார். அம்மா அப்பாவின் முகத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

அப்பாவின் முகம் சுவரத்தைக் காணது தாடிக்குள் மறைந்து கிடந்தது. அப்பா

அழகான மனிதர். அம்மா அப்பாவின் முகத்தை தாடியில்லாமல் பார்த்து நீண்ட நாட்களாயிற்று, அம்மாவுக்கு அப்பாவை தாடியில்லாமல் பார்க்க வேண்டும் என்று ஒரு சின்ன அற்ப ஆசை.

ஒரு சிறிய பிளேட் அந்த வேலையைச் செய்யும். ஆனால், முடியாது, பொருளாதாரச் சுமை... மாடாய் உழைத்தும் வயிற்றைக் கழுவ ஒரு பிடி சோற்றுக்கே வழியில்லை – ஒரு பிளேட் வாங்குவதென்பது அவர்களால் முடியாது. அதுவும் வன்னியில்!. நினைத்துப் பார்க்க முடியாத ஒன்று – ஒரு பிளேட்டின் விலை இருநூற்றி ஐம்பது ரூபாய்.

இயலாமையின் வேக்காடு அம்மா மெதுவாக எழுந்து கொள்கிறாள். அம்மாவைத் தொடர்ந்து அப்பாவும்

பொழுதை இருள் கெளவுவதற்கிடையில் கை கால் முகம் கழுவி இராச் சோற்றை சாப்பிடும் இரவு வேலைகளை முடித்துக் கொண்டு பங்க ருக்குள் நித்திரைக்குப் போய்விட வேண்டும்.

எரிபொருள் தடை. மின்சாரம் இல்லாத மண்ணில் குப்பி விளக்கைக் கொளுத்துவதற்கே மண்ணெண்ணெய் இல்லை. இரவானால் எங்கும் கும் இருட்டு. இதுதான் நியதி. இரவானால் ஊரே அடங்கிப் போகும் ஆள் நடமாட்டமே இருக்காது. நரியின் ஊளையிடும் சத்தமும் ஆந்தையின் அலறலும் மட்டும் கேட்டுக்கொண்டே இருக்கும்

இன்று முழு நிலவு நாள். புத்தரின் புனித நாள். முழு நிலவு உச்சத்தில் நிற்கும். எங்கும் நிலவு ஏறிக்கும் வெளிச்சமாக இருக்கும். நிலவொளியில் உண்டு, கொஞ்சம் தாமதமாகத் தூங்கலாம். புத்தனுக்கு இருந்த தீர்க்க தரிசனம் புத்தனின் போதனையாளருக்கு இல்லை.

நிலவொளியில் சாப்பிட்டார்கள் - வயிறு உப்பியிருந்ததால் அம்மாவுக்கு இருந்து சாப்பிடுவது கொஞ்சம் கஷ்டமாக இருந்தது - ஒருவாறு சமாளித்து ஒருக்களித்து இருந்தபடி சாப்பிட்டு முடித்தார்.

அப்பாவும் அம்மாவும் பங்கருக்குள் படுக்கைக்குப் போனார்கள்.

பங்கர! கையைக் காலை நீட்டிப் படுக்கும் படுக்கை அறை அல்ல. உயிரைக் காக்கும் ஒரு சின்னக் குழி அவ்வளவுதான்.

நெருங்கியபடி அப்பாவும் அம்மாவும் படுத்துக் கிடந்தார்கள். அவர்களோடு சேர்ந்து நானும் அம்மாவின் வயிற்றுக்குள் சுருண்டு கிடந்தேன். மூன்று உயிர்களும் ஒன்றாய்ப் பினைந்தபடி கிடந்தோம். அப்பா அம்மாவின்

தலைமயிரைக் கோதினார், தலையைத் தடவி விட்டார். அம்மா மெளனமாகக் கிடந்தார் “பாக்கியம்”

பாக்கியம் - அம்மாவின் பெயர். அப்பா ஒசையில்லாமல் அழைக்கிறார்.

“இம்ம்” அம்மாவின் உதடுகள் விரிகின்றன. இன்னும் அம்மா நித்திரை இல்லை என்பதனை ஊர்ஜிதம் செய்து கொள்கிறார் அப்பா.

வயிற்றில் இருக்கிற குழந்தை முன்னாறு நாட்களை அண்மித்து இன்னும் ஒரு கிழமைக் கிடையில் வயிறு நொந்து பிறந்திடும்.

“வேலைக்குப் போன இடத்தில் ரெண்டு மூண்டு நாளையில் பெரிய அடிபாடு நடக்கப் போகுது எண்டு கதைக்கிறாங்க.. அடிபாடு தொடங்கின்தெண்டா எங்கேயும் போகேலா.... அந்த நேரத்தில் வயிறு நொந்துதெண்டா கஸ்டமாப் போயிடும். அதோட் கிட்டியும் ஆஸ்பத்திரி ஒண்டுமில்ல.

அக்கராயனிலை இருக்கிற ஆஸ்பத்திரி மட்டுந்தான் கொஞ்சம் இயங்குது. அவசரத் துக்குப் போய்க் கொள்ளவும் ஏலா. அப்பிடிப் போறதெண்டா கூட வாகனங்கள் ஒண்டுமில்ல. நாளைக்கே வெளிக்கிட்டு அக்கராயனுக்குப் போனா என்ன எண்டு தோண்டுது. செல்லக் கண்டனிட்ட மாட்டு வண்டியக் கேட்டிருக்கிறன். காலையில் கொண்டு வந்து தாறன் எண்டு சொல்லியிருக்கிறார். காலையில் ஒரு பத்து மணிபோல புறப்படுவம்”

அப்பா வார்த்தைகளை ஓய்த்து அமைதி யானார்.

‘படுத்துத் தூங்குங் க...காலையிலை பார்க்கலாம்’ அம்மாவின் இலக்கின்றிய வார்த்தை கள் நழுவின.

இரவு நீண்டு கொண்டே போனது – நித்திரை வருவதாக இல்லை. நரியின் கூக்குரல். ஆந்தையின் அலறல்.. சில் வண்டு களின் இரைச்சல்- அமைதியைக் குலைத்து.. அச்சமுட்டும் இரவாகக் கரைந்து கொண்டிருந்தது.

அதிகாலைப் பொழுது இன்னும் புலர் வில்லை . அவர்கள் படுத்துக் கிடந்தார்கள்.

தொலைவில் கிபீர் இரையும் சத்தம். செவிகளைக் கூர்மையாக்கிக் கொண்டு கிடந்தார்கள். சில நொடிக்குள் --- டும்.. டும்... டும... டும் ... தொடரடி. அருகே குண்டுகள் விழுந்து வெடிக்கும் ஒசை செவிப்பறை வெடித்துச் சிதறிவிடும் போலு..

நிலம் அதிர்ந்தது..

பீதியில் உறைந்துபோய்க் கிடந்தார்கள். குண்டு அருகில் விழுந்து வெடிப்பது அவர்களுக்கு இது முதற் தடவையல்ல. அது எப்படி இருக்கும் என்று பலமுறை உணர்ந்தவர்கள்.

ஒரு கிபீர் தனியே குண்டு போடுவதில்லை. ஒரு கிபீர் குண்டு போட்டால் இன்னொரு கிபீர் குண்டு போடும். கிபீர் தனித்துத் திரிவதில்லை. மலத்துடன் ஒட்டிய ஈ போல ஒன்றுடன் ஒன்று ஒட்டிக்கொண்டு பறந்து செல்லும்.

அனுபவம் பேசுகிறது.

அப்படியானால் - ஒருவரை ஒருவர் பார்த்தபடி காதைப் பொத்திக் கொண்டு, கடவுளே- கடவுளே, இதுதான் பார்க்கும் கடைசிப் பார்வையோ... கண்கள் கெஞ்சுகின்றன. அதே குண்டோசைகள்....தாளப் பறந்த கிபீர் மேலெழுந்து செல்லும் சத்தம் கரைகிறது.

இனி வெளியே போகலாம் -

வெளியே தலையை நீட்டுகிறார்கள். குண்டைப் பீச்சி ஓய்ந்த பின்பு விமானங்கள் தொலைந்துபோய் விட்டன. குண்டு வீசி ஓய்ந்தாலும்- எங்கும் பனிப்படலம் போல.... புகை மண்டலம் விரவிக்கிடக்கிறது. கும் இருட்டாக...

வீச மறந்த காற்று மெல்ல வீசுகிறது -

நச்சக் காற்று பரவி வந்து கண்கள் ஏரிந்து கண்களால் கண்ணீர் கசிகிறது. பூமியை மண்டியிட்டுக் கடந்த கறுப்புப் புகை மெல்ல விலகுகிறது.

மயான அமைதி,

வானத்தில் பருந்துகளும் கழுகுகளும் வட்டமிடுகின்றன. நாசியில் மனிதக் கொழுப்போடு சேர்ந்து கருகிய சாம்பலின் நெடி உயிரோடு உதிரமும் உதிர்ந்து மன் சிவந்து கிடக்கிறது. உடலங்கள் சிதறி முகவரிகள் அற்றுக்கிடக்கின்றன. அழக்கூட ஆட்கள் இல்லை. அடிக்கடி மண்ணில் நிகழும் காட்சிப்படிமம் தெளிவற்ற விம்பங்களாகத் தெரிகின்றன.

அம்மாவினதும் அப்பாவினதும் இதயங்கள் பீதியைச் சுமந்தன. எப்படியாவது இன்று ஆஸ்பத்திரிக்குச் செல்ல வேண்டும்! மனம் உறுதி கொள்கிறது.

செல்லக்கண்டன்னன் கொண்டு வந்து விட்டுச் சென்ற ஒற்றை மாட்டு வண்டி வாசலில் தயாராக நின்றது. வன்னியில் மின்சாரம் இல்லை. குப்பி விளக்குகளே தஞ்சம். அப்பா,

கரிப்புகை பிடித்துக் கிடந்த அரிக்கன் ஸாம்பை எடுத்து சிமினியைத் துடைத்து மண்டி பழந்து கிடந்த மண்ணெண்ணையை ஊற்றி வண்டிச் சட்டத்தில் கொளுவினார். அவசியமான சாமான்கள் சிலவற்றையும் ஏற்றிக் கொண்டார்.

இறுதியாக அம்மா தூக்க முடியாத பெரிய வயிற்றைத் தாங்கிக்கொண்டு நடந்து வந்தார். அடிவயிற்றை இடது கை தாங்கியிருந்தது. அப்பா அம்மாவின் கையைப் பிடித்துத் தூக்கி வண்டியில் ஏற்றி விட்டார். அம்மா வண்டியில் கால் இரண்டையும் நீட்டிக்கொண்டு இருந்தார்.

வண்டி பயணத்தை ஆரம்பித்தது. அப்பா ஒரு சிறிய கேட்டிக் கம்புடன் முன்னே இருந்தார்.

அம்மா ஒரு தடைவை அதுவும் இறுதித் தடவையாக அடைக்கலம் தந்த மண்ணைத் திரும்பிப் பார்த்தார். பூமியிலே சிகவாக விழுந்த போது... அணைத்து.... பாலாட்டி.... தாலாட்டி சீராட்டிய தாயின் மடியைப் பிரிந்து போவதுபோல உணர்வு. நெஞ்சு நெகிழ்ந்தது. கண்கள் கலங்கின. பெருமுச்ச காற்றோடு கலந்தது.

எறிகணைக்கும் குண்டுவீச் சுக்கும் இரையாகிய தெரு சிதைந்து போய்க்கிடந்தது குண்றும் குழியுமாக. அப்பா மெதுவாக பத்திரமாக வண்டியை ஒட்டிக்கொண்டிருந்தார்.

கடார்.. கடார்.. கடார்... வண்டி ஆமை வேகத்தில் நகர்ந்து கொண்டிருந்தது. வண்டி காட்டு வழியால் போய்க் கொண்டிருந்தது.

அம்மாவுக்குப் பிரசவ வலி கண்டிருக்க வேண்டும்.

“அப்பா எனக்கு வயிறு வலிக்குது!” வலியின் முனக்கோடு அம்மா.

அப்பா திரும்பினார். அம்மா வயிற்றைப் பிடித்தபடி... வயிற்றைத் தடவிக் கொண்டிருந்தார்.

அப்பாவுக்குத் திகிர் என்றது, மண்டைக்குள் பூகம்பம் வெடித்துச் சிதறியது.

நடுக்காட்டில் மனிதவாடை மருந்துக்குமில்லை இடத்தில்.. என்ன செய்வது..! மனதைத் திடப்படுத்திக் கொண்டார்..

எப்படியும் ஆஸ்பத்திரிக்குப் போய்விடலாம். நம்பிக்கைகள் சிதையவில்லை

“பொறு பாக்கியம்! ஆஸ்பத்திரிக்குப் போய்விடலாம்!”

அப்பாவின் நம்பிக்கை வார்த்தைகள். கொஞ்சம் வேகமாக வண்டியை

ஒட்டுகிறார். பாதை குன்றும் குழியுமாக வண்டியை வேகமாக ஒட்டவும் முடியவில்லை மெதுவாகவும் செலுத்த முடியவில்லை. அப்பா இயலாமையின் கொடுமையை உணர்கிறார்.

அம்மாவுக்கு வேதனையின் வலி கூடிக் கொண்டே போகிறது. அம்மாவால் முடிய வில்லை. வலி அழுகையாக வெடிக்கிறது.

அப்பாவுக்கு என்ன செய்வதென்றே தெரியவில்லை. வார்த்தைகள் மௌனத்தில் உறைந்து போகின்றன. ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டு போய்ச் சேர்த்து விடலாம் என்ற நம்பிக்கை சிதைந்து.. குடிமனைக்குள் சென்று விட்டாலே போதும்... என்றாகிவிட்டது. தெருவை வெறித்த பார்வையை விலத்தி... அப்பா நிமிர்ந்து பார்க்கிறார். கண்ணுக்கு எட்டியதூ ரம்வரை மனித நிழலே இல்லை.

தலை கிள்ளி எறியப்பட்ட பனை வடலிகளும் இளந் தென்னைகளும் நிர்வாணமாக! வண்டியை நகர்த்துகிறார். வண்டியின் வேகத்தைவிட சிந்தனை வேகமாக ஒடுகிறது. பலியிடப்பட்ட தமிழ் வாசகம் பாதை ஓரத்தில் அநாதரவாகக் கிடக்கிறது. குடிமனைக்குள் வந்து விட்டோம். மனம் ஆறுதலடைகிறது.

இரண்டு பக்கமும் திரும்பிப் பார்க்கிறார் அப்பா. சோகங்களைச் சுமந்த இடப் பெயர்வு களின் ஏச்சங்கள்... இலை உதிர்ந்து மண்டிக் கிடக்கும் சருகுகள் போல அடிபாடுகளில் இடிந்த கட்டிடங்கள். தூரத்தில் வீடுகள் தென் படுகின்றன.

இருவருக்கும் ஒரு விடியல் ஆஸ்பத்திரிக்குப் போய்விடலாம்!

அப்பாவின் உறுதிப் பூஞ்செடியில் ஒரு பூ முளைப்பதுபோல... நம்பிக்கை வலுக்கிறது. பாதை கொஞ்சம் சீராக இருக்கிறது இனி... வேகமாகப் போய்விடலாம் வண்டி வேகமாப் பயணிக்கிறது.

ஓரேயொரு கணந்தான்..! அடிபாடுகள் தொடங்கிவிட்டது.

துப்பாக்கிகள் குண்டுகளைக் கொப்பளிக்கின்றன. வெடியோசைகள் அமைதியைக் குலைக்கின்றன! மன் நடுங்குகிறது... அதிருகிறது. தீ நாக்குகள் வளர்ந்துகொண்டே செல்கின்றன. வானத்தில் கரும்புகைப் படலம் தொங்குகிறது.

சனங்களின் மரணக் கூச்சல்கள்.—

யாரோ வெடிமருந்தோடு வெடித்து விட்டாராம். சனங்கள் அல்லோலகல்லோலப்பட்டு

ஒடுகின்றனர். ஒடும் சனங்களின் கண்களில் பரபரப்பு- கால்களில் சக்கரங்கள் ... அவ்வளவு வேகமாக ஒடுகின்றனர்.

கிப்ரி குண்டைச் சுமந்து கொண்டு விரையும் சத்தம் கேட்கிறது— மாடு வெருண்டு- வண்டி ஆடாது அசையாது அப்படியே நிற்கிறது.

இனி நகரமுடியாது. அப்பாவின் கண்கள் குளமாகின்றன.

அம்மா புழுவாகத் துடிக்கிறார்.

உறுமல் சத்தத்துடன் கூவிக் கொண்டு பறக்கும் செல்கள் வெடித்துச் சிதறும் ஒசை தூரத்துகிறது. வெடியோசை நெருங்குமாப் போல்..

வேறு வழியில்லை —

அம்மாவை அலக்காகக் தூக்கிக்கொண்டு சனங்களோடு சனங்களாக ஒடுகிறார் அப்பா. ஒடி ஒடிக் களைத்துப் போனார். எவ்வளவு தூரத் திற்கு... எவ்வளவு நேரத்துக்கு ஒடுவது. இனி .. அவரால் ஒட முடியவில்லை.

ஒடிக் களைத்த ஒரு பாட்டி... இனியும் ஒட முடியாமல் ஒரு மரத்தின் கீழே குந்திக் கொண்டு... அப்பாவும் அந்த மரத்துக்கு கீழே தான் ஒடுகிறார்.

மனிதம் மரிக்கவில்லை .

அம்மாவைக் கண்ட பாட்டி ஒடி வருகிறார். அம்மாவின் அழுகைக்குரல் கேட்டுத்தான் ஒடி வந்தாரோ என்னவோ! அப்பா அம்மாவை மரத்தின் கீழே இறக்குகிறார்.

பாட்டி அம்மாவின் கையைப் பிடிக்கிறார்.. நாடி நரம்புகளை ஆராய்கின்றார். குழந்தை பிறக்கப் போகிறது! பாட்டியின் அனுபவம் பேசகிறது.

அப்பா இடிந்து போகிறார், முகச் சருமத்தில் கண்ணீர்த் திவலைகள் வெடிக்கின்றன.

பாட்டிக்கு அப்பாவின் கவலை புரிகிறது

“அப்பன் நானிருக்கிறேன், கவலைப் படாத !” பாட்டியின் வார்த்தைகள் ஆறுதலாகின்றன.

அப்பா கட்டியிருந்த அழுக்கு வேட்டியைக் கழட்டுகிறார். நான்கு பக்கமும் சவராக மாறுகிறது அப்பாவின் அழுக்கு வேட்டியினால் கட்டப்பட்ட பிரசவ அறை .

பாட்டி பிரசவ வைத்தியர் -

அம்மா முக்கி முனகும் ஒசை ஓய்கிறது. குழந்தை அழும் சத்தம் கேட்கிறது.

தலைமயிரைப் பியத்தபடி மரத்தைக் கட்டிப் பிடித்திருந்த அப்பா ஆவலுடன் ஒடி வருகிறார். வேட்டிக்கு மேலால் எட்டிப் பார்க்கிறார்.

அம்மாவின் அருகே நான் குழந்தையாகக் கிடக்கிறேன்.

அம்மா முடிய கண்களைத் திறக்கவேயில்ல பாட்டி குனிந்த தலை நிமிரவேயில்லை, அப்பாவுக்கு எல்லாமே புரிகிறது. உள்ளே ஒடி வருகிறார். அம்மாவின் உடலில் உயிர் ஒட்டிக் கிடக்கிறதா....! விடை பெற்று விட்டதா என்ற உயிர்த் துடிப்புடன் அப்பா அம்மாவை உசப்பிப் பார்க்கிறார்.

உடல் அசைவற்றுக் கிடக்கிறது.

அந்தக் கணம் அப்பாவின் உயிரைத் தொட்டு ஏரிக்கிறது. அப்பாவுக்கு ஒவென்று அழ வேண்டும் போல இருக்கிறது. அழ முடியவில்லை. அம்மாவின் முகத்தில் முகம்

புதைத்து நிற்கிறார். ஒரு கணம் கல்லாய் சமைந்து போனார். மறைப்பாகக் கட்டியிருந்த அழுக்கு வேட்டியை அவிழ்த்து எடுத்தார்.

வேட்டியை இரண்டாகக் கிழித்தார் - ஒரு துண்டில் என்னைப் போர்த்தி நெஞ்சோடு அணைத்துக் கொண்டார். அடுத்த துண்டினால் அம்மாவைச் சுற்றினார் . வண்டியில் ஏற்றினார்.

வண்டி வந்த வழியே பயணத்தைத் தொடர்ந்தது.

அம்மாவுக்கு வலிக்கவில்லை. அப்பாவுக்கு வலித்துக் கொண்டேயிருக்கிறது..... அப்பாவின் உயிர் உதிரும்வரை.

○○○

வரிசைகளின் தேசமே
எப்போது எங்களை
வரிசைகள் இல்லாமல்
வாழவிடப் போகிறாய்...
நாளும் விலை கூடிக் கூடி
உலை வைக்க முடியா
நிலையற்றதாய் நம் வாழ்வு
இந்து சமுத்திரத்தின் முத்தே
இன்று நொந்து நூலாகிப்போனதேனோ
யாரை யார் குற்றம் சொல்ல
சுற்றி இருப்பவர்க்காய்
அடகு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது
நம் வாழ்வு கடனில்
டொலரில்லா ரூபாக்களின் தேசமே
எப்போது மீண்டும்
எமக்கான தேசமாவாய்
ஆர்ப்பாட்டக் கோசாங்களில்
மதமிழுந்து இனமிழுந்து
மனமாற்றம் கொண்டாலும்
மீண்டும்
வேதாளங்கள் பேசும்
முருங்கை மரக் கதைகளாயே
நம் வாழ்வு.
விலை மதிப்பற்ற தேசமே
நீ கொடுத்த விலை அதிகம்
மீண்டும் எம் நிலை உயர

சேர்ந்துழைப்போம்
எரிபொருளுக்கும்
எரிவாயுவுக்கும்
வரிசையில் நில்லா வாழ்வது
நெய்வோம்.
மின்வெட்டில்லா
தேசம் செய்வோம்
இனிமேலாவது
இனவாதம் மதவாதம்
மறந்து
இலங்கைத் திருநாட்டில்
இணக்கமுடன் வாழ்வோம்
இதயங்களில்
மலரட்டும் மாற்றங்கள்
நாளைய
உதய காலங்கள்
நல் விழியல்களாய்
அமையட்டும்.

வரிசைகள் இல்லா வாழ்வ

நெய்வோம்

- புலோல்யூர் வெல்நந்தன்

ஆய்வைக்குறி உயிர்ப்பான் ஆர்த்திகை (நீண்டு) பற்றி (1948-1949)

ஈழத்திலிருந்து வெளிவந்த ஆரம்ப காலச் சஞ்சிகைகளுள் ஆய்வாளர்களுக்கு அதிகளவு பயன்படும் கலை இலக்கியச் சஞ்சிகையாக விளங்குகின்றது (மண்டூர்) பாரதி. இவ்விதத்தில் பின்வரும் விடயங்கள் கவனத்துக்குரியனவாகின்றன.

1. த. மு. க.வன் செல்வாக்கு

ஏறத்தாழ அறுபதுகள் வரையிலான ஈழத்து இலக்கியச் செல்நெறியில் தி. மு. க. எழுத்துக்களின் செல்வாக்கு அதிகமாகும். இருந்தும் மலையகத்தில் தி.மு.க.வின் செல்வாக்குப் பற்றி ஆய்வு நடந்த அளவிற்கு (எடு: இளஞ்செழியனின் ஈழத்தில் பெரியார் முதல் அண்ணாவரை) யாழ்ப்பாணம், மட்டக் களப்புப் பிரதேசத்தில் அதன் செல்வாக்குப் பற்றிய ஆய்வுகள் எதுவும் நடந்ததாகக் கூறுவதற்கில்லை. இந்நிலையில் மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் இவ்வியக்கத்தின் ஆரம்பகாலச் செல்வாக்குப்பற்றி அரிய தகவல்கள் சில பாரதியில் இடம்பெற்றுள்ளன.

எடு (1) 27-03-49இல் மட்டக்களப்பு முற்றவீதியில் எஸ். டி. சிவநாயகம் (உதவி ஆசிரியர், தினகரன்) தலைமையில் பகுத்தறிவுக் கழகம் நடத்திய பகிரங்கக் கூட்டத்தில் தமிழகத்திலிருந்து வருகைதந்த திராவிடக்கழகத் துணைத் தலைவர் திரு. எம். எஸ். ராமசாமியும் தென்னிந்திய பிரபல மேடைப் பிரசங்கியும் எழுத்தாளரும் ‘தோழன்’ ஆசிரியருமான திரு. டோப்பிட்டோ ஏ.பி. ஐனார்த்தனமும் பேசினர். திராவிடச் சமூகத் தொன்மை ஆசிரியரது வரவும் செல்வாக்கும் ஆஸ் திகவாதக் கண்டனம் முதலியன அவர்களது பேச்சின் சாராம்சமாகவிருந்தது. ஆஸ்திக நாஸ்தீக அடிப்படையில் கடவுளரைக் கிண்டல் செய்தமை காரணமாக கூட்டத்தில் குழப்பமேற்பட்டு பொலிஸாரை வரவழைக்கும் நிலை ஏற்பட்டது!

எடு (2) பேரறிஞன் பேனாப்புரட்சிவீரன் C. V அண்ணாத்துரை MA. என்ற தலைப்பில் எம். எஸ். பாலு (வந்தாறு மூலை) தொடர்பான

விரிவான கட்டுரை இடம்பெற்றுள்ளது (பாலு சிறுக்கதை எழுத்தாளர், தொகுப்பு வரவில்லை.)

2. இடதுசாரி இயக்கங்களின் எழுச்சு

முற் போக்கு இலக்கிய இயக்கம் உருவாக்கம் ஏதோ ஒரு விதத்தில் இடதுசாரி இயக்கங்களின் எழுச்சியோடு தொடர்பு பட்டுள்ளது. எனினும் தமிழ்ப்பிரதேசங்களின் இலக்கிய வளர்ச்சி தொடர்பான ஆய்வுகள் போதியளவு இடம்பெறவில்லை. இவ்விதத்தில் மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் இவ்வியக்கம் தொடர்பான ஆரம்பச் செயற்பாடுகள் தொடர்பான சில தகவல்களும் பாரதியில் இடம்பெற்றுள்ளன.

எடு: மட்டக்களப்பு முற்றவீதியில் பெற்றுவரி மாதம் மூன்றாம் நாள் நிகழ்ந்த ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் கம்யூனிசக் கட்சியின் காரியதரிசி திரு. ஹரி அபயகுணவர்த்தனா ‘இலங்கையும் சுதந்திரமும்’ பற்றிப் பேசியமை தொடர்பான செய்தி இடம் பெற்றுள்ளது! றப்பர் தேயிலைத் தோட்டப் பொருட்களை வியாபாரம் செய்ய முடியாதிருத்தல், நாட்டைக் குட்டிச்சுவராக்கும் லஞ்சனூழல், மது அரக்கன், வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் என்பன அவரது பேச்சின் சாராம்சமாகும்.

எடு 2: போல ஷிவி சமசமாஜிக்கட்சித் தலைவர் டாக்டர் கொல்வின் R.D. சில்வா அவர்களின் மட்டக்களப்பு, கல்முனை, கல்லோயா எங்கும் சுற்றுப்பயணம் செய்து பிரசங்கங்களும் செய்தார்கள். சர்க்கார் கட்சி யாரின் நிர்வாக ஊழல் கள் எப்படிப்பட்டதென்றும் அவற்றிலிருந்து விடுதலை பெற 90 சதவீதமான தொழிலாளரும் எவ்வாறு ஒற்று ரூ மை பூண்டு போர் புரிய வேண்டும் என்றும் விரிவாக எடுத்து ஒதினார்கள்!

**பேராசிரியர்
செ.யோகராசா**

3. விமர்சனக் கட்டுரைகள்

பாரதியார் நூற்றாண்டு கொண்டாடப்பட்டு வரும் இவ்வேளையில் பாரதியர் தொடர்பான இரு முக்கியமான கட்டுரைகள் ‘பாரதி’யில் இடம்பெற்றுள்ளன.

மேற்கூறியவற்றுள் ஒன்று ‘பாரதியின் திறமைதான் என்ன?’ என்ற நாவற்குழியூர் நடராஜன் எழுதிய கட்டுரை. ‘செந்தமிழ் நாடென்னும் போதினிலே’ என்ற பாரதியார் பாடலை நுனுக்கமாக விமர்சனம் யெயும் இக்கட்டுரை பாரதி தொடர்பாக ஈழத்திலெழுந்த முதல் விமர்சனக் கட்டுரையாகின்றது. தர்க்கர்த்தியான முறையில் கடுமையான விமர்சனத்திற் குட்படுத்துவது அதன் மற்றொரு முக்கியத்துவம் ஆகிறது.

மற்றொரு கட்டுரை சந்திரநாதன் எழுதிய ‘இருபதாம் நூற்றாண்டுப் புலவர் களும் சமுதாயமும்’ என்பது. இது இருபதாம் நூற்றாண்டின் முக்கியமான கவிஞர்கள் பலர்பற்றி எழுந்த கட்டுரை. இவ்விதத்தில் ஈழத்தின் முதன் முயற்சி என்றுகூடக் கூறலாம். ஒருவிதத்தில் நோக்கும் போது தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் ‘இருபதாம் நூற்றாண்டுகாலம்’சார்ந்த (கவிதை சார்ந்த) முதற்கட்டுரை என்றுகூட கூறலாம்!

கட்டுரைகள் பாரதி பற்றியதெனினும் ஆரம்பகால ஈழத்து விமர்சன வரலாறு சார்ந்துள்ள முக்கியமான கட்டுரைகளாக மேற்கூறிப்பிட்ட இரு கட்டுரைகளுமின்னன என்பதில் தவறில்லை.

4. பெண்கள் இலக்கிய வரலாறு

�ழத்தில் பெண்கள் இலக்கிய வரலாறு யாழிப்பாணத்தில் மங்களம் மாசிலா மணியூடாக 1902இல் ஆரம்பமாகியது.

பெண்கள் அமைப்பினை நிறுவியமையும் தமிழ்மகள் சஞ்சிகையும் அவரது முக்கிய பங்களிப்பு. மலையகத்தில் மீனாட்சியம்மாளின் இதழியல் பணியும் மேடைப்பேச்சுகளும் நிகழ் கின்றன. திருகோணமலையில் தையம்மாள் நடத்திய மாதர் ஜக்கிய சங்கமம் மாதர்மதி மாலிகை சஞ்சிகையும் இந்த விடயத்தில் மட்டக்களப்பில் இல்லாதிருப்பினும் பெண்கள் பலர் பெண்களிடம் எழுச்சியூட்டும் படைப்புகளை ‘பாரதி’ சஞ்சிகையில் எழுதுகின்றனர். ஏனைய சஞ்சிகைகளில் பெண்கள் எழுதியமை குறைவே.

5. பிரபுதேச முன்னோடிகள்

அனுராத பிரபுதேச கவிதை முன்னோடியாரென்று ஆய்வாளரே அறியா நிலையில் ஏ. சி. அன்புதாசனே முன்னோடியாக அமைவதற்கு பாரதி சஞ்சிகை (1948இல்) களம் அமைத்துக் கொடுக்கின்றது.

இவ்வாறே மலையக கவிதை முன்னோடியாக (அல்லது மலையக நவீன கவிதையின் முன்னோடிகளுள் ஒருவராக) பரமஹம்சதாசன் இளங்காணப்படுவதற்கான வாய்ப்பும் பாரதி சஞ்சிகை யூடாக – அதில் அவர் எழுதிய பல கவிதைகளுடாக ஏற்படுகின்றது!

இது மட்டுமன்று மட்டக்களப்பு மொழிய ஸர்ச்சிக் கவிதை முன்னோடியாகவும் பரமஹம்சதாசன் விளங்குவதற்கும் பாரதி சஞ்சிகை – அதில் எழுதிய பல கவிதைகளுடாக வழிவகுத்திருக்கிறது.

அன்புதாசன், பரமஹம்சதான் இருவரும் நாற்பதுகளின் பிற்பகுதிகளில் மட்டக்களப்பு கடைகளில் பணிபுரிந்தவர்களாக இருந்தமையும் பாரதி அவர்களுக்கு அதிக இடமளித்தமைக்கு காரணமாகக் கூடும்!.

என். கே. ரகுநாதனின் முதற் சிறுகதையும் பாரதியிலேயே வருகின்றது (சிறுகதைப் போட்டியில் முதலிடம்)

6. புதுக்கவ்வை

மட்டக்களப்பில் சஞ்சிகையில் வெளிவந்த முதற் புதுக்கவிதை எஸ். கே. ராஜ் ‘வசன கவிதை’ என்ற தலைப்பிட்டு எழுதிய புதுக்கவிதையே என்பதும் கவனத்துக்குரியது!

7. ஏனைய விடயங்கள்

மட்டக்களப்பு சமூகக் குறைபாடுகள் இலங்கையின் கல்வி நிலை, இலங்கைத் தமிழரின் எதிர்காலம், இலங்கையின் சுதந்திரக் கொடி தொடர்பான சர்ச்சைகள். இலவசக் கல்வியும் தாய் மொழியும், தீண்டாமை ஒழிப்பு முதலான சமூக நோக்குடைய பல்துறை சார்ந்த கட்டுரைகள் பாரதியில் வெளிவந்திருப்பதும் முக்கிய அவதானிப்பிற்குரியது. சம காலத்தில் வெளிவந்த மறுமலர்ச்சி, பாரதி (கொழும்பு) முதலான சஞ்சிகைகள் கலை இலக்கியத் துறைசார் முயற்சிகளில் அக்கறைகாட்டியதுடன் மட்டும் நின்று விடுகின்றன. ஆக, ஈழத்தின் முன்னோடிச் சஞ்சிகை என்ற பரிணாமமும் (மண்டூர்) பாரதிக்கு உண்டு என்பது கவனத்திற் குரியதொன்றாகின்றது!

ஓஓஓ

சிறுக்கதை

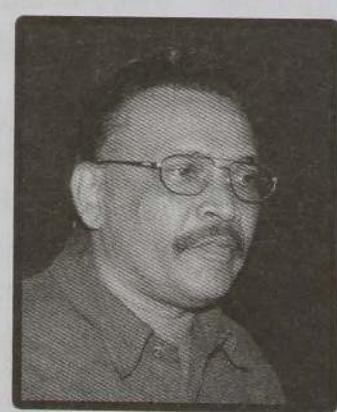
“ஏட்டா.ஓஓ!”

ஷ்சர் வாசலை வெறிக்கப் பார்த்துக் கொண்டு நிற்கிறாள்.. நேரம் 6 மணியாகி விட்டது. ஜந்து மணிக்கெல்லாம் எழுந்து குழந்தைக்கு வேண்டிய எல்லா உணவுகளையும் நேரத்தோடு தயார் செய்து வைத்திருந்தாள். ஆச்சியை இன்னும் காணோம். பஸ்ஸை பிடிப்பதற்கு இன்னும் பத்து நிமிசங்களே இருக்கின்றன. வீட்டிலிருந்து பஸ் ஸ்டேஞ்சுக்குப் போவதற்கும் ஐந்து நிமிசம் பிடிக்கும். “பாவ மெல்ல புடிங்க... நான் புறப்படுறேன்!..” என்றவள் குழந்தையை கணவனிடம் நீட்டினாள். குழந்தை தாயை இறுக்கிப் பிடித்துக் கொண்டான். அவனுக்கு தாய் வெளியில் போகவிருப்பது நன்றாகவே தெரியும்! வீட்டு உடுப்பை மாற்றி சேலையைக் கட்டும் போதே, அவனுக்கு விசயம் புரிந்து விடும்! என்ன கத்து கத்தினாலும் பரவாயில்லை... சேலையை இறுகப் பிடித்திருக்கும் பிஞ்சக் கரங்களைப் பிடுங்கி புருசனிடம் கொடுத்து விட்டு, திரும்பிப் பார்க்காமல் வேகமாக ஓடினாள். பாவம்... அவள்... தன் பகல் சாப்பாட்டு பார்சலைக் கூட வைத்து விட்டு ஓடி மறைந்தாள்! இது தினசரி நடக்கும் நாடகமாகும்...

குழந்தையை வாங்கிக் கொண்டவன், வீட்டுக்கு வெளியே வந்து ஆச்சி வரும் பாதையை அவனும் பார்த்துக் கொண்டே நின்றான்.. அதோ.... ஆச்சியும் ஆடி ஆடி வந்துக் கொண்டிருக்கிறாள். குளிர் நேரம்... இருமிக்கொண்டும்....துப்பிக்கொண்டும்... முக்கை சிந்திக்கொண்டும்...சேலை முந்தானையில் துடைத் துக் கொண்டும்...ஆச்சி வருகின்றாள்! ஆச்சி என்றாலே குழந்தைக்கு பயம். இரவு முழுவதும் தாய், தகப்பனுக்கு மிடையில் கொஞ்சிக்கொண்டு... தூக்கம் வரும் வரை விளையாடிக் கொண்டிருப்பான்.

தாய்க்காரி, விடிந்தும் விடியாததுமாக குழந்தையின் ‘பெம்பசை’ கழற்றி.... அவதி அவதியாக முகத்தையும், உடம்பையும் துடைத்து, அரை தூக்கத்திலேயே குழந்தைக்கு உடை மாற்றி விடுவாள். சாப்பாடு தயாரிக்கும் வரை குழந்தை கணவன் கையில் இருப்பான். 6 மணிக்கு ஆச்சி வந்ததும் குழந்தையை ‘பாரம்’ கொடுத்து விட்டு வேலைக்கு ஓட்டம்....!

இந்த நடைமுறை அவதியில் அவனும் இப்போது ஆச்சியிடம் குழந்தையைக் கொடுத்து விட்டு வேலைக்குப் புறப்பட வேண்டும். ஆச்சியைக் கண்டதுமே குழந்தை மிரண்டு போகிறான்.... தாயிடமிருந்து தகப்பனிடம் கைமாறியதுகூட குழந்தைக்கு தாக்கமாக வில்லை.. இப்போது.... சட்டியிலிருந்து அடுப்பில் விழுந்தக் கதையாக ஆச்சியிடம் கை மாறிய குழந்தை அழுது ஆர்ப்பரிக்கிறான். வெறுப்பை அழுகையில்தான் குழந்தைகளால் காட்ட முடியும்..வேலைக்குப் போகும் எந்த பெற்றோராலும் மனோர்த்தியாக தங்கள் குழந்தைகளை அணுகத் தெரிவதில்லை!... பலவந்தமாக ஆச்சியிடம் குழந்தையைக் கொடுத்துவிட்டு அது கதறக் கதற தப்பித்தேன்.. பிழைத்தேன் என்று ஓடிவிட்டான்! அப்பா வின் மோட்டார் சைக்கிள் உறுமிக் கொண்டு ஓடுகிறது. சைக்கிள் சத்தத்தை மீறி குழந்தையின் அலறல் வீட்டை அமர்க்களப் படுத்துகின்றது.

மு.சவலங்கம்

ஆத் திரத் தில்
குழந்தையை இறுக்கி

அழுத்திப் பிடிக்கிறாள் ஆச்சி! இனி அவளது ஆட்சி! ஒரு குலுக்கு குலுக்குகிறாள். நாக்கை நீட்டி கண்களை பயங்கரமாக உருட்டுகிறாள். ஆச்சியின் கோர முகம் கண்டு குழந்தையின் அழகை இன்னும் அதிகரிக்கிறது. ஆச்சி சாந்த சொருபியாக மறு அவதாரம் எடுக்கிறாள். குழந்தையை மெதுவாக தரையில் உட்கார வைக்கிறாள்... அன்பாக தடவி விளையாட்டுச் சாமான்கள் ஒவ்வொன்றாய் நீட்டுகிறாள். குழந்தை தனக்குப் பிடித்த ஆட்டோ வண்டியை எடுத்துக் கொண்டு ஆச்சியிடம் ஏதோ சொல்கிறது. பொக்கை வாயைத் திறந்து ஆச்சியிடம் சிரிக்கிறது... எதையும் பொருட் படுத்தாத அவள் “சனியன்! சத்தமில்லாம கெடந்தா போதும்!” என்று சமையல் அறைக்குப் போகிறாள். நான்கு மணி வரை குழந்தைக்கான உணவு வகைகள் கிண்ணங்களில் மூடி வைக்கப் பட்டிருந்தன. வைத்தியசாலை கொடுத்த உணவு விபரப் பட்டியல் படி குழந்தைக்கான உணவு தயாரிப்பது தாய்மார்களின் வழிமையாகும்.

இன்று குழந்தையின் உணவாக குரக்கன் களி, வல்லாரைக் கஞ்சி, அவித்த மீனோடு சோறு, பிளென்டரில் அரைத்த அப்பிள், யோகட், சீஸ் எல்லாம் ஒவ்வொரு கிண்ணத்தில் மூடி வைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. மச்சரின் அறிவுரைப்படி மணித்தியாலத்திற்கு ஒரு முறையும் உணவு ஊட்ட வேண்டும். குழந்தை சத்தமில்லாமல் விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறான்.

ஆச்சி 6 மணிக்கே மச்சர் வீட்டுக்கு வர வேண்டி இருப்பதால், அவளுக்கு காலை சாப்பாடும் அங்கே மூடி வைக்கப்பட்டிருந்தது. இன்றைக்கு இடியப்பழும், மீன் குழம்பும். ஆச்சி வயிறு நிறைய சாப்பிட்டு விட்டு, ஏப்பமிடுகிறாள். இது அவளுக்கு ராஜ உணவு...! அவள் வீட்டில் இப்படி யெல்லாம் உணவு கிடைக்க வாய்ப் பில்லை.. ஏப்பமிட்டவள், கிலாஸ் நிறைய பாலை ஊற்றி கொஞ்சம் சாயத்தை விட்டு ஸ்ட்ரோங் மைய சுவைத்துக் குடித்தாள்!.

நேரம் ஏழை மணி... குழந்தைக்கு சாப்பாடு கொடுக்க வேண்டும். வல்லாரைக் கஞ்சியை குழந்தையிடம் கொடுக்கப் போனாள். குழந்தை வாயைத் திறக்கிறான் இல்லை! கக்கத்தில் தூக்கி வைத்துக் கொண்டு

வேடிக்கை காட்டுகிறாள். கிண்ணத்து கஞ்சியை மெதுவாக ஊட்ட முயற்சிக்கிறாள். குழந்தை கரண்டியை தட்டி விடுகிறது. ஆச்சியின் முகமெல்லாம் வல்லாரைக் கஞ்சி...! “சனியன்...! சனியன்..! கொழுப் பெடுத் து அலையுது....! குடுத்த சாப்பாட்ட தின்னு தொலைக்க வேண்டியதுதானே..? இப்பிடியா அடம் புடிப்பது..?” என்று கஞ்சிக் கிண்ணத்தை மேசையில் வைத்துவிட்டு, “னங்” கென்று குழந்தையை தரையில் இருத்தினாள். வலி யெடுத்த குழந்தை திரும்பவும் அழுகிறது... அழகையை நிறுத்தவில்லையென்று ஆச்சி பிசாசு ரூபமெடுத்தாள். பிடரியில்..தட்டினாள். கண்ணத்தில் இடித்தாள்.. ஒரு கையைப் பிடித்து குழந்தையை மேலே தூக்கி இடுப்பில் வைத்துக்கொண்டாள். அவள் எப்போதும் பத்து பதினொரு கிலோ பாரமுள்ள குழந்தையை கையைப் பிடித்துதான் தூக்குவாள்.

மூட்டு வலி தாங்காமல் குழந்தை வீரிட்டு அழுகிறான்.. “ஒங்கம்மாவும் இப்பிடித்தான்டா தூக்குறாள்.! மச்சர் வேலைக்குப் போன போதுமா? கொழுந்தையைத் தூக்க அறிவு வாணாமா?” ஆச்சி குழந்தையிடம் நியாயம் பேசுகிறாள். அவள் நியாயம் தொடர்கிறது... ஒங்கம்மாவுக்கும் அப்பாவுக்கும் தாய் தகப்பன் இருந்தா போதுமா?... தாத்தா பாட்டி வந்து ஒன்னையைப் பாத்துக்கலாம் தானே? ஒரு குடும்பத்துக்கு மருமகளப் புடிக்காது! மறு குடும்பத்துக்கு மருமகளப் புடிக்காது! இந்த மாதிரி குடும்பத்துல் வேலக்காரிங்கதான் ஒங்கள் தூக்கிச் சொமக்கணும்!

அவள் வல்லாரைக் கஞ்சியைக் குடித்து விட்டு கோப்பையை கழுவி கவிழ்த்து வைத்தாள்! “கொஞ்ச நேரம் சென்டு கொரக்கன் களிய குடுத்து பாப்போம்..” என்று குழந்தை கொட்டி வைத்த விளையாட்டுச் சாமான்களை எடுத்து ஒழுங்கு படுத்தினாள். குழந்தை தொந்தரவு கொடுத்ததால் தூக்கி ஆட்டி தூங்க வைக்க முயற்சித்தாள். குழந்தைக்கு தூக்கம் வருவதற்கு இன்னும் நேரமிருக்கிறது. ஆச்சி அவசரப் படுகிறாள். குழந்தையின் சத்தம் அகோரமாகிறது.

இப்போது நேரம் ஒன்பது மணி.. குரக்கன் களியைக் கொண்டு வந்தாள். குரக்கன் களி இனிப்பாகவிருக்கும். ஒரு கரண்டி சாப்பிட்டான்.. அடுத்தக் கரண்டி வாயில் வைக்குமுன் கொஞ்சத் தொடங்கினான்...ஆச்சியின் இடுப்பிலிருந்தபடி அசைந்து அசைந்து ஆடத் தொடங்கினான். இப்படி குழந்தை கொஞ்ச.. கொஞ்சத்தான் பொறுமையாக சகித்து உணவுட்டலாம். மீச்சர் எவ்வளவு பொறுமையாக.. அழகாக.. ஒரு கிண்ணத்துச் சாப்பாட்டையும் ஊட்டிவிடுவாள்! ஆச்சிக்கு எரிச்சல் எடுத்தது. களியை அள்ளி பலவந்தமாக கரண்டியை வாய்க்குள் திணித்தாள். குழந்தை திக்கு முக்காடினான்... தன்னீர் போத்தலை எடுத்து வாய்க்குள் திணித்தாள். போத்தலை வெகு நேரம்வரை வாயில் வைத்திருந்தாள். குழந்தை திமிறினான். கிழவிக்கு விளங்கவில்லை. குழந்தைக்கு புரையேறி.. கழுத்து துவண்டது...! கிழவி பயந்து போத்தலை வாயிலிருந்து எடுத்து குழந்தையைத் தூக்கி குலுக்கினாள்... குழந்தை சுயநினைவுக்கு வந்து விட்டான்.. “எந்த சாமி புண்ணியமோ கொழுந்தைக்கு ஒன்னும் நடக்கல்ல!” அவளே தன்னை ஆறுதல் படுத்திக் கொண்டாள்.

குழந்தை பசியில் களைப்படைந்திருந்தான். அவளின் தோளிலேயே சாய்ந்து தூங்கி விட்டான். பகல் பத்து மணிவரை எந்த சாப்பாட்டையும் குழந்தைக்கு அவள் கொடுக்க வில்லை. குழந்தையைப் படுக்கவைத்து விட்டு... குரக்கன் களியைச் சாப்பிட்டு விட்டு கிண்ணத்தை கழுவி வைத்தாள்,,!குழந்தை சாப்பிடாதவரை அவளுக்கு அது சிற்றுண்டி!

நேரம் பதினொரு மணி.

ஆச்சிக்கு சோபாவில் தூக்கம் போடு வதற்கு கொள்ளள ஆசை..! குழந்தை விழிப்

பதற்கு முன் “கொஞ்சம். சாய்ஞ்சி எழும் பலாம்..!” என்று சாய்ந்து விட்டாள்..

ஒரு மணி நேரம்.

குழந்தை விழித்து விட்டான். எழும்பி வெகு நேரமாகியிருக்கலாம்... கத்திக் கொண்டேயிருந்திருக்கலாம். படுக்கையறை யிலிருந்து தவழ்ந்து வரவில்லை...சத்தம் ஒலமாகிக் கொண்டிருந்தது.

ஆச்சி திடுக்கிட்டவளாய் எழும்பி ஓடினாள். குழந்தை கட்டிலிலிருந்து கீழே விழுந்து கிடந்தான்.! பதறிப்போய் எல்லா இடங்களிலும் தடவினாள் எந்த இடத்தில் அடி பட்டிருக்குமோ தெரியல்லே...?: தல அடி படக்கூடாதே! மூளைக்கு ஆபத்தே! கட்டில சுத்தி தடுப்புமாட்டி யிருக்கலாமே! சின்னப் புள்ளைங்களுக்கு கட்டல் இருக்குத்தானே...? ஒன்னு வாங்கியிருக்கலாந்தானே? படிச்ச குடும்பமாம்....! படிச்சி கிழிச்ச குடும்பம்! என்று புலம்பினாள். குழந்தையை ஆறுதல் படுத்தி யோகட் குப்பியைத் திறந்து ஊட்டினாள் குழந்தைக்கு யோகட் என்றால் ரொம்பப் பிடிக்கும். அழுகையை நிறுத்திச் சாப்பிடத் தொடங்கினான். ஆச்சி இரண்டு மூன்று கரண்டி நிறைய அள்ளி தன் வாய்க்குள்ளும் போட்டுக்கொண்டாள்.! குழந்தை யோகட்டுக்காக மீண்டும் அழுதான்.... “தின்னிப் புள்ளையா இருக்கு..! தின்னிக் குடும்பம்....தின்னிக்குடும்பம்...!” கிழவி சம்பளம் வாங்கிச் சாப்பிடும் குடும்பத்தை நன்றியில்லாமல் திட்டிக்கொண்டிருந்தாள்....! குழந்தையின் அழுகையை சகிக்க முடியாதவள் ‘சீஸ்’ கட்டியை எடுத்து வந்தாள். பேப்பரை உரித்து பாதியைக் கடித்துக்கொண்டு சிறிய துண்டை குழந்தைக்கு ஊட்டினாள்.

நேரம் ஒரு மணி... குழந்தைக்கு மீன் சோறு ஊட்ட வேண்டும். மூள்ளில்லாத ‘தளபத்’ மீன்..... மீன் துண்டை உடைத்து பாதியை தனக்கு அபிஷேகம் செய்துக்கொண்டு சிறிய துண்டை குழந்தைக்கு கொடுத்தாள். குழந்தை சுவைத்துச் சாப்பிட்டான். தளபத் மீன் ஏடு ஏடாக கழரும்..

குழந்தை மீனை மட்டும் தனியாகவே சாப்பிட விரும்புவான். ஆச்சி சோற்றோடு மீன் துண்டை பிசைந்து...கொழுக்கட்டை பிடித்து கொடுத்தாள். குழந்தை துப்பி விட்டான். “சனியன்..! சனியன்..! எரும..! எரும..! ராங்கியப் பாரு!” பலவந்தமாக வாயில்

அமுத்தினாள் குழந்தை திமிறினான். காலையில இருந்து ஒன்னுமே சாப்பிடல்ல..இத மட்டும் சாப்பிடு! நல்ல புள்ளையில்ல..!” ஆச்சியின் கனிவான மொழியும் எடுப்பவில்லை!..பிள்ளைகளைப்பால் சோர்ந்து போயிருந்தான். அவனுக்கும் மனம் இரங்கியது....இதற்குமேல் குழந்தையை பட்டினி போட விரும்பவில்லை.. பிள்ளையைப் பெற்றவள். வரும்வரை இவளது பாதுகாப்புதானே?..

ஷச்சர் காலையில் வைத்து விட்டுப்போன வாழைப்பழத்தை தோலுரித்து குழந்தையின் வாயில் வைத்தாள். முன் பற்கள் மேலும் கீழும் மூளைத்திருந்தன... குழந்தை வாயை ’ஆ’ வென்று திறந்து பழத்தைக் கடித்தான். பெரிய துண்டு.....பழம் தொண்டையில் அடைத்துக் கொண்டது.! குழந்தை முச்ச திணறினான். கிழவிக்கு கொஞ்சம.... அனுபவம் உண்டு.. முதுகை ஒங்கி தட்டினாள். குபுக்கென பழத்துண்டு வெளியில் விழுந்தது!. இதெல்லாம் “பை ச்சான்ஸ்..!” குழந்தைக்கு முழுப் பழத்தையும் வாய்க்குள்ளே வைப்பது எவ்வளவு பெரிய முட்டாள்தனம்.. சிறு துண்டுகளாக நறுக்கி கரண்டியில் தீத்தலாமே?

இதையெல்லாம் தாய்க்காரி ஆச்சிக்கு சொல்லிக்கொடுத்து விட்டு போயிருக்கலாம்... அல்லது நறுக்கி வைத்து விட்டு போயிருக்கலாம்...அவனுக்கு நேரமேது? தொழிலுக்குப் போக வேண்டுமென்ற அவதியே அவளை ஆட்கொண்டிருந்தது. அவள் ஒரு பார்த்தனமான தாயாக இருக்கிறான்.... இப்போது தான் அடி எடுத்து வைக்கும் ஒரு பச்சிளங்குழந்தையை வீட்டு வேலையாள் என்ற அந்நியரிடம் ஒப்படைத்து விட்டுச் செல்லும் விபரதங்களை அவளால் உணர முடிவதில்லை அவளது கணவனாலும் உணர முடிவதில்லை!

ஆச்சி... சுரும நோயால் கஷ்டப்படுகிறவள்... எந்த நேரமும் சொறிந்துக்கொண்டே இருப்பாள்.. பழத்தை அழுக்கேறிய நகத்தால் குடைந்து.... விரல்களால் பிசைந்து ஊட்டினாள்.

இனி... குழந்தையைத் தூங்கவைக்க வேண்டும். தோளில் சாய்த்துக்கொண்டு... ஆட்டு ஆட்டு என்று ஆட்டிக்கொண்டிருந்தாள்! குழந்தையை அளவுக்கு மீறி ஆட்டினாலும் ..வேகமாக ஆட்டினாலும் மூளைக்கு ஆபத்தென்று சொல்லுவார்கள். பிள்ளைக்கு வயிற்று வலியோ தெரியவில்லை.. அழுகை நின்றபாடில்லை. அவனுக்கு அது நினைவுக்கு வந்தது...

திடெரென மனம் சூடேறியது..திருட்டுப் பார்வை தன்னையறியாமல் நாலா பக்கமும் சுழன்றது... ஷச்சர் பாதையில் ஆச்சி என்ற கிழவிக்கு வயது ஜம்பது.. அறுபது இருக்கலாம.... மெதுவாக ..சேலை முந்தானையை நீக்குகிறாள்.....ரவிக் கைக்குள் கையை...விட்டு...மார்பை வெளியில் இழுத்து குழந்தையின் வாயில் திணிக்கிறாள்.... குழந்தை ஆவலாய்..மார்பை முட்டி..முட்டி சூப்புகிறாள்.... தாய்மடி கொஞ்சலாக....கிழவியின் கழுத்துச் சங்கிலியை இழுத்துப் பிடித்துக் கொண்டு அவசர அவசரமாக சூப்புகிறான்.... தன் மற்ற மார்பையும் வெளியில் இழுத்து குழந்தையின் வாய்க்குள் திணிக்கிறாள். இந்தப் பழக்கம் வேலைக்காரர் சிலருக்கு பார்த் தனமாகவும்... சிலருக்கு கயமைத் தனமாகவும். இருந்து வருகிறது... பால் வரவில்லையென்று குழந்தை கிழவியைப் பார்த்து அழுகிறான். அவள் உடைகளை சரி செய்துக்கொண்டு.. குழந்தையை மீண்டும் வேகமாக ஆட்டுகிறாள்.

குழந்தைக்கு ஒரே விக்கல்...நிற்கவில்லை. கிழவிக்கு ரூபகமறதி கூடவே பிறந்தது!. குழந்தைக்கு காலையிலிருந்து இப்போது இரண்டு மணி வரை குடிக்க தண்ணீர் கொடுக்க வில்லை.! அவசர அவசரமாக தண்ணீர் போத்தலை எடுத்து வந்து பருக வைத்தாள். குழந்தை ஆவேசமாக பருகினான்....பிள்ளைக்கு தூக்கக் களைப்படு வாடிய பூவாய்... அவள் தோளில் அப்படியே சாய்ந்து கண்ணயர்ந்தான். படுக்கையில் கிடத்திவிட்டு சோபாவில் வந்தமர்ந்தாள். அவளைப் பார்க்க பாவமாகத்தான் இருக்கிறது...

இந்த வயதில் சொந்த வீட்டில் ‘உஸ்’ என்று ஓய்வெடுத்துக்கொண்டு இருக்காமல் முழு நேரத் தொழிலாக வேலை செய்வது எவ்வளவு கஷ்டமான காரியமாகும்? அதுவும் பால் பருகும் குழந்தையை முழு நேரம் பராமரிப்பது என்பது முடிகின்ற காரியமா? எதற்கெடுத்தாலும் எரிச்சல் படும் வயது... எதையும் சகித்துக்கொள்ள முடியாத வயது.... ‘பத்டம்’ உண்டாகும் வயது..இந்த முதுமை நிலையில் அடம் பிடிக்கும் குழந்தையோடு... குறும்பு செய்யும் குழந்தையோடு...போராட மாயமுடியுமா?..

ஆச்சி ...குழந்தை எழும்புவதற்கு முன்பு சாப்பிட விரும்பினாள். காலையில் சமைத்த

சோறு...மீன் குழம்பு...மீன் பொரியல்....
தயிர்... முட்டை.. எல்லாம் ‘ஜஸ்’ பெட்டியில்
இருக்கின்றது. விரும்பியதை எடுத்துச் சாப்பி
லாம். வறுமையில் வாடிக்கொண்டிருக்கும்
ஒருவருக்கு இவ்வளவு சுதந்திரமாக.... நம்பிக்கை
யாக.. வீட்டை ஒப்படைத்துக் செல்லும்
ஷ்சர் குடும்பத்தை போல வேறு எங்கும்
காணமுடியாது.. குழந்தையை கவனித்துக்
கொள்வாள் என்ற ஒரே நம்பிக்கையே
ஆச்சிக்கு இவ்வளவு சுதந்திரம் கொடுத்திருக்
கிறார்கள். குழந்தை பாசமே இல்லாத
ஒரு அரக்கத்தனமான கிழவி! அவளால்
குழந்தை உடல்...மன ரீதியாக முழு நாள்
பொழுதும் தாக்கப்பட்டுக்கொண்டேயிருக்கும்.
ஆச்சி முடிந்த மட்டும் அந்த வீட்டில்
திருடுவாள்! ஒவ்வொரு நாளும் அற்பப்
பொருட்களையெல்லாம் தன் வீட்டுக்கு கடத்திச்
செல்வாள்.. ஷ்சரை பொறுத்தமட்டில் ஆச்சி
விசுவாசமானவள்! இவ்வாறான நிலைமைகள்
நிறைய வீடுகளில் நடக்கிறது....

நேரம் நான்கு மணி.. வீட்டு அழைப்பு
மணி அலறியது. கேட்டுக்கு வெளியே ஷ்சர்
வந்து நிற்கிறாள்! ஆச்சி ‘கேட்டை’ திறக்க
ஒடுகிறாள்.

“ஆச்சி! சாப்பிட்டங்களா? பயா.. சாப்பிட்டானா? கரைச்சல் குடுத்தானா?” ஷ்சர் கேள்வி
மேல் கேள்வி அடுக்கிக்கொண்டிருந்தாள்...
“கொழந்த நல்லா சாப்பிட்டாரு! நல்லா வெளை
யாடினாரு!...இப்போ நல்லா தூங்குறாரு!”
என்று கழுவி வைத்திருந்த எல்லா சாப்பாட்டுக்
கிண் ணங்களையெல்லாம் காட்டினாள். குழந்தையும் அம்மா குரல் கேட்டதும் எழும்பி
விட்டான்..

ஆச்சி வீட்டுக்குப் புறப்படத் தயாராகினாள். ஷ்சர் குழந்தைக்கு பால் கொடுத்து விட்டு
ஆச்சிக்கு இந்த மாதம் சம்பளத்தை எண்ணி
கொடுத்தாள். இருபதாயிரம்...!

“ஆச்சிக்கு “பை” சொல்லுங்க குஞ்சு!”

“நாளைக்கு வர்றேன் கண்ணு!”

குழந்தையும் “ம்மா...!” சொன்னான்.
கொஞ்சி..கொஞ்சி ஆச்சிக்கு கையசைத்தான்....

○○○

காலத்தின் சரிவுகளில்
காலாவதியாகும் காளையர்க்கு
பள்ளியெழுச்சியாய் ஓலிக்கும்
என் பாடல்....

எழுந்திடுவீர் துணிந்திடுவீர்
எழுந்திடுவீர் துணிந்திடுவீர்
அணிந்திடுவீர் இவையின்றே..

மீசை அரும்பியதும்
ஆசை வண்டுருட்டும் சாணியாய்
பாலியல் உந்துதலில் உழன்று
பள்ளிச்சிறுமிகளின் பின்
அலைவோர் என் கால்நகாங்கள்..

மிதிவண்டி ஒன்றுழழுக்கி
மிகையானோர் அதிலடக்கி
கிராமத்து வீதியெல்லாம்
இராப்பகல் மறந்தலையும்
கிளையோர் என் துப்பல்கள்

கைப்பேசி கையேந்தி
காதுவரை வயர்கொடுத்து
முற்சந்தி நாற்சந்தியென
கதை கொட்டுவோர்
என் அகராதியில்
அகப்பிண்ணியாளர்...

நாவின்கீழ் புகையிலைஅடக்கி
வாய்நிறை வெற்றிலை திணிநித்து
வழியெல்லாம் சிவப்பை பீச்சும்
வழியறியாவாலிபன்
என் பூமியின் புண்....

ஆதலினால் கேள்ர்...
களைவன களைந்து
முன் னோக்கி ஒடும் ஆறு நானாவேன்....

சமுதாய இருள் வெளி
என் வெளிச்சத்தில்
துலங்க வேண்டும்...

நான் கிளைஞன்
இந்தப் பூமிப்பந்து
என் விரல்நூணியில் சுழலவேண்டும்...

பேச்சுமாழிகளும்

மக்களின் வாழ்வியல் விழுமியாவிகளும்

- ஜெர் ஜெய்வுக் கண்ணோட்டம்

இலங்கையிலும் தமிழகத்திலும் பாவனையிலுள்ள பேச்சுமொழிகள் பற்றியும் வெவ்வேறு பிரிவினரான மக்களின் வாழ்வியல் விழுமியங்கள் பற்றியும் மிகவும் சுருக்கமாக ஆராய்வதே இக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும். மலையகத் தமிழரின் பேச்சுத் தமிழ், மட்க்களப்பு பேச்சுத் தமிழ், முஸ்லிம்களின் பேச்சுத் தமிழ், வடமாகாண மக்களின் பேச்சுத் தமிழ், தமிழக மக்களின் பேச்சுத் தமிழ் என்றவாறு வெவ்வேறு பிரிவினரான மக்கள் தமிழைப் பேசும் முறையில் வித்தியாசங்கள் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. இதைச் சின்னச் சின்ன உதாரணங்கள் மூலம் விளக்குவது பொருத்தமாக அமையுமென நம்புகின்றேன்.

பெந்து என்ற சொல் யாழ்ப்பாணத்திற் பரவலாகப் பேசப்படும் ஒரு சொல் ஆகும். இதன் அர்த்தம் பிறகு என்பதாகும். மட்க்களப்பில் இதனை மறுகா என்கிறார்கள். மலையகத்திலும் தமிழகத்திலும் அப்புறம் என்பார்கள். அதாவது அப்புறமாய் வாங்க அப்புறம் பாத்துக்கலாம் என்பதுபோல. **பறைதல்** என்றால் சொல்லுதல் என்று அர்த்தம் ஆகும். இச் சொல் இன்று இலங்கையில் வழக்கிழந்து போய்விட்டாலும் மலையாளத்திற் பேசுதல் என்ற அர்த்தத்துடன் இன்றும் பாவனையில் இருக்கின்றது. வட மாகாணத்தில் கணவன் மனைவியை மெய்யே அல்லது கேட்டுதா என்று அழைப்பதும் மனைவி கணவனை இஞ்சேருங்கோ என்று அழைப்பதும் வழக்கம். கணவன் மனைவியை உண்மையே என்ற அர்த்தத்தில் மெய்யே என அழைக்கிறானோ தெரியவில்லை. ஆனால் பெரும்பாலான இலங்கைத் தமிழர்கள் மனைவியை மெய்யே என்று அழைப்பது மட்டும் உண்மையிலும் உண்மை. சிங்களத்தில் கணவன் மனைவியை மே அகுணாத (இஞ்சேரும் கேட்டுதா) என்று அழைப்பது வழக்கம். முற்காலத்தில் தகப்பனின் தம்பியை குஞ்ச் என்றோ குஞ்சயப்பு என்றோ குஞ்ச் ஜயா என்றோ அழைத்தார்கள். பிற்காலத்தில் சித்தப்பா என்று அழைத்தார்கள். ஆனால் தற்காலத்தில் அங்கிள் என்று ஆங்கிலத்தில் அழைப்பது நாகர்கமெனக் கருதப்படுகிறது. முற்காலத்தில் அம்மாவை ஜூஞ்ச் என்றும் அப்பாவை அய்பு அல்லது ஜயா எனவும் அழைத்தார்கள். இவ்விவகாரம் தற்போது மம்மி டாடியில் வந்து நிற்கிறது. இதை யாரிடம் போய்ச் சொல்லுவது? அம்மாவின் தாய் அம்மம்மா அம்மாவின் தமையன் அல்லது தம்பியை அம்மான் என்றும் மாமா என்றும் அழைத்தார்கள். தற்போது அங்கிள் என அழைக்கிறார்கள். சிங்களத்தில் மாமா என்ற சொல்லுக்கு நிகரான சொல் மாமாண்டி. ஆனால் அவர்களும் இன்று அங்கிள் என்ற சொல்லைப் பரவலாக ஏற்றுக் கொண்டு விட்டார்கள். மாமி அத்தை போன்ற உறவுமுறைகளுக்குப் பதிலாக அன்றி என்ற சொல்லையே கூடுதலாகப் பாவிக்கின்றார்கள். சிங்களவர் தாயை அம்மே என்றும் தகப்பனை தாத்தே என்றும் அழைப்பர். தாய்தகப்பன் மகனை புத்தே என்றும் மகளை துவே என்றும் அழைப்பர்.

முஸ்லிம்கள் தாயை உம்மா என்றும் தகப்பனை வாப்பா எனவும் அழைப்பர்.

பயணம் போகும்போது எங்கை போறியள் என்று யாராவது கேட்டால் அது அபசகுனமாகக் கருதப்பட்டு இதனால் துலைக்கோ பயணம் என்று கேட்கும் வழக்கம் உருவானது. பயணம் போகிறவர் நான் போறேன் என்று சொன்னால் அதுவும் அபசகுனமாகவே கருதப்பட்டு.

இதனால் நான் போட்டு வாறன் என்று சொல்லும் வழக்கம் உருவானது. சிங்களத்திலும் இதே மாதிரிப் பிரச்சனை உண்டு. அவர்களும் பயணம் போகும்போது மம கிகில்லா என்னங் (நான் போட்டு வாறன்) என்று

**கலைமாமணி
கா.துவபாலன்
தும்பசிட்டி**

சொல்லப்பழகிக் கொண்டுள்ளார்கள். முதியவர்கள் பயணம் போகும்போது அப்ப நான் நடக்கட்டோ என்று கேப்பார்கள். ஒம் போட்டு வாங்கோ என்று பதில் சொல்லப்படும். வடமொழியில் கம்ரீ என்றால் கொஞ்சம் என்றும் ஜாஸ்த் என்றால் அதிகம் என்றும் அர்த்தம். பலர் கம்மி ஜாஸ்தி பஸ் லொறி கார் ஆபீஸ் ஸ்கூல் ரீச்சர் பிறின்சிப்பல் ரோட் லேன் போன்ற வேற்று மொழிச் சொற்களை தமிழுடன் கலந்து கதைப்பதையும் எழுதுவதையும் பிள்ளைகளுக்கு இந்திப் பெயர்களைச் சூட்டுவதையும் நாகர்கமென எண்ணுகின்றனர்.

கொம்மா என்றால் உங்கள் அம்மா என்று பொருள். இதேபோல

கொம்மான் - உங்கள் அம்மான்
கொக்கா - உங்கள் அக்கா
கோத்தை - உங்கள் ஆத்தை
என்றவாறு பொருள்படும்.

கொய்யா - உங்கள் ஜ்யா
கொண்ணை - உங்கள் அண்ணை

உறவுமுறையுடன் காரன் அல்லது காரி என்று சேர்த்துச் சொல்வதும் உண்டு.

உதாரணம் தம்பிக்காறன் மாமன்காறன் தாய்க்காறி மோள்க்காறி போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். பொடிபொட்டைகள் என்றால் ஆண்பிள்ளைகளும் பெண்பிள்ளைகளும் என்று அர்த்தமாகும். பெண்பிள்ளைகளை பொம்பிளைப் பிள்ளைகள் என்றும் ஆண் பிள்ளைகளை ஆம்பிளைப் பிள்ளைகள் என்றும் அழைப்பர். மணமகனை மாப்பிளை எனவும் மணப் பெண்ணை பொம்பிளை எனவும் அழைப்பர். தமிழ் நாட்டில் நண்பர்கள் ஒருவரையொருவர் மாப்பே என முஸ்பாத்தியாக அழைப்பர். இலங்கையில் தமிழராயின் மச்சான் எனவும் சிங்கள வராயின் மச்சாங் எனவும் அழைக்கும் வழக்கம் உண்டு. மச்சாங் என்பது மச்சானின் மருவலாகும்.

வாடாம்பி என்பது வாடா தம்பி என்பதன் பேச்சுமொழியாகும். இதேபோல போடாம்பி என்பது போடா தம்பி என்பதன் பேச்சுமொழி. யாழ்ப்பாணத்தில் ஒமடாப்பா என்று சொல்வதை மட்க்களப்பில் ஒண்டாப்பா என்கின்றனர். இதோ இன்னும் சில உதாரணங்கள்.

வப்மாகாணம்	மட்க்களப்பு	மலையகம்	முஸ்லீம்கள்
இருக்கிறாங்கள்	இருக்கானுகள்	இருக்காங்க	இரிக்கானுகள்
சுடலை	மயானம்	சுடலை	மையவாடி
மோசம் போனார்	காலமானார்	இறந்திப்பாங்க	மவுத்தாகிவிப்பார்
அவங்கள்	அவனுகள்	அவங்க	அவனுகள்
வாருங்கோ	வாங்க	வாங்க	வாங்க
இருங்கோ	இருங்க	உட்காருங்க	இரிங்க
பொம்பிளை	பெண்	பொண்ணு	பெண்
வந்திப்பாங்கள்	வந்திப்பானுகள்	வந்திப்பாங்க	வந்திரிக்கானுகள்

தமிழர் திரு இன்னார் என்று கூறுவதை முஸ்லிம்கள் ஜனாப் இன்னார் என்று கூறுவர். முஸ்லிம் இன்னொரு முஸ்லிமைச் சந்தித்தால் அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் என்பார். தமிழராயின் ஒருவருக்கொருவர் வணக்கம் கூறிக்கொள்வது வழக்கம். தற்காலத்தில் வண்டி மாடு பாவிப்போர் இல்லாதொழிந்துவிப்பார்கள். மாடுகளைக் கொண்டு வயல் உழும் வழக்கத்தையும் காண முடியவில்லை. மாடுகளைக் கொண்று தின்னும் வழக்கம் உருவாகிவிப்பதால் தமிழ்ச் சைவர்கள் மாட்டைப் புனித மிருகமாக எண்ணும் கலாசாரத்தைக் கைவிட்டு விப்பார்களோ என எண்ணத் தோன்றுகிறது. மாடு என்றால் செல்வம் என்றும் பொருள் உண்டு. எனவே மாடு இல்லாத வீடு பாழ். மாடு இல்லாத நாடும் பாழ் என்பதை நன்கு விளங்கிக்கொள்ளவேண்டும். மாடுகள் அழிந்துகொண்டு செல்வதால் பால் தயிர் மோர் நெய் போன்ற உணவுகளைத்

தற்காலப் பிள்ளைகளுக்கு என்னவென்றே தெரியாது. வண்டி கலப்பை உரல் உலக்கை அம்மிகுளவி ஆட்டுக்கல் வெற்றிலைத் தட்டம் சளகு பெப்டி கடகம் கொத்து போன்ற பொருட்கள் தற்காலத்தில் காணாமற்போன பொருட்களின் பப்பியலிற் சேர்க்கப்பட்டுவிட்டன.

மீன் இறைச்சி சமைக்கும் சப்டி மச்சச் சப்டி. மரக்கறி மட்டும் சமைக்கும் சப்டி தூயசப்டி. இதுவே பிற்காலத்தில் தீயசப்டி என மருவியது. மண் சப்டி பானைகளை உருவாக்குவோர் குயவர்கள் என அழைக்கப்பட்டனர். தற்காலத்தில் மண்சப்டி பானைகளைப் பாவிப்போர் இல்லாதொழிந்துவிப்தால் குயவர் என்ற சாதிப்பிரிவும் அழிந்து இல்லாமற் போகும் நிலையில் காணப்படுகின்றது.

○○○

தற்போதைய அரசியல் நிலைமையினுடோக எழுச்சியற்ற புரட்சி மனப்பாண்மை கொண்ட இளைஞர்களுக்கான பாரதியின் எழுச்சியூட்டும் பாடல் வரிகள்

ஓளிபடைத்த கண்ணினாய் வா வா வா
உறுதி கொண்ட நெஞ்சினாய் வா வா வா
களிபடைத்த மொழியினாய் வா வா வா
கடுமை கொண்ட தோளினாய் வா வா வா
தெளிவு பெற்ற மதியினாய் வா வா வா
சிறுமைகண்டு பொங்குவாய் வா வா வா
எளிமைகண்டி ரங்குவாய் வா வா வா
ஏறுபோல நடையினாய் வா வா வா
மெய்மைகாண்ட நூலையே அன்போடு
வேதமென்று ஓதுவாய் வா வா வா
பொய்மை கூறலஞ்சுவாய் வா வா வா
பொய்மைநால்க ளெற்றுவாய் வா வா வா
நொய்மையற்ற சிந்தையாய் வா வா வா
நோய்களாற்ற உடலினாய் வா வா வா
தெய்வசாபம் நீங்கவே நங்கள் சீர்த்
தேசமீது தோன்றுவாய் வா வா வா
எதிரிலா வலத்தினாய் வா வா வா

- செல்வ தருச்சந்தரன்

ஓளியிழுந்த நாட்டிலே-நின்றேனும்
உதயஞாயிறாப்பவே வா வா வா
களையிழுந்த நாட்டிலே-முன் போலே
களைசிறக்க வந்தனை வா வா வா
விளையுமாண்பு யாவையும்-பார்த்தன் போல்
விழியினால் விளக்குவாய் வா வா வா
வெற்றிகொண்ட கையினாய் வா வா வா
விநயநின்ற நாவினாய் வா வா வா
முற்றிநின்ற வழவினாய் வா வா வா
முழுமைசேர் முகத்தினாய் வா வா வா
கற்றலொன்று பொய்கிலாய் வா வா வா
கருதிய தியற்றுவாய் வா வா வா
ஒற்றுமைக்கு ஞாய்யவே-நாடெல்லாம்
ஒருபெருஞ்செயல் செய்வாய் வா வா வா

(குறிபு: இப்பாடலை யாராவது சங்கள், ஆங்கல் மாழிகளல் மாழிபயர்த்து பத்தாக்களல் வெளியிடுதல் நன்று)

சிறுகதை

ரம்பாம்புச்சிக்ரு இறக்கைகள் முனாத்துவிப்பனை

01

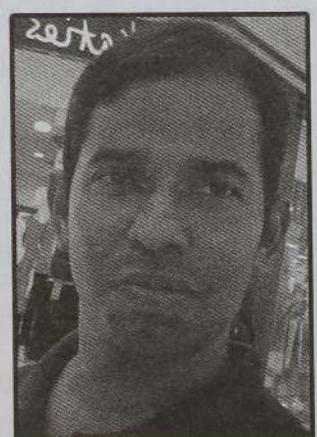
அன்றையபொழுது இவனுக்கு மிகச் சாதாரணமாக விடிந்தது. கொழும்பில் உயர் அதிகாரியாக வேலைசெய்யும் இவனுக்கு இவ்வாறு விடிவது அசாதாரணமான ஒன்றுதான் என்றாலும் இவனுக்கு வாழ்க்கையில் ஆச்சரியம் தரத்தக்க திருப்பங்கள் எதுவும் இதுவரை நடந்ததில்லை என்பதுதான் இவனது அனுபவம். முதன் முதலில் யாழ்ப்பாணம் இடப்பெயர்வு நடந்த 1995ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 30ஆம் திகதி இவன் ஆணைக்கோட்டையில் முதலில் எந்த அசமாத்ததையும் உணராம லேயே வழக்கையாற்றின் ஓரமாக அராலிப் பக்கம் நடந்துகொண்டிருந்தான். அன்று யாழ்ப்பாணத்தை விட்டு வெளியேறிய கடைசி மனிதன் இவனாகத்தான் இருக்கவேண்டும்.

சமூக சேவைகள் திணைக்களத்தின் கொழும்பு தலைமை காரியாலயத்தில் உயர் அதிகாரியாக பணிபுரிவது இவனைப்பொறுத்தவரை ஒரு சர்க்களில் வேலைசெய்வதைப்போன்றது. மூன்று மொழிகளிலும் உத்தரவிட தெரியவேண்டும். மூன்று மொழிகளிலும் வரும் கோரிக்கைகளை தமிழில் உடனுக்குடன் புரிந்துகொண்டு விரைவாக கோப்புக்களை நகர்த்தவேண்டும். மதிய உணவுவேளையின்போது இவனுக்கு தனது தாய் மொழி என்ன என்பது பற்றி ஒரு குழப்பம் வந்துவிடும். பொதுவாக தமிழில் தொடங்கி சிங்களத்துக்கு ஸாவகமாக தாவி பின்னர் கடுமையான சொற்பதங்களை பாவிக்க நேரும்போது ஆங்கிலத்துக்கு திரும்பும் ஒரு ராகமாலிகை உரையாடல். யார் இவனது பேச்சை கேட்கிறார்கள் என்பதுதான் மிகவும் முக்கியம். அழகான இளம்பெண்கள் இந்த உரையாடலுக்கு கொடுக்கும் பின்னாட்டம்

அலாதியாக இருக்கும். ஒருவேளை அவர்கள் கேலியாக கமெண்ட் பண்ணுவது அவர்களின் நனினமான முக பாவனைகளில் மறைந்து போய் விடக்கூடும். அல்லது “சேருக்கு நல்ல ஸ்டெலான இங்கிலிஷ்” என்ற அவர்களின் அற்பப் புகழ்ச்சியில் அவர்களின் கேலியை இவன் கண்டுகொள்ளாமலும் விட்டுவிடலாம்.

எல்லாவற்றையும் விட மேலே இருப்பவர் களிடமும், கீழே இருப்பவர் களிடமும் அவர்களின் நடத்தைகளை பெரிதும் கண்டு கொள்ளாத “சேர்” என்று அவர்களை தினமும் நம்பச்செய்யவேண்டும். அலுவலக நேரத்தில் எப்போதும் செவிடாகவும் ஊமையாகவும் இருக்க தனித்த பயிற்சியும் தேவைப்படும்.

அன்று ஓரளவுக்கு நேரத்துடனேயே அவனது அறைக்குள் வந்துவிட்டான். ஓய்வு அறையில் பத்துமணி வரையும் இருக்கலாம் தான். அவனுக்கு கீழே பணிபுரியும் ஊழியர்கள் அடிக்கும் மூன்றாம் தர நகைச்சுவைகள் சிரிப்பதற்கு உகந்தவை. சிரிப்பதற்கு மட்டும்தான். ஆனால் சிரிப்பதாக காட்டிக்கொள்ளக்கூடாது. தவறினால் பின்னேரம் அடுத்தநாளைக்கு லீவு கேட்டுவிடுவார்கள். சற்று நேரம் கழித்து அலுவலக அறைக்குள் நுழையும்போது வரிசையில் அவனுக் காக காத்திருக்கும் சனங்களினதும், உள் ஜே இவனை எதிர்பார்த்துக் கொண் டிருக்கும் இரண்டு அலுவலக உதவியாளர்களினதும்

அலைமகன்

காத்திருப்புக்கள், இவன் உள்ளே நுழையும் போது அவர்கள் அடையும் பரபரப்பு எல்லாம் சுதந்திரத்தினத்தில் அணிவகுப்பை ஏற்கும் ஜனாதிபதிக்குண்டான கிளர்ச்சியை தருபவை. என்றுமே இவன் அதனைத் தவறவிடுவதில்லை. அதிகாரத்தை பயன் படுத்துவதை விடவும் அதனைக் காட்டிக் கொள்வதுதான் அதிக சந்தோசம் தரக்கூடியது என்பதை கடந்த ஐந்து வருடத்தில் இவன் அறிந்து கொண்டிருந்தான். அதிலும் குறிப்பாக மிக அழகான இளம் பெண்கள் உள்ளே வரும்போது உண்டாகும் கிளர்ச்சி சொல்லவே முடியாது. அதிகாரமும் அழகும் ஒன்றுடனொன்று சந்திக்கத் தயாராகும் உணர்ச்சிமிகு தருணம் அது. அதிகாரத்தின் முன்னால் அழகிய இளம் பெண்கள் சற்று ஒடுங்கி நிற்பதைக்காண இவனுக்கு ஒரு அற்ப சந்தோசம்.

அப்போதுதான் அவளைச் சந்தித்தான். முதலாவது வாடிக்கையாளர். இப்பிடி அழகான வாடிக்கையாளர் முதலாவதாக அமைவது நிச்சயம் அதிஷ்டம் தான். அச்சொட்டாக சிங்களப்பாடகி யொஹானியின் முகச்சாயல். ஆனால் அவளைப்போலல்லாது சராசரியான உயரம். கிரண்பேடியின் முடிவெட்டு. நன்கு பழுத்த யாழ்ப்பாண கறுத்தக்கொழும்பான் மாம்பழ நிறம். இலங்கை ராணுவத்தின் விமானப்படையின் ஒரு பிரிவில் பணிபுரிபவள் போல ஒரு தோற்றும். கீழே பார்க்கும்போதும் மிகக்கவனமாக தலையை தாழ்த்தாமல் இமைகளை மட்டும் மிக நேர்த்தியாக தாழ்த்தினாள்.

அவளது கோரிக்கை மனுவின் மேல் பக்கத்தில் மெதுவாக பார்வையை செலுத்தினான். “ரகுபதி” என்று இருந்தது. வழக்கமாக தங்களது குடும்பப்பெயரைப் பாவித்து தங்களை விழித்துக்கொள்வது சிங்களவர்களின் வழக்கம். கொழும் பிலேயே பிறந்து வளர்த்துவிட்டவள் போல இருக்கிறது. இத்தகைய வழக்கங்களை தங்களுக்கும் பொருத்திக்கொள்ளுவது கனகாலம் கொழும்பில் இருக்கும் தமிழ்க்குடும்பங்களின் வழக்கம்தான்.

“இருங்கோ ரகுபதி மிஸ்”

இவன் கூறியதை அவள் சிறிதும் ரசிக்க வில்லை. முகம் சற்றே வாடிவிட்டது. சற்று விறைப்பாக இவனைப் பார்த்தாள். உண்மையில் அவளை அப்பிடிக் கூப்பிடிருக்கக்கூடாதோ?

“வாடிவென்ன” என்று மீண்டும் சற்று அழுத்திச் சொன்னான்.

வேண்டாவெறுப்பாக முன்கதிரையில் இருந்தாள். அப்போதுகூட அவள் நெஞ்சையும் தலையையும் ஒரே நேர்கோட்டில் வைத்திருக்க வேண்டும் என்பதில் தீர்மானமாக இருந்தாள்.

“எனது வேலையை எப்போது மட்டில் முடித்துத்தருவீர்கள்?”

“நீங்கள் இதற்கான கோரிக்கையை இணையத்தில் பதிவேற்றின்றிர்களா?”

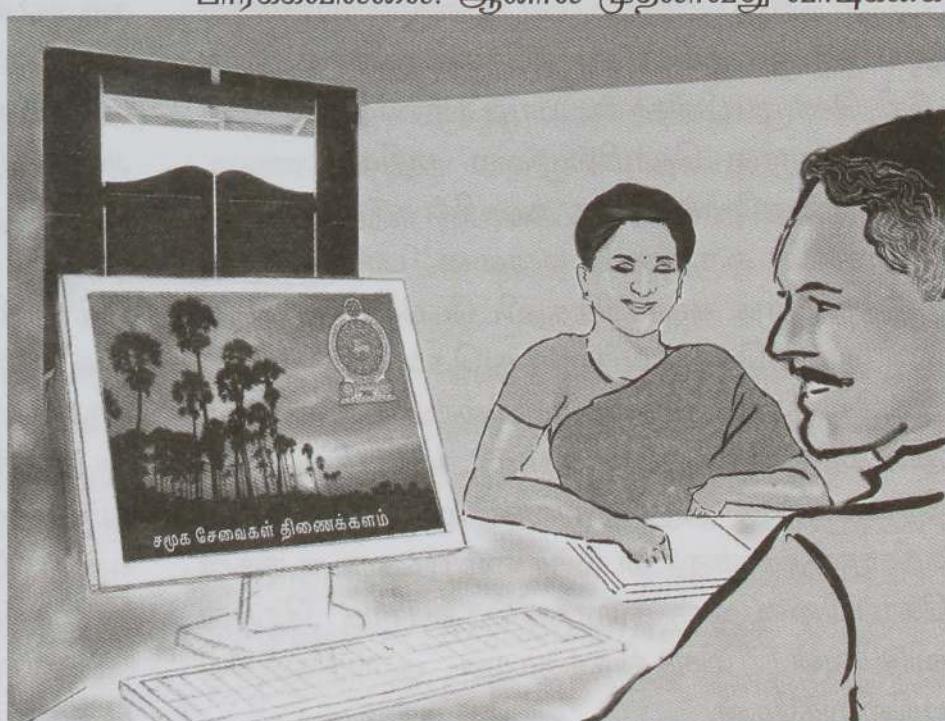
“அது போன வாரமே செய்திட்டேனே நீங்கள் கவனிக்கவில்லையா?”

“உங்களுக்கு என்ன விஷயமா நான் சிபாரிசு செய்யவேணும் மிஸ்?”

“இஞ்சு பாருங்க இது உங்கட வேலை! மறுபடியும் என்னால் விளக்க முடியாது! அரச நிறுவனங்களில் ஏன் இப்பிடி அசட்டையாக வேல செய்கிறீர்கள்! இந்த lockdown காலத்தில் உங்களால் வேலை செய்யமுடியாவிட்டால் எதற்காக இணையதளத்தில் விண்ணப்பங்களை ஏற்கிறீர்கள்?”

கொஞ்சமும் பிழையில்லாத ஆங்கிலத்தில் பேசினாள். இடையிடையே கொச்சையான தமிழ் “யாழ்ப்பாண” வாடையுடன் வந்தது.

இது ஒரு மோசமான தருணம். மிக அழகிய, ஆளுமையான பெண்ணிடம் இருந்து இத்தகையை எதிர்விணையை இவன் எதிர் பார்க்கவில்லை. ஆனால் முதலாவது வாடிக்கை

யாளரின் வரவு இவ்வாறு இனிமையாக அமைந்தபோதே இவன் தனது வழிமையான அதிஷ்டத்தின் யோக்கியதையை பற்றி சுதாகரித்திருக்க வேண்டும். தவறிவிட்டது.

இந்த பாப் கட்டிங் வைத்த பெண்களிடம் இவனுக்கு எப்போதுமே ஒருவித பயத்துடன் கூடிய மரியாதை இருக்கிறது. பெண்களுக்கு நீண்ட கூந்தல் எப்போதும் ஒரு முக்கணாம் கயிறு போல அவர்களை எதோ ஒன்றில் பிணைத்துவைத்துக்கொண்டே இருக்கிறது. அதே நீண்ட கூந்தலை இழந்ததும், அவர்கள் அந்தக்கணம் முதலே தரையிலிருந்து சில அடிகள் மேலே மிதக்கத்தொடங்கிவிடுகிறார்கள். வானத்துக்கு கீழே இருக்கும் அணைத்தையும் விமர்சிப்பதற்கும், எல்லோரையும் எதிர்த்து கேள்வி கேட்பதற்கும், பலரை வழிநடாத்துவதற்கும், அரிதான் நேரங்களில் ஞானத்தாயாக இருப்பதற்கும் முழு உரிமை கிடைத்துவிடுகிறது. வயதில் இளையவர் என்றால் கூடவே கேவி செய்யும் உரிமையும் சேர்ந்துவிடும். பள்ளியும், கலாசாலையும், நூலகமும், அலுவலகமும் கொடுக்காத இந்தத்துணிவை ஒரு Pop cutting machine கொடுத்துவிடுகிறது என்பது ஒரு அதிசயம்தான். Pop cutting machine ஒரு சிறிய கருவிதான்.

02

நான் சொல்வது உங்களுக்கு நிச்சயம் விணோதமாக இருக்கும். தமிழ் வாடிக்கை யாளர்களுடன் பழகும் போது எப்போதும் கனிந்த முகத்துடன் பழகும் நான் ஏனையவர்களுடன் பழகும்போது மிகவும் தொழில்முறையாகவே நடப்பதற்கு பழகிவிட்டிருந்தேன். ஆனால் இந்த விதி கொழும்பில்தான். யாழ்ப்பாணத்தில் நான் ஒரு கறாரான தொழில்முறை அதிகாரி.

என்னேநோக்கி வந்த அவளின் கடுமை கலந்த விமர்சனம் ஒருகணம் என்னை பாதித்தாலும் அடுத்தநோடி சுதாகரித்துவிட்டேன்.

“தயவுசெய்து புரிந்துகொள்ளுங்கள்! இங்கே நிலைமைகள் சரியில்லை. உங்களை அலைக்கழிக்க வேண்டும் என்பது எமது நோக்கமல்ல. அது நிறுவன மதிப்பீடுகளுக்கு எதிரானது. என்னுடன் ஒத்துழையுங்கள். உங்கள் கோப்பினை ஒரு வாரத்தில் சிபாரிசு செய்து விடுவேன்.” மிகத்திருத்தமான ஆங்கிலத்தில் பதிலிறுத்தேன்.

“உங்களது கோரிக்கை தனியான வியாபாரத்துக்கான சிறுகடன் கோரிக்கை அல்லவா?”

“இல்லை எனது மருத்துவ செலவீனத்தை மீளப்பெறுவது பற்றியது!”

“அது மிகவும் இலகுவானது; நான் பரிசீலிக்கிறேன்!”

இவனுக்கு என்ன விதமான நோய் இருந்தி ருக்கும்? பார்த்தால் ஒன்றும் தெரியவில்லை. வயது நிச்சயமாக 30க்கு கீழேதான். ஒருவேளை எதாவது சத்திரச்சிகிச்சை நடந்ததா என்ன? ஆவணங்களை பரிசீலிக்க இன்னும் காலம் இருந்தது. இருந்தாலும் எனது ரத்தத்தில் ஊறிய அந்த “பனம்கொட்டை குணம்” எனது மனதை விறாண்டிக்கொண்டிருந்தது. கதையை மேதுவாக மாற்றினேன்.

“நீங்க எங்க படித்தீங்க?”

“அது இந்த விண்ணப்பத்துக்கு தேவையா என்ன?”

“இல்லை! உங்கட ஆங்கிலம் மிக அழகாக இருக்கிறது.”

“நான் விசாகா காலேஜின் பழைய மாணவி”

சந்திப்பு தொடங்கிய 15 நிமிடத்தின் பின் முதல் முதலாக அவளது இயந்திர உதடுகள் மெல்ல விரிந்தன. எனது தந்திரம் பலித்துவிட்டது என்றே நினைக்கிறேன். பொதுவாக இவ்வாறான திமிரும், கர்வமும் கொண்ட வாடிக்கை யாளர்களை சந்திக்கும்போது அவர்களிடம் சிறிதளவு இருக்கிற அல்லது இல்லவே யில்லாத சில விடயங்களை சற்று புகழ் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அதுவே பெண்களாய் இருந்தால் தவறிக்கூட அதிக பிரசங்கித்தனமாக அவர்களின் அழகைப் புகழ்ந்துவிடக்கூடாது. அழகோடு இளைத்து அவர்களிடம் என்ன இருக்கிறது என்பதை கண்டறிவதில் எனக்கு இப்போதெல்லாம் நிறைய அனுபவம் வந்துவிட்டது. அது நல்ல ஆங்கிலமாக அல்லது நல்ல கையெழுத்தாக அல்லது வேறு ஏதாவதாக இருக்கும். கூடவே ஜோதிடம், எண் சாத்திரத்தில் கொஞ்சமாவது அவர்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது என்று தெரியவந்தால் எனது வேலை ஏற்ததாழ முடிந்துவிட்டது என்று பொருள்.

ஆனால் விதிவிலக்காக சமுகத்தில் ஒருசில பகுத்தறிவுவாதிகளும், தர்க்கவாதிகளும்

இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். அவர்களிடம் மாட்டினால் நல்லூர்க்கந்தன் மனமிரங்கி எனக்கு துணை வந்தால்தான் உண்டு. உண்மையிலேயே இவளின் ஆங்கிலம் மிக அழகாத்தான் இருக்கிறது என்பது வேறு விடயம்.

“எனது அப்பா யாழ்ப்பாணம்தான் அம்மா கெக்கிராவை. அது அனுராதபுரம் பக்கம் இருக்கிறது. எனது அப்பா நில அளவையாளராக அங்கே இருந்தபோது அம்மாவை காதலித்து கல்யாணம் செய்துகொண்டார். இரண்டு வீட்டிலும் அவர்களை சேர்க்கவில்லையாம். நாட்டுப்பிரச்சினை உச்சம் பெற்ற காலத்தில் இரண்டு பகுதியிலும் இவர்களை நம்பவில்லை. பதவியை விட்டுவிட்டு கொழும்புக்கு வந்து விட்டனர். மூன்று வருடங்கள் கழித்து நான் பிறந்தேன்”

ஓரேயோரு வசனம்தான் நான் சொன்னேன் அதுவும் அவளது ஆங்கிலத்தைப்பற்றி அதற்கு இவ்வளவு ரெஸ்பான்ஸ் இருக்கும் என்று நான் நினைக்கவில்லை.

எனக்கு ஒரு கெட்ட பழக்கம் இருக்கிறது. இப்பிடி கலப்புமணம் செய்த தம்பதிகளின் குழந்தைகளிடம் கேட்கக்கூடாத ஒரு கேள்வி “உங்களுக்கு தமிழ் தெரியுமா?” என்பது. ஆனால் நம்மால் கெட்ட பழக்கங்களை இலகுவில் விடமுடிவதில்லை. கேட்டுவிட்டேன்.

“எனக்கு தமிழ் எழுதவோ வாசிக்கவோ தெரியாது. அப்பாவிடம் இருந்து பேசிப் பழகியதுதான் சிங்களம் மிக நல்லாத்தெரியும் ஆனா படிச்சது முழுதும் ஆங்கிலத்தில்”

நீங்க கொழும்பில் எவ்விடம்?

“பொரளை”

கொழும்பில் மேல்தட்டு மனிதர்களின் வாழிடம் அது. முதல்வேலையாக இவளின் கோப்பினை பார்த்துமுடிக்க வேண்டும். மீண்டுமொருமுறை இவள் முறைப்பாடு செய்ய மளவுக்கு வைப்பது சரியில்லை.

கோழி மேச்சாலும் கவுன்மேந்தில் மேய்க்க வேண்டும் என்றுதான் எனது தாத்தா நீண்ட காலமாக சொல்லித்தந்திருக்கிறார். அதிலும் நான் சராசரி யாழ்ப்பாணத்தான். கவுன்மேந்து வேலை எண்டிறது எனக்கு ஒரு சிறப்புறிமை. படித்து முடித்தவுடன் ஒரு அரச வேலை கிடைத்தால் நிச்சயம் எனக்கு முந்தியவர்கள்

பூர்வ ஜென்மத்தில் எதோ பெரிய புண்ணியத்தை செய்திருக்கிறார்கள் என்று பொருள். ஆனால் கோழிகள் முறைப்பாடு செய்வது, மேல்மட்டத்தில் போட்டுக்கொடுப்பது, கூடவே இருந்து குழி பறிப்பது போன்ற காரியங்களை தமது வாழ்நாளில் செய்வதில்லை என்டு தாத்தா ஏனோ சொல்ல மறந்துபோனார்.

03

என்னால் மிஸ் ரகுபதியின் கோப்பினை இன்றுதான் பார்க்க முடிந்தது. இடையே இரண்டு வாரங்கள் Lock Down இல் போய்விட்டது. அவளுக்கு பத்து மணிக்கு சந்திப்புக்கு முன் அனுமதி கொடுத்திருந்தேன். விரைவாக அவளது கோப்பில் மருத்துவ அறிக்கையினை ஒரு பருந்துப்பார்வை பார்க்கத்தொடங்கினேன். ரகுபதி என்பது இவளது தகப்பன். இவளின் பெயர் லக்மாலி என்று இருந்தது. அழகான சிங்களப்பெயர். அந்த இரண்டு பக்க மருத்துவ அறிக்கையினை வாசிக்கத்தொடங்கியதும் எனக்கு இருக்கையில் நிலைகொள்ளவில்லை. பல அதிர்ச்சிகள் காத்திருந்தன.

இலங்கையின் பிரபலமான மனநோய் மருத்துவமனையின் நன்கு புகழ் பெற்ற உள்வியல் ஆலோசகரின் (Consultant Psychologist) அறிக்கை அது. லக்மாலி ரகுபதி எனும் 25 வயதாகும் இந்த பெண் ஒரு வருடத்துக்கு முன்னர் முழுமையான ஒரு ஆணாக மாறிவிட்டிருந்தாள். அந்த வசனத் துக்கு பின்னர் நான் ஏனையவற்றை வாசிப்பதில் அதிகம் கவனம் செலுத்தவில்லை. உலக சுகாதார நிறுவனத்தின் வழிகாட்டல் குறிப்புக்களைத் தொடர்ந்து, அதற்கேற்ப லக்மாலி ஆணாக முழு மாற்றம் அடைந்துவிட்டதை முழுமையான உள்வியல் சோதனைகளுக்கு உட்படுத்தியபின் அவர் உறுதி செய்திருந்தார். நிறைய மருத்துவ சொல் லாடல் கள், அவதானங்கள் என நீண்ட அந்த அறிக்கையின் கடைசி பக்கத்தில் மருத்துவர் புதிய பெயர் ஒன்றையும் புதிதாக பதிவு செய்திருந்தார்.

--சிவகுமாரன்--

முற்றுமுழுதான தமிழ் ஆண்மகனின் பெயர். தமிழர்களால் மறக்கமுடியாத ஒரு பெயரும் கூட. இந்தப்பெயரை அவனே தனக்குத்தானே

ஸ்ரீ ஏரியது நாடு

சூடிக்கொண்டானா அல்லது வேறு யாரும் பரிந்துரைத்தார்களா என்று தெரியவில்லை. அநேகமாக ஆண்பிள்ளையொன்று பிறந்தால் இந்தப்பெயரை சூட்ட வேண்டுமென்று அவளது தகப்பன் விரும்பியிருக்கக்கூடும்.

குறித்த நேரத்துக்கு சரியாக அவன் வந்து சேர்ந்தான். உள்ளே வந்ததும் “மல்லி வாடிவென்ன” என்றேன்.

உட்காரும்போது "Thank you Very Much Sir" என்ற வார்த்தை மிக ஸாவகமாக மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் வெளிவந்தது. முதன் முதலாக என்னை Sir என்று அழைத்ததை கவனித்தேன்.

தற்போது அவன் முகம் முழுவதும் மலர்ந்திருந்தது. விமானப்படையில் இருந்து விலகி இந்தக்கணத்தில் மாடலிங்கிற்குள் நுழைந்துவிட்டிருந்தான். கண்கள் மிக அழகாக சிரிக்க ஆரம்பித்திருந்தன.

நான் அவனை எனது கண்ணாடியின் கீழ்வில்லையின் வழியாக மேலதிகாரியின் தோரணையில் உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். நல்ல நிச்சலனமான முகம். அழகான புன்னகைக்குள் முகம் புதையுண்ட ருந்தது.

எனது மனதில் திடீரென அவன்மீது விரசம் மிகுந்த காதல் கட்டற்றுப் பெருகு வதைக்கண்டு ஒருக்கணம் துணுக்குற்றேன். ஏன் இந்த மாற்றம்? புரியவில்லை. நீண்ட நேரம் அழைத்தியாக சூடேறிக்கொண்டிருந்த பால் அந்தவொரு கணப் பொழுதில் எதிர்பாராமல் பொங்கி வழிவது போல. எனக்குள் நிறைந்திருந்த அந்த அதிகாரி இக்கணத்தில் காணாமல் போயிருந்தான்.

அவனது கோப்பினில் முழுமையான மருத் துவச் செலவை மீளிப் பதற்கு அனுமதியளிக்கும் உத்தரவை இட்டு கையொப்பம் வைத்தேன். கோப்பினை அவனிடம் நீடியபோது எனது கைகைள் பரபரத்து லேசாக நடுங்கின.

பற்றி ஏரியது நாடு - மக்கள் பசியின் கொடுமையின் பேறெனக் கூறு சற்றும் மதியில்லா மூடர் - வேண்டித் தூண்டிய கலவரக் கொடுமையின் கூறு

உண்ணோம் உணவிற்குப் பஞ்சம் - பாலர் உட்கொள்ளும் பாலுக்கும் பஞ்சம் எண்ணையும் இல்லையிந்த நாட்டில் - வீட்டில் ஏரிக்கின்ற வாயுக்கும் எங்கிலுங் கூட்டம்

பற்றி ஏரித்தவர் அன்று - தீயால் பற்றி ஏரிகின்றார் இன்று வெற்று அரசியல் கூச்சல் - மன்றில் வெடித்துச் சிதறவே ஒலிக்கின்ற(து) ஜயோ!

ஒரேநாடு ஒரேமொழி என்றோர் - சட்டம் ஒன்றோன் என்றுமே ஊன்றிய ரைத்தார் நிறைமதி கொண்டநல் மாந்தர் - அஃது நன்றங்றே என்றுரை செய்தும் மறுத்தார்

உற்றைக் குடும்பத்தின் ஆட்சி - இங்கு ஊன்றிட வான்கோட்டை கட்டினர் ஈனர் விற்றனர் நாட்டுடைச் செல்வம் - கொள்ளள வரலாற்றில் என்றுமே இலையெனும் வாறே!

கடன்வாங்கிக் கடன்வாங்கி - நாட்டைக் குட்டிச் சுவர்போல ஆக்கி பட்டிட்ட கடன்தீர்க்க மாட்டார் - இன்று பரிதாபம் கையேந்தி அலைகின்றார் கேடே!

கையிருப்பு) என்பதோ இல்லை - நாட்டின் “கஜானா”வோ காலியாம் கணக்காளர் ஏட்டில் வையத்தில் கைதர யாரும் - இன்று வாராத கையறு நிறையென்ன செய்வார்!

ஷாணாவும்

யானை புதீ புலர்!

தொன்றுதொட்டு இன்று வரை வீரத்திற்கு உவமையாக எடுத்துக் காட்டும் சிங்கத்தை, அதுவும் வாளேந்திய சிங்கத்தை தேசியக் கொடி யில் கொண்ட நாட்டு மக்கள் நாம். வீரம்மிக்க பல மன்னர்கள் சிறப்பாக ஆட்சி புரிந்து எமக்கு கையளித்த தேசமிது. இன்றைய நவீனங்களையும் தொழில் நுட்பங்களையும் காணாத பண்டைய காலத்திலும் பஞ்சம் அனுகாது எம் முதாதையர் எம்மைக் காத்ததோடு சிறந்த ஆட்சியாளர்களின் முயற்சியால் தன்னிறைவான நாடாகவும் இந்நாடு விளங்கியுள்ளது. எம் நாட்டில் எந்த வொரு அரசனும் நாட்டின் வளத்தைச் சுரண்டி தன் நலத்திற்காக பயன்படுத்திக் கொண்டதாக இல்லை. இதற்கு பண்டைய வரலாறே உலகிற்கு சாட்சி.

இன்று எம் நாட்டின் நிலமை? எம் நாட்டின் நாளைய எதிர்காலம்? சிந்தித்து விடையறிய முடியாத புதிர்களாகின்றன. இதற்கு யார் காரணம் எனும் கேள்விக்கு மட்டும் தெட்டத் தெளிவான பதில் எமக்குத் தெரியும். ஊழல் நிறைந்த ஆட்சித் தலைவர்களும் அவர்களைத் தெரிவு செய்து ஆட்சியைக் கையளித்த மக்களுமே இந்நிலைக்கு முழுப் பொறுப்பு ஏற்கவேண்டியவர்கள்.

இன்றைய அரசியல் தலைவர்கள் வழிதவறிச் செல்கையில் அவர்களை ஆரம்பத்திலேயே நெறிப்படுத்த நாம் தவறிவிட்டோம். பண்டைய அரசர்கள் வழிதவறிச் செல்கையில் புலவர்கள் அவ்வப்போதே செவியறிவுறு பகர்ந்து நெறிப் படுத்தியுள்ளதை தமிழ் இலக்கியங்களின் வாயிலாக அறிந்துகொள்ளக் கூடியதாக உள்ளது. அக்காலத்தில் புலவர்களின் அறிவுரைகளை ஆட்சியாளர்கள் ஏற்று நடந்துள்ளதையும் அறியக் கூடியதாகவுள்ளது.

உதாரணத்திற்கு புறநானூறு 184ஆவது பாடலைக் குறிப்பிடலாம். இந்த பாடலை வாசிக்கும் போது தற்கால இலங்கையின் நிலைமை கண்ணில் காட்சியாக விரிகிறது.

‘காய்நெல் ஸறுத்துக் கவளங் கொளினே
மாநிறை வில்லதும் பன்னாட் காரும்
நூறுசெறு வாயினுந் தமித்துப்புக் குணினே’

வாய்ப்பு வதனினுங் கால்யெரிது கெருக்கும் அறிவுடை வேந்த னெறியறிந்து கொளினே கோழ யாத்து நாடுபெரிது நந்தும் மெல்லியன் கிழவ னாகி வைகலும் வரிசை யறியாக் கல்லென் சுற்றமொழு பரிவுதப வெருக்கும் மிண்ட நச்சின் யானை புக்க புலம் போலத்

தானு முன்னா னுலகமுங் கெருமே’

அதாவது காய்ந்த நெற்கத்திர்களை அறுவடை செய்து யானைக்கு கவளமாகக் கொடுத்தால் ஒரு மா அளவைவிட குறைவான நிலத்தில் விளையும் பொருளே யானைக்கு பல நாடுகளுக்கு உணவாகும். நாறு வயல் கள் ஆனாலும் யானை தனித்து புகுந்து உணவுண்டால் யானை வாயில் புகுவதை விட அதன் கால்கள் மிகுதியான உணவை வீணடிக்கும். அறிவுடைய வேந்தன் நில வரியை நிர்ணயிக்கும் நெறிமுறை அறிந்து வரியை வாங்கினால், கோடி பொருட்களை நிறைவிட்து நாடு பெரிதும் தழைக்கும். வேந்தன் அறிவால் மெல்லியன் ஆகி நாள்தோறும் தகுதியறியாத, உறுதித் தன்மையறியாத சுற்றத்தோடு சேர்ந்து அன்பு கெட வாங்கும் வரிப் பொருட்களை விரும்பினால், யானை புகுந்த நிலம் போல தானும் உண்ணாது, அவனை சுற்றியுள்ள உலகமும் துன்பத்தில் கெட்டு அழியும்.

பாண்டியன் அறிவுடை நம்பி தன் சூடிகளைத் துன்புறுத்தி அவர்களிடம் வரி வாங்கியுள்ளான். அவனிடன் சென்று அவன் தவறுகளை எடுத்துரைத்து அவனைத் திருத்த யாரும் முன்வரவில்லை. அந்நிலையில் மக்கள் பிசிராந்தையரிடம் சென்று வேண்டிக் கொண்ட தற்கு இணங்க அறிவுடை நம்பிக்கு அறிவுரை பகரும் விதமாக பாடப்பட்ட பாடல் இதுவாகும்.

அக்காலத்தில் அறிவுடை நம்பி செய்த தவறைத்தான் இக்காலத்தில் எமது அரசாங்கமும் செய்துள்ளது. ரூஸ்னா நவாஸ் தவறு செய்யும் அரசாங்கத்தை (மாவனல்லை)

தட்டிக் கேட்க துணிவின்று இருந்ததன் பயனைத் தான் இன்று முழு இலங்கையும் அனுபவிக் கின்றது. செழித்து வளர்ந்து நின்ற வயலாய் ஒருகாலத்தில் இலங்கைத் திருநாடு இருந்தது உண்மையே. இன்று யானை புக்க புலமாக வல்லவோ நம் நாடு மாறியுள்ளது.

வரி மட்டுமல்ல. ஊழல், பொது மக்களின் செல்வம் யாவையும் ஒரு தனிக் குடும்பம் தன தாக்கிக் கொள்ள முயற்சித்ததன் விளைவுதான் இது. அரசு பதவிகள் அனைத்தையும் தன் சுற்றுத்தார் களிடம் மட்டுமே கையளித்து பொது நோக்கின்றி ஒருவித சுயநலப் போக்கோடு ஒரு ஆட்சித் தலைவன் செயற்பட்டதினால் விளைந்த இக் கட்டான் நிலையைத்தான் நாம் இன்று அனுபவிக் கின்றோம். இந்நாள் வரை மக்களுக்காக மக்களின் ஆட்சி நடைபெறும் ஆட்சியைக் கொண்ட வர்கள் நாம் என்ற வெறும் சுலோகத்தை மட்டுமே கையில் ஏந்திக் கொண்டு நின்றுள்ளோம் என்பது இப்போது தான் எமக்குப் புரிகிறது. மக்களுக்காக மக்களின் ஆட்சி எங்கே? தனி மனிதனைருவனுக்கான குடும்ப ஆட்சியே இங்கு இடம்பெற்றுள்ளதை காலம் கடந்துதான் நாம் விளங்கிக் கொண்டுள்ளோம் என்பது கவலைக்குரிய விடயமாகும்.

இலக்கியம் சொல்லிச் சென்ற உவமையின் உண்மையைக் கண்டு அனுபவித்து உனர் கின்றோம். நாளை நம் சந்ததியினருக்கு இலங்கையின் நிலையை உதாரணங்காட்டி இப்பாடலை நம் இலக்கிய ஆசான்கள் கற்பிப்பார்கள் என்பதில் எவ்வித ஜியமுமில்லை.

அறிவுடை நம்பியை வழிநடத்த ஒரு பிசிராந்தையர் இருந்தார். தற்காலத்தில் தம் நிலை உணர்ந்த அத்தனை மக்களும் பிசிராந்தையர்களாக மாறி ஆட்சியாளர்களின் பிழைகளை கட்டிக்காட்டுகின்றனர். தன் கையே தனக்கு உதவியென்பதை நம் காலத்தவர் உணர்ந்து செயற்படுகின்றனர் என்பது மாத்திரமே இப்போராட்ட காலத்தில் நினைத்து பெருமைப்படக் கூடிய ஒன்றாகவுள்ளது.

இப்பாடலில் அரசனை மட்டும் புலவன் சுப்பிக் காட்டவில்லை. அரசனின் சுற்றுத்தையும் சேர்த்தே சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். ஆம் உண்மையில் அரசனின் சுற்றம் என்பது எவ்வளவு முக்கியமானதோன்று என்பதை இப்போதுதான் எம்மால் உனர் முடிகிறது. ஆட்சியாளின் உறவினர், தோழர்கள், ஆட்சியாளனுக்கு துணை நிற்பவர்கள் என அனைவருமே ஊழலற்ற

எதைச் செய்யக் கூடாதோ

அதை

மிகுந்த ஆரவார வெறியோடு

செய்து கொண்டிருந்தோம்

எதைச் செய்ய வேண்டுமோ

அதை

முற்றாகவே மறந்து போனோம்

அதன் விளைவு

இன்றைய மெய்யுணர் அனுபவம்

Realization

அதிர்ச்சி வைத்தியம்...

இனியும்

வரலாற்றாடாக

எதையும்

கற்றுக் கொள்ள வில்லையானால்

கின்னஸ் புத்தகத்தில்

நம் நாடு

இடம் பெறும்

பட்ட கடனைத்

திருப்பிக் கொடுக்க முடியாத

பண வீக்கத்திலும்

வறுமையிலும்

உலகத்திலேயே முதல் இடம் பெறும் நாடு

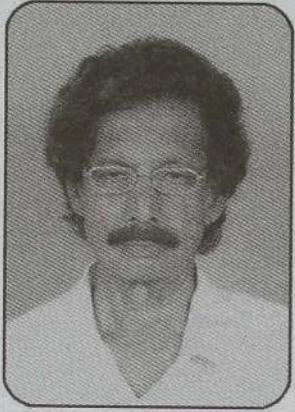
என

We should be proud to have such an honour

வர்களாக, தூயவர்களாக, தவறுக்கு துணை போகாதவர்களாக இருக்கும் பட்சத்தில்தான் நாடு நன்னிலையில் இருக்கும் என்பதைக் கண் களால் கண்டு உணர்கின்றோம்.

இந்த வரலாற்றுப் பிழைகளை இனியாவது நாமும் செய்வதைத் தவிர்ப்போம். மக்களை வருத்தாத ஊழலற்ற தலைவனைத் தேர்ந்தெடுப்போம். ஆட்சியில் தவறு காணும் பட்சத்தில் உடனுக்குடன் சுட்டிக்காட்டுவோம். ஆட்சியாளனின் சுற்றம் தொடர்பிலும் அவதானமாக இருப்போம். நாளைய நம் சந்ததியின ருக்காவது முறையான ஆட்சியுள்ள நாடொன்றைக் கையளிப்போம்.

○○○

எது சரியா

கணவன் பலசரக்கு கடையிலிருந்து சமையோடு வீடு வந்து சேர்ந்தான். மனையாள் உரப்பையில் இருப்பவற்றை எல்லாம் சரியாக வாங்கிவந்திருக்கிறார் என்று திருப்தி கொண்டாள். எல்லாம் சாப்பாட்டுக்குத் தேவையான முக்கிய மூலக் கூறுகள்தான். அரிசி, பருப்பு, ஆட்டாமா, குரக்கன், கடலை, சோயா, சீனி, செத்தல், மல்லி, மிளகு, சீரகம், வெந்தயம் என்று இருந்தது. இதற்கு முன்னம் நாளாந்தம் வாங்குபவைகள்தான் இவைகள். ஆனால் “கிராம்” கணக்கில்தான். ஆனால் இப்போது கிலோக்கணக்கில் வாங்கியுள்ளார்கள், என்ன காரணம்?..... கஷ்டப்பட்ட குடும்பங்களுக்கெல்லாம் ஜயாயிரம் ரூபா நிவாரணமாக கொடுத்தார்கள் அல்லவா, அதனால்தான் என்றுமில்லாத இந்த ஏற்பாடு! போன்முறையும் கொரோனா பிரச்சனையால் சனங்கள் தொழிலுமில்லாமல் வருமானத்துக்கும் வகை தெரியாமல் அல்லாடிய போது இதே தொகையைக் கொடுத்தார்கள், பேருபகாரமாக இருந்தது! வழக்கமான சமுத்தி காச வயோதிபர் கொடுப்பனவுகளையும் தந்து கொண்டே இந்த உதவிப் பணத்தையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

கணவன் சொல்வார், இப்படி “இந்த அரசாங்கம் வந்ததில் இருந்து எல்லாரும் குறை குறையாச் சொல்லிக்கொண்டு வாறாங்கள், செய்திகளில் கேட்பம். ஆனா இப்பிடி ஒரு உதவியை எந்த ஆட்சியாளரும் செய்ய இல்ல!..... இப்ப போகிற போக்கைப் பார்த்தால் உணவுத் தட்டுப்பாடு சாமான் தட்டுப்பாடு விலை ஏற்றம் எல்லாம் வரும் போல கிடக்கு! அதுதான் ஏலுமான அளவு மொத்தமாக சேர்க்கவேணும் போல கிடக்கு!”

இப்படியாக அவர்கள் உரையாடி பொருட்களை அடுக்கிக் கொண்டிருக்கும் போது ஒருத்தி வந்தாள். அடுத்த தெருவில் இருப்பவள். உறவினரும்தான். நடக்கும் போது சேலை சரசரத்தது. ஒளி வீசி கண்களைக் கூசச் செய்தது! தான் கடை தெருவுக்கு போய் வருவதாகச் சொன்னாள். பையிலிருந்து ஒவ்வொன்றாக எடுத்து மேசையில் பரப்பினாள். எல்லாமே மினுமினுக்கும் பட்டாடைகள்!

“உனக்குப் புருஷனுமில்ல, வயதும் போயிற்று. ஏன் இதெல்லாம், என்னெண்டு இதெல்லாம் வாங்கினாய்?” வீட்டுக்காரி கேட்டாள்.

“எனக்கு எத்தினநாள் ஆசை தெரியுமா? நல்ல சாறி சட்டை போட்டு வடிவாத்திரிய வேணுமென்டு! இப்ப இவங்கள் ஜயாயிரம் நிவாரணம் தந்ததால் என்ற ஆசைக்கனவு எல்லாம் நிறைவேறிற்று! நெடுகிலும் மற்றவங்களின் மினுமினுப்ப பார்த்து வயிறேறிஞ்சி கொண்டிருக்க எலுமோ என்னால்!”

குறுங்குதை

ஆசிரியர், மிருதங்கக்கலைஞர் வெ. வேனிலான் அவர்களுடன் நேர்காணல்

1. வணக்கம். உங்களை சறுவயது முதல் சக வகுப்புத் தோழனாக நான் அறவேன். சறுவயதல் மிருதங்கம் என்ற இசைக்கருவு மீது மாத்தரம் தங்களுக்கு ஆர்வம் வர எதாவது வசேட காரணங்கள் இருந்ததா?

தெல்லிப்பழையில் எமது வீட்டின் அருகிலுள்ள காசிவிநாயகர் ஆலய குரு கணேசலிங்கக்குருக்கள் ஜயாவின் தலைமையில் பாலர்ஞானோதயசபை, சைவசமய அறநெறி மற்றும் இசைவகுப்புகள் சிறப்புற நடைபெற்ற காலத்தில் சமய மற்றும் இசையிலும் ஈடுபாடு ஏற்பட்டது. எனது தந்தையாரின் விருப்பத்தினால் 11 வயதில் (தரம் 7) திரு.க.ப.சின்னராசா ஆசிரியரை குருவாகக் கொண்டு மிருதங்க இசையை கற்க ஆரம்பித்தேன். எமது வகுப்புத் தோழன் கந்தையா ஆனந்தநடேசன், வா.அகிலகுருக்கள் (துர்க்கையம்மன் கோவில்) ஆகிய இருவரும் மிருதங்க வகுப்புத் தோழர்களாகவும் அமைந்தனர்.

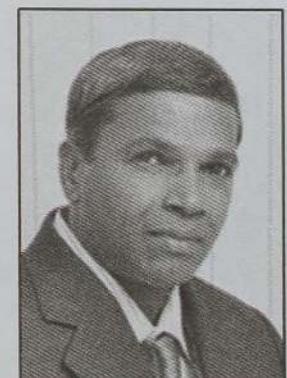
2. பள்ளிப்படிப்பை முடித்துக் கொண்ட மன்றர், ஆசிரியத் தோழல் புர்த்திரீகள். உங்கள் தந்தையார் வைரவப்பள்ளை அவர்களும் ஆசிரியர் என்னாபகம். ஆசிரியத் தோழலுக்கு எப்படி வந்திருக்கள்? எங்கெல்லாம் கல்வு கற்பித்திருக்கள்? தாங்கள் கல்வு கற்பிக்கும் பாடங்கள் பற்றச் சாருக்கமாக அரியத் தருவீர்களா?

என்னை ஆசிரியராகக் கேள்வும் என்பதே தந்தையின் விருப்பம். அவர் கணிதம், தமிழ் என்பனவற்றை கவர்ச்சிகரமாகக் கற்பிப்பவர். அவரது வகுப்புகளில் விஞ்ஞானம் கற்பிக்க என்னையும் அறிமுகப்படுத்தினார். விஞ்ஞானமாணி (BSc.) பட்டம் பெற்று யா/ வீமன்காமம் மகாவித்தியாலயத்தில் தொண்டராசிரியராக திருமதி.க.சச்சிதானந்தம் (SLEAS) அவர்கள் நியமித்தார். மேலும்,

அவரே பாடசாலை நிர்வாக விடயங்களைகற்பித்த குருவாகவும் அமைந்தார். பின், உயர்தர வகுப்புகளுக்கு விலங்கியல் பாட ஆசிரியராக, அரசினால் முதல் நியமனம் கிடைக்கப்பெற்று அக்கரைப்பற்று ஆயிசாபெண்கள் கல்லூரியில் பணியாற்றினேன். பட்டபின் கல்வியியல் டிப்புளோமா (P.G.Dip -in - Education) பெற்று பின், கொழும்பு டி.எஸ். சேனாநாயக்கா கல்லூரியில் 18 வருடங்களும் அதன்பின் இலிபத்தன கல்லூரியில் சிங்கள மாணவர்களுக்கு ஆங்கில மொழி மூல உயிரியல் மற்றும் விஞ்ஞான ஆசிரியராக 10 வருடங்கள் பணியாற்றி தற்போது பம்பலப்பிடிடி இந்துக்கல்லூரியில் பணியாற்றுகிறேன். மேல்மாகாணத்தில் பணியாற்றிய விஞ்ஞான ஆசிரியர்களுக்கு தேசிய கல்வி நிறுவகத்தில் இடம்பெற்ற ஆசிரியர் பயிற்சிகளில் உயிரியல் மற்றும் இரசாயனவியல் போதனாசிரியராக பயிற்சியளித்தேன். 1985ஆம் ஆண்டிலிருந்து தேசிய வாணை ரூபவாகினி தொலைக்காட்சியின் கல்விச்சேவைகளில் உயர்தர வகுப்புகளுக்கு விலங்கியல் உயிரியல் மற்றும் சாதாரணதா விஞ்ஞான பாட வளவாளராகவும் பணியாற்றுகிறேன்.

3. ஆசிரியத் தோழலுடன் எப்படி உங்கள் கலைத் துறையை சமநிலைப் படித்துக் (பலன்ஸ்) கொண்டு செல்லமுடிகிறது?

பலரும் வினவுகின்ற ஒரு பெறுமதியான வினா. உண்மையில் சமநிலைப் படுத் தல் கடினமான ஒரு விடயம்.

மின்னாஞ்சல் வழி : கே.எஸ்.சுதாகர்

எனது தாய் தந்தையின் வளர்ப்பில் நேர முகாமைத்துவம் என்பது ஒரு முக்கியமான பரிமாணமாகும். பலர் பல விதமாக வாழ்வை இன்பமாக அனுபவிக்கின்றனர். நான் அவ்வாறில்லாமல் தாங்கள் விணவிய இரு விடயங்களிலும் ஆழ்ந்து ஈடுபடுதலை இன்பமாக அனுபவிக்கப் பழகிவிட்டேன்.

4. இந்த ஸூர்காணல் தங்கள்க்கலை வாழ்க்கையை மட்டும் முன்னருத்துவதால், மீண்டும் தங்கள்க்கு இசைப்பங்களிப்புக்கு வருந்தன்றேன். சலப்பத்தாரம் காலத்தில் இருந்துவந்த “தண்ணூலை” என்று அழைக்கப்படும் இசைக்கருவியையாட்டி வந்தது மிருதங்கம் என்று சொல்லுவார்கள். மிருதங்கம் பற்ற ஒன்றும் தெரியாத ஒருவருக்கு அதன் தொற்றும் - பயன்பாடு பற்ற எப்படி வளக்கம் தருவீர்கள்? ஏனைய இசைக் கருவிகள் இருந்து கிடைத்தும் வேறுபடுகின்றது?

அருமை. இது தனியாக ஆராயப்பட வேண்டிய பெரிய விடயம். தொன்மையிகு மிருதங்க வாத்தியத்தின் தோற்றும் பற்றி வரலாற்று அடிப்படையில் தெளிவின்மை காணப்படினும் பரதர் எழுதிய நாட்டிய சாஸ்த் தீர்த்தில் மண்ணால் ஆக்கப்பட்ட முழவுக்கு ‘மிருதங்கா’ எனப் பெயர் வழங்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் இம் மிருதங்க வாத்தியத்தை எம்பெருமான் சிவபெருமானே இமயமலையில் வடிவமைத்ததாகவும் தமிழ்ச் சுவடிகள் மூலமாகவும் அறியமுடிகிறது.

லய வாத்தியங்களுள் தனித்துவமான இயற்கைநாதம் கொண்டது. அதனால் ஈடினையற்ற தலையாய லய வாத்தியமாக அமைகிறது. ஆண்களுக்குரிய தாழ் சுருதி low pitch அளவில் பெரியதாகவும் (26 அங்குல நீளம்), பெண்களுக்குரிய உயர் சுருதி high pitch அளவில் சிறியதாகவும் (24 அங்குல நீளம்) அமையும். அரங்க உள்ளக இசைக்கருவியாகவும் மிருதங்கம் அமைகிறது. கர்நாடக இசை நிகழ்வுகள் பரதநாட்டிய நிகழ்வுகள், இசைநாடகம், பண்ணிசை, கதா காலட்சேபங்கள், நாட்டிய நாடகங்கள் என்பனவற்றில் மிகப்பிரதான இடம் வகிக்கிறது.

5. தாங்கள் மிருதங்கம் பற்ற எங்கெல்லாம் பயன்றிர்கள்? தங்கள்ன் குரு பற்றிய வ்யரங்களைப் பக்குங்கள்.

காசிவிநாயகர் ஆலய குரு கணேசலிங்கக் குருக்கள் ஜயா தலைமையில் பாலர் ஞானோதய சபையில் 11 வயதில் (தரம் 7 கற்றபோது) திரு.க.ப.சின்னராசா ஆசிரியரை குருவாகக் கொண்டு மிருதங்க இசையை கற்க ஆரம்பித்தேன். வட இலங்கை சங்கீத சபையின் 6 தரங்களும் சித்தியடைந்து “மிருதங்க கலாவித்தகர்” பெற்ற பின் தமிழ் நாட்டில் முன்னணி இசை மேதை கலைமாமணி திருவாரூர் Dr. பக்த வற்சலம் அவர்களிடம் குருகுலவாசம் போன்ற அமைப்பில் 4 வருடங்கள் கற்றேன். அது ஒரு பொற்காலம். ஏனெனில் வாழ்வில் நினைத்துப் பார்க்க முடியாத பெரும் இசை மேதைகளுடன் பழகும் வாய்ப்பு எனது குருவின் ஆதரவில் கிடைத்தமை பெரும் பேறு.

6. பல்வேறு இசைக்கச்சேர்கள் பங்குபற்றிய அனுபவம் உங்களுக்கு நிறைய இருக்கும். யார் யாருக்கெல்லாம் நீங்கள் மிருதங்கம் இசைத்தருக்கன்றிர்கள்? அப்போது ஏற்பட்ட சுவையான அனுபவங்கள்/சம்பவங்கள் பற்றி...

கலைஞாக இருந்தமையால் அரசு உயர் பீங்களான அலரிமாளிகை, ஜனாதிபதி மாளிகை, பாரஞ்சுமன்றம், சபாநாயகர் அலுவலகம் என்பனவற்றில் பல அரங்க நிகழ்வுகளை ஆற்றினோம். ஏராளமான இலங்கை மற்றும் இந்திய மேதைகளுக்கு இசைப்பங்களிப்பு வழங்கியுள்ளேன். அனுபவங்களும் எண்ணில் குறிப்பாக பெரும் மேதைகளான Dr. மதுரை சோழ அவர்களுக்கு தஞ்சாவூரில் திருவையாறு உற்சவத்திலும், புல்லாங்குழல் இசை மேதை Dr. ரமணி மற்றும் Dr. திருச்சூர் இராமச்சந்திரன் அவர்களுக்கும் நேத்ரா தொலைக்காட்சி நிகழ்வில் வாசித்தமையை மகுடமாக சொல்லலாம்.

7. மூலம் பெயர் நாடுகளுக்குச் சென்று கச்சேர் நிகழ்த்திய அனுபவம் உண்டா?

குருவிடம் கற்ற காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் எல்லா இடங்களிலும் வாசிக்க அனுப்பியமையும் ஏராளமான கர்நாடக இசையாளர்களான இந்தியக்கலைஞர்களுக்கு வாசித்தமையும் மிகப்பெருமை. பஞ்சாப் கண்டாவை தளமாகக் கொண்ட Sarb Akal Music Society வட இந்திய இந்துஸ்தானி அமைப்பு என்னை அணுகி மிருதங்கம் பற்றிய விரிவுரையையும் தனியாக வாசிக்கவும் கேட்டு வாசித்தேன்.

Melbourne Trinity Heritage Festival, Nandi & L90 Fest விழாவிலும் தனியாவர்த்தனம் வாசித்தேன். France spring festival 2021 இல் மாலைத் வைச் சேர்ந்த பாடகி ஹன்யா அவர்களின் ஹிந்துஸ்தானி இசைக்கு மிருதங்கம் வாசித்தமைக்காக கொழும்பு பிரான்ஸ் தூதர கத்தினால் கெளரவிக்கப்பட்டேன்.

8. கர்நாடக இசைக்கு மிருதங்க வாத்தியத்தின் முக்கியத்துவமும் வாசிப்பவர்கள் கடமைகளும் என்ன என்று சொல்லுங்கள்.

பாடகரின் அல்லது வாத்திய இசையின் லயத்தை சீராக கொண்டு செல்வதும் நிகழ்வின் இரசிப்பு தரத்தை பேணுவதும் மிருதங்க வாத்தியத்தின் பணி.

மிருதங்கவாத்தியத்தை இசைப்பவருக்கு பாடத் தெரிந்திருத்தல் சிறப்பானதாகும். அல்லது பாடல்கள், வர்ணம், தில்லானா, சிட்டாஸ்வரங்கள், பஞ்ச ரத்ன கீர்த்தனைகள் போன்றவை பாடமாக இருக்க வேண்டும். பாடகருக்கு முதல் ரசிகனாகவும் காலப் பிரமாணத்தை அனுசரிப்பவராகவும் மிருதங்கத்தை மிருதங்க மாக வாசிப்பதும் மிக அவசியம். இசைக்கு இடைஞ்சலாகவும் தொடர்பில்லாத வாறும் வாசித்தல் தவறு.

9. தங்கள்டம் பல மாணவர்கள் மிருதங்கம் பயில்கள்றார்கள். தாங்கள் குருவடம் மாணவனாக இருந்த அனுபவம், இப்போது தாங்கள் பல மாணாக்கர்களுக்கு குருவாக இருக்கும் சந்தர்ப்பம் – இந்த இரண்டுக்கும்டையே ஏதாவது வேறுபாட்டைக் (ஒற்றுமையைக்) காண்கள்ரீர்களா?

கற்பிப்பவர் எல்லாரும் ஆசிரியர்கள் அல்லர். ஏனைய துறைகளைப் போலவே போலிகளும் தாராளம். எனக்கு இறையாசியோ அல்லது முன்செய்த நல்வினையோ அறியேன். எனக்கு மிருதங்க இசைக்குக்குருவாக அமைந்த இருவரும் கடினமாக உழைப்பவர்களாவும், ஞானம் நிறைவானவர்களாகவும், கற்பித்தலில் தரமானவர்களுமாக அமைந்தனர். மேலும் இருவகையான மாணவர்களும் உள்ளனர்.

1. தன்னார்வ மிகுதியாக கற்கும் மாணவர்
2. பெற்றார் விருப்பத்திற்கு கற்கும் மாணவர்

முதல் வகையினர் மிகக்குறைவு. ஆனால் நான் அவ்வகையினன். முதல் வகையினர் பல சவால்களையும், கேலிகளையும், அவமானங்களையும், பல வடிவங்களில் வலிகளையும் தாங்குபவராக அமைவர். இரண்டாவது வகையினருக்கு இயற்கை ஞானம், ஆற்றல்கள் அமைந்திருப்பினும் இத்துறையில் நிலைப்பது அரிதே.

10. மிருதங்க அரங்கேற்றும் பல செய்தருப்பீர்கள். அவற்றைப் பற்றி சொல்லுங்கள். எப்படி மாணவர்களை அரங்கேற்றுத்துக்காகத் தயார் செய்கள்ரீர்கள்?

மிருதங்க அரங்கேற்றத்தை மேற்கொள்ளக் கூடிய ஒருவருக்கு அடிப்படைத்தகுதி அவசியம். அரங்கேற்ற பயிற்சிக்கு மட்டும் ஒரு வருடம் தேவைப்படும். முதலில் தனியாவர்தனத்திற்குரிய பகுதிகளை பயிற்சியளித்து திருப்தியாக அமையின் ராகம் தாளம் பல்லவி, வர்ணம், வேறுபட்ட தாளங்களிலமைந்த கீர்த்தனைகள், மற்றும் தில்லானா என்பனவற்றை பயிற்சியளித்து பின் பாடகருடன் 10க்கு மேற்பட்ட ஒத்திகைகளை மேற்கொள்வோம். திருப்தியாக அமையின் குறித்த நாளில் அரங்கேற்றத்தை நிகழ்த்துவோம்.

11. மிருதங்கம் தவிர்ந்த வேறு என்ன கலை/இலக்கிய முயற்சிகள்ல் சடுபாடு உண்டு? மிருதங்கம் தவிர்ந்த வேறு ஏதாவது தாளக்கருவ்கள் வாசிப்பீர்களா?

டி.எஸ். சேனாநாயக்கா கல்லூரியில் கற்பித்த காலங்களில் மாணவர்களுக்கான 12க்கு மேற்பட்ட சிறிய நாடகங்களை எழுதி கல்லூரி கலைவிழாக்களில் அரங்கேற்றினேன். என்னால் பயிற்றுவிக்கப்பட்ட டி.எஸ். சேனா நாயகா மாணவர் பட்டிமன்றம் அகில இலங்கை

ரீதியில் முதலிடம் பெற்றது. அண்மையில் இந்துக்கல்லூரியிலும் இரண்டு நாடகங்களையும் திருமந்திர இசையுடனான உரையாடலையும் அரங்கேற்றினேன். வேறு வாத்தியங்கள் பற்றிக் கூறுவதாயின் குரு க.ப.சின்னராசா ஆசிரியரின் மாணவர்களின் அரங்கேற்றங்களுக்கு கடம் மற்றும் கெஞ்சிரா வாத்தியங்களையும் வாசித்தேன். மிருதங்க வாத்தியம் அளவிடமுடியாத லய அடிப்படையான விடயங்களை தன்னகத்தே கொண்டிருப்பதால் மிருதங்கத்தை வாசிக்கக்கூடிய ஒருவரால் பல லய வாத்தியங்களை இலகுவில் கையாள முடியும்.

12. மன்சக்தயால் கூயங்கும் நவீன இசைக்கருவுகளின் வருகை – தோல், துளை, நூற்பு போன்றவற்றாலான இத்தகைய இசைக்கருவுகளின் மீதான தாக்கம் எத்தகையது?

இயற் கை இறைவனின் படைப்பு. செயற்கை மனிதனின் படைப்பு. செயற்கையால் இயற்கையை வெல்ல முடியுமா? இயற்கையான வாத்திய ஒலி நயத்திற்கு எந்த மின் உபகரணமும் ஈடாகாது. தென்னக கீழைத்தேய இசையில் மின்இசைக்கருவிகளால் குறித்த எல்லையை விஞ்சி எதுவும் சாதிக்க முடியவில்லை. உதாரணமாக ஒலிப்பதிலு இசையைக் கொண்டு நடைபெறும் நடன நிகழ்வுகளும் மேடையில் இசைக்கருவிகளுடன் நடைபெறும் நடன நிகழ்வுகளுடன் நடாத்தப்படும்போது அதன் இசைத்தரம் பற்றி யாவர்க்கும் புரியுமே. மின்இசைக்கருவிகளை பயிற்சிகளுக்கு மட்டும் பயன்படுத்தலாம்.

13. தாங்கள் கூயக்குநராக கிருக்கும் லய நாதாலயா இசைக்கல்லூர் பற்றியும், தங்களின் கலைப்பண்களைக் கடைத்த வருதுகள் பற்றியும் சொல்லுங்கள்.

எமது பாரம்பரியம் மிக்க மிருதங்க இசைக்கலையை அடுத்தடுத்த சந்ததிகளுக்கு எடுத்துச் செல்லும் நோக்கில் அமைக்கப் பட்டதுதான் ‘லயநாதாலயா’ இசைநிறுவனம். அதனுடாக பலர் தமது இசைவாழ்வை வளப்படுத்தியும் அரங்கேற்றம் பெற்றும் மகிழ்ந்துள்ளனர்.

விருதுகளை தேடிச் செல்வதில் எனக்கு அவ் வளவு ஆர் வமில் லை. ஏனெனில் கிடைத்த விருதின் தரத்துக்கேற்ப நாம் அதிக

பொறுப்புடன் நடந்துகொள்ள வேண்டியிருக்கும். தானாகவே தேடி வந்து அமையும் விருதுகள் இறைவனின் பணிப்பாகக் கருதி ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அவ்வகையில், “இசைச்செல்வர்” விருதை ஆலாபனா இசைவளர்ச்சி நிறுவனமும் “லயஞானப் பேரோளி” விருதை நோர்வே ஆர் யாலயா நிறுவனமும் “திருமந்திர இசைச்செல்வர்” விருதினை திருமந்திரப் பணிமனையின் தலைவர் சைவப்புலவர் திரு ச. செல்லத்துரை அவர்களும் “சங்கீத வித்வான் மணி” என்ற இந்திய விருதினை தியாகையா இந்திய தொலைக்காட்சியும் “மகாத்மா காந்தி” விருதை கண்டி இந்திய துணைத் தூதர கழும் “கலைச்சுடர்” என்னும் இலங்கை அரசு விருதினை முன்னாள் அமைச்சர் கெளரவ மனோகணேசன் அவர்களும் வழங்கி மகிழ்ந்தனர். மேலும் பிரான்ஸ் நாட்டில் நடைபெற்ற France spring festival 2021 நிகழ்வில் இடம்பெற்ற இந்துஸ்தானி இசை நிகழ்வுக்கு கொழும்பிலமைந்த பிரான்ஸ் தூதரகம் வழங்கிய கெளரவம் உருவாக்கிய ஆசிரியர்களுக்கே சமர்ப்பணம்.

14. லயநாதாலயா இசைக்கல்லூர் இசையா எர்களை ஊக்குவக்கும் செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ளுகின்றதா?

லயநாதாலயா இசைநிறுவனம் முதுபெரும்

கலைஞர்களை கெளரவித்து “லயநாதாலயா” விருதினையும், பெரும் கலைஞர்களை கெளரவித்து “லயநாதசுரபி” விருதினையும், அரங்கேறும் கலைஞர்களை கெளரவித்து “லயநாதபாரதி” விருதினையும், இளம் கலைஞர்களை கெளரவித்து “லயநாத செல்வன்” விருதினையும் அளித்து மகிழ்கிறது.

15. தாங்கள் யூடியூப்மெல் (You tube) பல வீடியோக்களைப் பத்வ செய்து வருவதை

அவதான்த்துள்ளேன். அந்த வீடியோக் களைப் பயன்பாடு, அதற்கான வரவேற்பு எப்படியாக்கிறது?

எனது குருவின் ஆசிகளால் கிடைத்த சிறிதளவு இசைஞானத்தில் பல புதிய திசையில் யாரும் கையாளாத கடினமான விடயங்களை அளிப்பதற்கே அதிகமாகப் பயன் படுத்துகிறேன். இன்னும் இசைப் பாரம்பரியத்துக்குட்பட்ட பல புதிய விழுகங்களையும் அளிக்கவுள்ளேன். அத்துடன் இந்திய கலைஞர்களுடனான பதிவுகளுக்காகவும் யூடியுப்பை பயன் படுத்துகிறேன்.

16. அறுபது வயதை நெருங்கவீடியேர்கள். இந்த அறுபது வருட காலம் பகுதியல் நீங்கள் கலை மீது -ஞர்ப்பாக மருதங்க இசையின்மீது - நகழ்த்திய சாதனைகள் என்று எவ்வறைக் ஞர்ப்பநூவீர்கள்? உங்கள் எத்தாலத் தீடம், புதிய முயற்சிகள் பற்றிச் சொல்லுங்கள்.

பல விடயங்களை முதன் முறையாவும் ஏனையோரை பிரதிபண்ணாமலும் ஆக்கப்பட்ட அரிய விடயங்கள் அடங்கியுள்ள எனது முயற்சிகள் சிலவற்றை யூடியுப்பில் (You tube) அவதானிக்கலாம்.

ஏனையோர் கைவைக்கத் தயங்கும் இருகைகளில் இரு வேறு தாளங்களில் அமைந்த துவிதாள லயவின்யாசங்கள், உலகில் மிகநீளமானதும் 128 அட்சரங்களையும் கொண்ட தாளமான ‘சிம்ம நந்தன தாளம்’, 108 தாளங்கள், அடூர் வதாளங்கள், அமெரிக்கா, பெங்களூர் கலைஞர்களுடனான பிரதிலோமம், மற்றும் பஞ்சநடைகள் இரு பகுதிகளாக முதன்முறையாகக் கையாளப்பட்டவையே.

மேலும் இந்த நேர்காணலை ஏற்படுத்திய சுகபள்ளி மாணவனும், எந்திரவியலாளரும், எழுத்தாளருமான திரு கே.எஸ்.சுதாகர் அவர்களுக்கு எனது மனமாற்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தாலம் DTEDE விடையளிக்கும்!

கடந்த காலம் ஓர் உருகிய கனவு எதிர்காலம் ஒரு வண்ணமயமான வகை

எல்லா இலைகளையும் உதிர்த்த வற்றிய மரத்தில் இளந்தளிர்கள் மீண்டும் எழுகின்றன காலைச் சூரியனின் புன்னகைக்காக காத்திருக்கிறது சூரிய காந்தி! கற்பனை சிறகு விரிக்கிறது கனவுகள் கண்களை மூடுகின்றன

ஒரு கண்ணில் நீர் வற்றுகிறது மற்றையதில் பன்னீர் நிரம்புகிறது விதி நம்பிக்கை நதி மீது தீர்க்கும் “செய் / செய்யாதே எனும் ஓயா வேட்டுக்கள் புத்தாண்டில் நீ எதிர்நீச்சல் இடுகையில் மறுகரை தொவிவதில்லை இன்றைய மனிதன் ஒரு தீக்கோழி மனம் நிலவில் மோதிய பறவை காலம் ஓர் ஒற்றைச் சில் வண்டி உலகம் ஒரு தனிப்போராட்டம்

நாட்காப்தி எதையும் மாற்றுவதில்லை காலம் முள்ளுள்ள ரோஜா காலம் வாள்களாலான பாலம் காலம் விரல்களுடு நமுவும் பாதரசம் காலம் அதை உடைக்கும் கல்

இந்தப் பாலைவனப் பயணம் ஒரு பசுஞ்சோலையைக் காட்டுமா? அல்லது மணற்புயலாய்ச் சீறுமா?

நீ கடிவாளத்தைப் பிடி காலம் விடையளிக்கும்!

தலைங்கு மூலம்: ஸாா்கொண்ட நாசமிம் ராஜ்⁺
ஆங்கல வடிவம்: “மோ”

தமிழ்ல்: சோ.ப.

கவிஞர் காசி ஆனந்தனின் “அத்தான்” கவிதைகள்

இலங்கையில் ‘சதந்திரன்’ பத்திரிகையில் 1970களில் ‘நீராட்டு’ எனும் மகுடத்தின் கீழ் ‘அத்தான்’ எனும் புனைப்பெயரில் வாரா வாரம் கவிஞர் காசி ஆனந்தன் கவிதைகள் எழுதி வந்தார்.

அழத்து இலக்கியப்பரப்பில் ‘அத்தான் கவிதைகள்’ என அழைக்கப்பெற்ற இக்கவிதைகள் நவநாகர்கம் என்ற போர்வையில் பெண்களின் நடை உடை பாவனைகளில் காணப்பெற்ற ஆபாச வெளிப்பாடுகளை அங்கத்தச் சுவையுடன் ‘கிண்டல்’ செய்யும் பாணியிலும்-அத்தகைய பெண்களைச் சீர்திருத்தும் நல்நோக்கத்துடனும் படைக்கப்பெற்றன.

அக்காலத் தில் ‘மினிஸ் கேர்ட்’ என அழைக்கப்பெற்ற நவநாகர்க உடையொன்றினை இளம்பெண்கள் அணிந்து வெளியிடங்களில் ஊடாடினார்கள். இந்த உடை தோள்பட்டைக்குக் கீழே கைகள் வைத்துக் கைக்கப்படாமலும் - கழுத்துக்குக் கீழே மார்புப் பகுதியில் தாழ்ந்தும் -கீழே தொடைப்பகுதியில் மேலுயர்ந்தும் வடிவமைக்கப்பட்டதொன்றாகும். இவ்வடை தரித்த பெண்கள் குறித்த ‘அத்தான்’ கவிதை இது.

“பத்மினியோ பாமினியோ
பெயரறியேன்..‘மினி’ அணியும்
ஏருவம்பெண்ணே!
புத்தமுரு மேனிளழில்
வருகிறவன் போகிறவன்
கண்ணை எல்லாம்
குத்தி உடல் மீதினிலே
காமவெறி கொஞ்க்க உடை
கொண்டாயோழ?
கித்தனைக்கும் தமிழ்மகளா?
கணவனுக்கு நின்னுடலில்
எதம்மா மிச்சம்?

முரசுமுலை நருக்கோரு
முன்தெரிய ஓராடை
முழங்கால் மேலே
பருவவெறித்தொடை காட்டும்

செங்கத்திரோன்

ஓராடை அணிகின்றாய்...
அய்யோ! பாவம்!
பெருவிலையில் உடை கைத்து
வீண்செலவு பெருக்குகின்றாய்
உனக்கேன் ஆடை?
அரசிலையில் ஒன்றெறுத்து
வைத்துவிடேன்..அவ்விடத்தில்
அது போதாதா?

(1)

பெண்களுக்கு ஆடை எவ்வளவு ஒழுங்காக அமையவேண்டுமென்பதை புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசன் தனது பாடலொன்றிலே இவ்வாறு பதிவு செய்கின்றார்.

“ஸ்வடத்திலே மன்யாடத்திலே-விழி
கொஞ்சிக் கிடந்திழும் ஆணமுகை
ஒடைக்குளிர் மலர்ப் பார்வையினால் அவள்
உண்ணத்தலைப்பறும் நேரத்திலே
பாடம் யழத்து நிமிர்ந்தவிழிதனில்
பட்டுத் தெறித்தது மானின் விழி
ஆடை திருத்தி நின்றாள் அவள்தான்.. அவன்
ஆயிரம் ஏடு திருப்புகின்றான்!”

“ஆடை திருத்தி நின்றாள்” என்ற அடி ஆடையின் ஒழுங்கான அணிதலைச் சுட்டுகிறது.

“உடுக்கை கீழந்தவன் கை போல் ஆங்கே
கிருக்கன் களைவதாம் நட்பு”

எனும் குறட்பாவின் பிரதான உள்ளடக்கம் உடுக்கை இழந்தவன் கை உதவுவதுபோல உண்மையான நட்பு இடுக்கண் களையும் என நட்புக்கு வரைவிலக்கணம் அளித்தாலும்கூட திருவள்ளுவர் கையாண்ட உவமையான உடுக்கை இழந்தவன் கை என்பது உடுக்கையின் ஆடையின் முக்கியத்துவத்தையும் முழுமையையும் உணர்த்தி நிற்கிறது.

அடுத்து அழகுராணிப்போட்டிகளில் பங்கு பற்றுகின்ற பெண்கள் மீது தொடுக்கப்படுகிறது அத்தானின் அம்பு.

“அத்தானின் கண்களுக்கும்
அவன் கித்தமுருக்கும் அந்தப்
பத்தான விரல்களுக்கும்
ஸமான பொருளைப்பாவி

மொத்தத்தில் எல்லோருக்கும்
முன்னாலே வைக்கலாமோ?
இத்தனை செய்தாள் நாய் போல்
இன்னொன்றும் செய்யலாமே..!”

இவ்வாறான பல பாடல்கள் சுதந்திரன் பத்திரிகையில் அக்காலத்தில் ‘நீராட்டு’ எனும் மகுடத்தின் கீழ் பதிவாகின.

நீராட்டு எனும் மகுடத்திற்குக் காசி ஆனந்தன் நல்லதொரு விளக்கமும் கொடுத்திருந்தார்.

நீராட்டு நிகழும் போது உடலைச் சுத்தப் படுத்துதற்குக் கைகள் உடலின் அங்கங்களி லெல்லாம் நுழைவதைப்போல - போய் வருதலைப்போல அது தவிர்க்க முடியாததும் இயல்பானதும் என்பதால் பெண்களின் ஒழுக்கச்சீர்கேடுகளையும் ஆபாச நடை உடை பாவனைகளையும் களைந்து சுத்தப்படுத்தும் வேலையையே தனது ‘நீராட்டு’க் கவிதைகள்- அத்தான் கவிதைகள் செய்வதால் கவிதையின் கரங்களும் - வரிகளும் அங்கங்களைத் தொட்டுச் செல்வது தவிர்க்க முடியாததும் இயல் பானதும் என்று. சுத்தப்படுத்தலே ஒரே நோக்க மென்பதால் தனது அத்தான் கவிதைகளை விகற்பமாகவோ-விரசமாகவோ வாசகர்கள் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்ற வேண்டு கோளையும் அவர் விடுத்திருந்தார்.

(2)

அத்தான் கவிதைகள் குறித்த ஒர் உண்மையான-சுவாரஸ்யமான சம்பவமுண்டு. அது என்னவெனில், அத்தான் கவிதைகள் சுதந்திரன் பத்திரிகையில் வெளிவந்து கொண்டிருந்த காலத்தில் காசி ஆனந்தன் இலங்கையின் கூட்டுறவுத் திணைக்களத் தலைமை அலுவகத் தில் கொழும் பில் அரசபணியாற்றிக்கொண்டிருந்தார். புதிதாகத் திருமணம் செய்த நண்பரோருவர் அவரது சக ஊழியராக இருந்தார். அந்த நண்பர் ஒருநாள் காசி ஆனந்தனிடம் வந்து ‘நீராட்டு’ என்ற மகுடத்தின்கீழ் சுதந்திரனில் நீங்கள் எழுதிவரும் கவிதைகளுக்கு அத்தான் என்ற புனைபெயரைப் பயன்படுத்தாது வேறு பெயரோன்றைத் தேர்ந்தெடுங்கள் என்றாராம். காசி ஆனந்தன் காரணம் கேட்டதற்குத் தனது இளம் மனைவி அக்கவிதைகளைப் படித்துவிட்டு அடிக்கடி அத்தானின் கவிதைகள் நன்றாயிருக்கின்றன..... அத்தானின் கவிதைகள் நன்றாயிருக்கின்றன.....(பாரதியார் கவிதைகள் நன்றாயிருக்கின்றன-கண்ணதாசன் கவிதைகள் நன்றாயிருக்கின்றன என்று சொல்வது போல) என்று சொல்கின்றாள். அது தனக்குச் சற்றுச் சங்கடமாக இருக்கிறது என்று சிரித்துக் கொண்டு கூறினாராம். அந்த அளவுக்கு அத்தான் கவிதைகள் பெண்களைக் கவர்ந்திருக்கின்றன.

ஓஓஓ

யாரவரோ . . . ??

மஞ்சள் ஆடையில் பசங்கரையன்ன
கதிராடும் வயலில் காற்றுக்கு அசையாதென
மணற்றரையாகவே மாறுபடச் செய்து
மறைத்தவர் யாரவரோ...??

இயலுமானவை பலவாறு வகையிருந்தும்
இன்னாத பொய்சொல்லி இங்கங்கு வாளாநின்று
இறக்குமதியாக மலிவு விலையில் வாங்கி
இல்லாது ஆக்கியநம் தொழிற்றுறை.

இருப்பதெல்லாம் இருட்டினில் பதங்கியிருக்க
இல்லாததை வெளிச்சமிட்டு இறங்கும் கூட்டம்
எகத்தாளமாக பதில் சொல்லவைத்த
எல்லாம் அறிந்தவர்கள்..??

தொழிலைத்தேடுவோர் தொலைநோக்கிச் செல்ல
தோல்வியுற்றோர் தாம்நீரிற் கரைந்தழிய
தோழனாகத் தொழில்நுட்பத்தை அழைத்து
தொலைந்தே போனோம் ..!

இல்லாத ஏரிபொருளில் விதவிதமாய் ஊர்திகள்
இயக்கத்தைக் கொடுத்து இன்னமும் வளருமென
இயற்கையின் கொடையை பார்க்கவில்லை
இல்லையோ என நினைத்தோம்

தலை சூழல்கிறது சிந்தை மயங்குகிறது
எதிர்காலம் எனும்போது கண்ணீராய் வருகின்றது
இறுகிய பார்வை எங்கோ அலைகின்றது.
இன்னமுமா தேடுகின்றோம்...??

- மைதல் தயாபருள்

மறைமுதலிவனின்

நூல்கள் ஜந்தினனப் பற்றிய அறிமுகம்

பல்கலை வித்தகர் மறைமுதல்வன் ஜி.பி. வேதநாயகம் அவர்களது பவளவிழாவை ஒட்டிய தாக வெளியிடப்பட்டு, அறிமுகம் செய்யப் பட்டவை என ஐந்து நூல்கள் எனக்குக் கிடைக்கப் பெற்றன. அவற்றுள் பவளவிழா மலர் ஒன்றினைத் தவிர இலங்கை வாணோலியின் தமிழ் நாடக வரலாறு, மறைமுதல்வன் சிறு கதைகள், கிடப்பில் கிடந்த கவிதைகள், காதல் போயின் கல்யாணம் என்ற ஏனைய அனைத்துமே அவரது சுவையான ஆக்கங்களாகும்.

படைப்பாளி ஒருவனது மனஉந்துதலால் புனைவுகள் பிறக்கின்றன. அவ் வாரே, வாழ்வின் முக்கியமான தருணங்கள் பற்றிய தகவல்களும், வரலாற்றுப்பதிவுகளும் கூட, ‘சொல்லாத சேதி’களாக நெஞ்சத்துள் அடைப்பட்டுக் கிடக்கையில் தாளாத சுமைகளாகவே மாறிவிடுகின்றன! இந்தக் காரணம் பற்றியே, அவற்றையெல்லாம் ‘சுருக்’கென்று தைப்ப தாகவும், ‘களுக்’கென்று சிரிக்க வைப்பதாகவும், சிந்திக்கவைப்பதாகவும் தனக் கேயுரிய நகைச்சுவை பூசிய எழுத்துநடை ஒன்றை வரித்துக் கொண்டு திரு. மறைமுதல்வன் ஜி.பி. வேதநாயகம் எழுதுகின்றார் எனத் தோன்றுகிறது. அவரது இந்த நூல்களின் வருகை, நினைவுகளில் சுகந்தமணம் வீசுகின்ற ஒரு காலத்தைக் கண்முன் இட்டு வருவதாக, வரவேற்புக் குரியதாக அமைந்துள்ளது. இக்கட்டுரை இந்நூல்களுக்கான அறிமுகமாக அமைகின்றது.

மறைமுதல்வன் அவர்களது பெயரைக் கேட்டதும், இலங்கை நாடகத்துறைக்கான அவரது பங்களிப்பும், ‘நாளைய நாயகன்’ என்ற சிறுவர் நாடகநூல், ‘கழுதைக்கும் காதல் வரும்’ என்ற நகைச்சுவை நாடகநூல் ஆகிய அவரது முன்னைய படைப்புகளும் நினைவில் மின்னா, கூடவே இலங்கை வாணோலியில் ஒலிபரப்பாகி மக்களின் இதயங்களை வென்ற தமிழ் நாடகங்கள், நாடகக் கலைஞர்கள், தயாரிப்பாளர்கள், ஏனைய கலைஞர்கள் என, ஏராளம் முகங்களும் மனதில் முட்டிமோதுகின்றன.

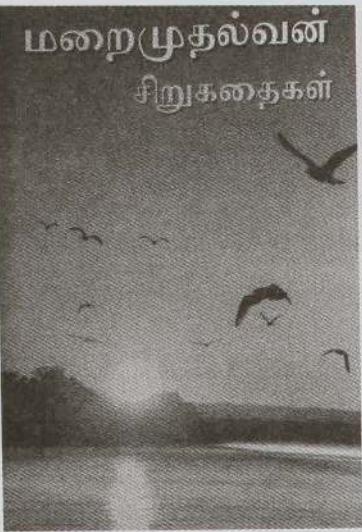
இலங்கையின் நாடக வளர்ச்சிப்போக்கும், அதற்கான வாணோலியின் துணைக்கருமும், அதன் வரலாற்றுச் சுவடுகளும் காலச்சுழற்சியில் நினைவின் அடுக்குகளில் புதைந்துவிட, அவற்றையெல்லாம் ‘இலங்கை வாணோலியின் தமிழ் நாடக வரலாறு’ எனும் அவரது படைப்பு, மிகநுணுக்கமாகவும் விபரமாகவும் பதிவுசெய்து ஓர் வரலாற்றை மீட்டெடுத்துள்ளது. இக்கருத்து திரு. பி. விக்னேஸ்வரன் வழங்கியுள்ள அணிந்துரையிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது ஒரு தகவற் களஞ்சியமாக மட்டும் அமைந்துவிடாமல், நாடகங்களின் எழுத்துப்பிரதி உருவானமை தொட்டு தயாரிப்பு நிறைவூற்றுமை வரையிலான ஒவ்வொரு படியிலும் கலைஞர் களது பங்களிப்பை, காய்தல் உவத்தல் இன்றிப் பேசுகின்றது. அதுதவிர, இலங்கை வாணோலியில் நாடகம் எனும் தேன்கூட்டைக் கட்டி யெழுப்பிய ‘முகமறியா’ தேனீக்களாக இருந்த பலரது பெயர்கள், படங்கள் நூலில் பொறிக்கப் பட்டுள்ளமை மிகுந்த போற்றலுக்குரியது.. பொருளடக்கம் மிகச் செம்மையான முறையில் மூன்று பகுதிகளாகப் பகுக்கப்பட்டு, நூலாசிரியர், ஆசிரியப்பணி புரிந்தவர் என்பதை நினைவுட்டுகிறது. மூத்த எழுத்தாளர் ச.வே, இலங்கையர்கோன் முதலியோர் வாணோலிக்கு நாடகங்கள் எழுதியமை, இரவீந்திரநாத் தாகூர் 1933இல் இலங்கையில் நாடகங்கள் மேடையேற்றியமை முதலிய நாமறியாத பல விடயங்கள் நூலுக்குச் சுவையுட்டுகின்றன. நூலின் இறுதியில் உசாத்துணை நூல்களின் பட்டியலையும் அவர் சேர்த்துள்ளமை, நாடக ஆர்வலர்களுக்குப் பயன்தரும் அம்சமாக உள்ளது.

மறைமுதல்வன் சிறு கதைகள் எனும் மற்றுமொரு நூல், இருபத்தொரு சிறு கதைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டதாக 174 பக்கங்களுடன் 2020இல் வெளிவந்துள்ளது. அவர்,

வங்கி தயாபரன்

மறைமுதல்வன் சிறுகதைகள்

ஷங்க வாவிலாவியின்
நிழ் நாடு வரலாறு

1978இல் ‘வீரகேசரி’யில் சிறுகதை எழுத ஆரம்பித்தவர் எனினும் இதுவே அவரது முதற்தொகுப்பாக அமைந்துள்ளது. ‘வாய்ப்பாடுகள் வரன் மறைகள் என்பவற்றுக்குள் கட்டுண்டு எழுதவிரும்பாதவன் நான்’ என என்னுரையில் மறைமுதல்வன் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார். சிறுகதைப் போட்டிகளுக்காக எழுதப்பட்டவை, ‘இருக்கிறம்’ சுஞ்சிகைக்காக எழுதியவை, நகைச்சுவை அனுபவக்கதைகள், ஒருபக்கக் கதைகள், கற்பனை கொஞ்சம் கலந்த உண்மைக்கதைகள், சமகால வரலாறு தொடர்பான கதைகள் எனப் பல்வேறு பரப்பிலானவை இங்கு தொகுக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. அனுபவங்கள் ஒன்றேயாயினும், தனிமனிதன் அவற்றைத் தரிசிக்கின்ற - உணர்கின்ற - வெளிப்படுத்துகின்ற பாங்கு கள் வேறுபடுகின்றன. பல்வகையினவாக, புதுப்புது முயற்சிகளாக அவை சுதந்திரமாகப் பூக்கின்றன. வேதநாயகம் என்ற படைப்பாளியும் அவருக்கென ஓர் எழுத்துநடையை மிகவும் சுதந்திரமாக வரித்துக் கொண்டுள்ளார். அவரது விபரிப்பு முறைமை, கிண்டலும் கேலியுமான எழுத்துப் பாணி, மொழியின் மிடுக்கான நடை என்பன நயக்கத் தக்கவை! கதைகளின் பேசுபொருள், உள்ளடக்கம் என்பன பன்முகத்தன்மை கொண்டனவாய் அமைந்துள்ளன. அவரது தனிப்பட்ட பார்வை, கருத்துநிலை என்பவற்றின் வெளிப்பாடாகவே இருப்பினும்கூட, அவற்றில் சில கதைகள் சர்ச்சையை ஏற்படுத்தி, பொது வெளியில் பலகோணங்களிலான எதிர்வினைகளுக்கு இட்டுச்செல்லும் வகையில் அமைந்துள்ளன! ஆயினும் ஒரு படைப்பாளியின் நெஞ்சுரத்துடன், ‘போற்றுவார் போற்றட்டும், தூற்றுவார் தூற்றட்டும்’என்று தனது கதையொன்றில் அவரே சொல்வதையும் நாம் வாசிக்கலாம். ஒருவகையில் தனது நிறை குறைகளைக் கணிக்கக் கூடிய ஒரு சுய விமர்சகராகவே அவர் எமக்குத் தென்படுகிறார்!

மறைமுதல்வனின் ‘கிடப்பில் கிடந்த கவிதைகள்’ மற்றுமொரு வரவாக எமக்குக் கிடைத்துள்ளது. இந்நாலின்வழியே, மறைமுதல்வனின் படைப்பாற்றலின் இன்னொரு உன்னதமான பக்கத்தை நாம் தரிசிக்கின்ற வாய்ப்புக் கிடைக்கிறது. அதனைக் கருத்துநன்றிப் படிக்கையில், அன்பான இதயம் ஒன்றைக் கண்டு கொள்ளவும் முடிகிறது. ‘நயப்பும் நகையும்’, போரும் வாழ்வும், ‘ஹரும் உறவும்’ என்று முப்பெரும் பிரிவுகளாகக் கவிதைகள் பகுக்கப்பட்டுள்ளன. ‘ஆருயிர் நண்பன் ஆரியதாசனுக்கு’ ‘எமக்காக அழவேண்டாம்’, ‘நினைப்பும் நடப்பும்’, என்ற கவிதைகள் ஒருவகை எனில், ‘கருத்தரங்கக் கவிதை’, ‘கானம் பாடிவரும் வானம் பாடிகள் நாம்’ முதலியன இன்னொருவகை! அவை, கவிதை சொல்வதற்கு அப்பாலும் பலவிடயங்களைச் சொல்லமுயல்கின்றன. அவற்றை விடவும், உறவுகளுக்கான ‘பாசப்பா’க் களும் பல உள்ளன. ‘கெட்ட குமாரன்’ என்ற பெயரில் நாம் அறிந்துவைத்துள்ள பைபிள்கதை ஒன்றை, கவிஞர் மறை முதல்வன், ‘மனந்திருந்திய மைந்தன்’ என்ற தாளலய நாடகமாக சிறப்பாக வெட்டுள்ளார். இலங்கை வானொலியில் சிறுவர் மலர் நிகழ்ச்சியில்கூட தாளலய நாடகங்கள் உருவாகி வளர்ந்த காலம் எழுபதுகளில் இருந்தது என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. பரமார்த்த குரு கதை, வில்லிசை வடிவத்தில் நாலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளதும், நாலுக்கு மெருகூட்டுவதாக அமைகிறது.

‘காதல் போயின் கல்யாணம்’ என்ற வானொலி நகைச்சுவை நாடகநால் ஒன்றும் நாடகத்துறை சார்ந்த அவரது ஆற்றலை முழுமையாக வெளிக்கொணர்கின்றது. இயல்பாகவே நாடகத்தில் கொண்டுள்ள பற்று, நாடகத் துறையில் ஜம்பது ஆண்டுகால ஊடாட்டம், நாடக

எழுத்தாக்கங்கள் தயாரித்த அனுபவம், என்ப வற்றின் ஒட்டுமொத்த வெளிப்பாட்டு வடிவமாக இந்நாலை மறைமுதல்வன் அவர்கள் படைத் துள்ளார் என்பது, மிகைப் படுத்தப்பட்ட கூற்றன்று! அது இலங்கை வாளொலி நாடகங்கள் பற்றிய ஓர் ஆவணமாக அமைந்துள்ளது என்பது மகிழ்ச்சி தருவது!

தவறேனத் தான் கருதுபவற்றைத் தயவு தாட்சணியமின்றித் தட்டிக்கேட்டல், காய்தல் உவத்தல் இன்றி அவ்வத் துறைக்குப் பங்களிப்பு நல்கியவர்களைப் பதிவு செய்தல் என்பவற்றை நூல் களில் இழையோடுகின்ற பொதுப் பண்புகளாகச் சுட்டலாம். தன் கருத்துக்களைக் கறாராகச் சொல்வராயினும், தனிமனிதநிலையில் தான் எதிர்கொண்ட ‘கசப்பான சம்பவங்களை பெரிதுபடுத்தி எழுத்தில் வடிப்பது பண்பல்ல’ எனக்கூறி பல இடங்களில் அவற்றை அவர்கடந்துபோகின்றார். அவரது கலையுலக நட்பு வட்டம் பெரிதாக இருப்பதற்கான இரகசியம், அவரது இந்த இயல்புதான் போலும். அவரது பவளவிழா மலரிலுள்ள விடயதானங்கள் இக்கருத்திற்கு வலுச்சேர்க்கின்றன.

எழுதியவை போன்றே பாதியில் நின்று விட்டவையும் ஏராளம் எனக்கூறும் நூலாசிரியர் மறைமுதல்வன், தன்னை அன்று ஊக்குவித்த பலரைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு, தனது நன்றியறிதலை வெளிப்படுத்துகின்றார். நான் சிறுமியாக இருக்கையில், வித்துவான் வேதநாயகம் என்ற தமிழ்றிஞரின் மகன் மறைமுதல்வன் என்றே அவரை அறிந்திருந்தேன். அவர், ‘கருவிலே திரு’ அமையப்பெற்ற பாக்கியவான். நல்லாசான் களால் நெறிப்படுத்தப்பட்டு வளர்த்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு கலைஞர்! எனவே, தெள்ளுதமிழின் சவையறிந்த அவரால் தொடர்ந்து எழுதாமல் இருக்கமுடியாது என்று நாம் துணிவதில் தவறில்லை!

சமரசப்படுத்திக் கொள்ளாத வாழ்க்கை என்பது, எத்தனை பின்னடைவுகளை ஏற்படுத்த வல்லது, என்பதை அத்தகைய கொள்கைப் பிடிப்புள்ளோர் நன்கு அறிவர். ஓர் எழுத்தின் தொனியிலே, அது சுயதம்பட்டமா அல்லது உள்ளதை உள்ளபடி சொல்லும் வகையைச் சேர்ந்ததா எனப்பகுத்தறிய முடியும்! மறைமுதல்வனின் இந்நால்களில் நான் காண்பது, கட்டற்றதும் கரவற்றதுமான ஓர் எழுத்து-நிறைகளோடும் குறைகளோடும் மனதைப் பகிர்ந்துகொள்ளும் எழுத்து!

○○○

குளிர்கால நூயிறு

நூயிறு அதிகாலை என் தந்தை
எழுந்திடுவார்
கடும் குளிர்வாட்ட
குளிர்போக்கும் ஆடையினை அணிந்தபடி
வாரம் முழுவதிலும் கஷ்டப்பட்டு
கைவலி வந்த போதும்
குளிர்கால ஏரிமலை ஒன்றினை
ஏற்றிடுவார்
எவரும் நல்லதெனச் சொன்னதில்லை

எழும்புகையில் உணர்ந்திடுவேன்
குளிர்போக்கும் கடும் சூடு
அவர் குரல் கேட்கும்
நான் அலங்கரித்துக் கொண்டிடுவேன்
தாய் வீட்டு நினைவுடனே

என்குளிர் தணித்திட்ட தந்தையை
அழைத்திடுவேன் வேறுபாடு ஏதுமின்றி
அக்கையால் செய்து தந்த
காலணிகளை அணிந்து கொண்டே
என்ன தெரியாதவனா நான்?
காரியாலய ஈடுபாடும் தனிமையும்
சுனியமும்

ஆங்கலத்தில் :

ரோப்ட் ஹைடன்

Robert Hyden அமெரிக்க புதக்கவிஞர் Fisk பல்கலைக்கழகத்தின் பேராசிரியர்.

இவரது நூல் :- Angle of Ascent (Poetry) 1975

சிங்களத்தில் பராக்கிரம கொடித்துவக்குவின் Red roses Blue Roses எனும் நூலிலிருந்து

தமிழ்ல்

கலாம்புஷணம் எம். எம். மன்ஸூர்

முதறிஞர் மயிலங்கூடல் பி. நடராஜன் அவர்களின் மறைவு

முதறிஞர் மயிலங்கூடல் பி. நடராஜன் மே மாதம் பன்னிரண்டாம் திகதி காலமான செய்தி ஈழத்து இலக்கிய உலகைப் பெரிதும் கவலைக்குள்ளாக்கியுள்ளது.

இலக்கியம், கல்வி வரலாறு, ஈழத்து அறிஞர்கள் பற்றிய தகவல்கள், இலக்கியத் திறனாய்வு, சிறுவர் இலக்கியம் ஆகியவற்றைத் தந்தவர் பலநால்களின் தொகுப்பாசிரியர் எனப் பன்முகச் செயற்பாட்டளராக விளங்கியவர்

அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைவதாக.

○○○

மாஸ்டர் சிவலிங்கம் அவர்களின் மறைவு

மாஸ்டர் சிவலிங்கம் தனது 89 ஆவது வயதில் காலமானார் என்ற செய்தி இலக்கிய உலகைப் பெரிதும் கவலைக்குள்ளாக்கியுள்ளது. மாஸ்டர் என்ற சொல் ஒரு காலத்தில் மட்டக்களப்பில் சிவலிங்கம் அவர்களையே குறிக்கும் சொல்லாக இருந்தது. மாஸ்டராக அல்ல, மாமாவாக அவர் குழந்தைகளின் உளத்தில் கொலுவீறிருந்தார். கதைசொல்லியாக, சிறுவர்கட்கான எழுத்தாளனாக, மிமிக்கிறி கலைஞராக, நகைச்சுவைப் பேச்சாளனாக, பகுத்தறிவுவாதியாக, அரசியல் செயற்பாட்டாளனாக, சத்தியாக்கிரகியாக, நாடக நடிகனாக, கூத்துக்கலைஞராக, வில்லுப்பாட்டுக் கலைஞராக, கார்ட்டூனிஸ்டாக பன்முகம் காட்டியவர் மாஸ்டர் சிவலிங்கம். அவரது ஆத்மா சாந்தியடைவதாக.

○○○

ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் வாழ்வியலை ஆவணமாக்கிய எழுத்தாளர் தெணியானின் மறைவு

முத்த எழுத்தாளர் தெணியான் அமரராகிவிட்டார் என்ற செய்தி ஈழத்து இலக்கிய உலகைப் பெரிதும் கவலைக்குள்ளாக்கியுள்ளது. ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் சமூக பண்பாட்டு வாழ்வியல் கோலங்களை தனது எழுத்துக்களால் வரலாற்று ஆவணங்களாக்கிய பெருமைக்குரியவர் தெணியான்.

இவர் சிறுக்கதை ஆசிரியர், நாவலாசிரியர், கட்டுரை ஆசிரியர், மேடைப்பேச்சாளர், விமர்சகர், சமூகவிழுதலைப்போராளி எனப் பல்துறை சார்ந்த திறமையாளர்.

1983காலப் பகுதியில் தெணியான் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்க யாழ்ப்பாணக் கிளையின் செயலாளராகப் பணியாற்றியவர்.

இவரது இலக்கியப் பணிகளைப் பாராட்டி இந்துகலாசார பண்பாட்டு அமைச்சின் கலாபுதைணம் விருது(2003), வடமாகாண ஆளுநர் விருது(2008) என்பவை வழங்கப்பெற்றன. மல்லிகை 1989 மார்ச் மாத இதழ் இவரது படத்தை முன் அட்டையில்போட்டு பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியின் கட்டுரையுடன் பிரசரித்தது. ஓனம் சஞ்சிகை தனது 61ஆவது இதழில் இவரை அட்டைப்பட அதிதியாகக் கெளரவித்தது. ஜீவந்தி சஞ்சிகை தெணியானின் 50 வருடகால இலக்கிய வாழ்வைக் கெளரவிக்கும் முகமாக “தெணியானின் படைப்புகள் மீதான பார்வைகள்”, தெணியானின் ஜீவந்திக்கதைகள் என இரு நூல்களை வெளியிட்டு கெளரவித்தது. அத்தோடு ஜீவந்தி தனது 106ஆவது இதழை தெணியான் பவளவிழாச் சிறப்பிதழாகவும் வெளியிட்டுச் சிறப்பித்தது.

இலங்கை அரசின் இலக்கியத்திற்கான அதியுயர் விருதான சாவறித்தியரத்னா விருதிகளை 2013இல் பெற்றவர் தெணியான். அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைவதாக.

வாசத்திரி பேசுக்கிறார்

ஞானம் இதழ் 263இல் வெளிவந்த நான் எழுதிய இலங்கை வரலாறும் தேடல்களும் என்ற கட்டுரைபற்றியும் கலாநிதி திரு.ச.குணேஸ்வரன் அவர்களின் பார்வையில் நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்லிய போதும் நான் இறுக்கமாக குறிப்பிட்ட சோழ, பாண்டியர்கள் இலங்கை மீது படையெடுத்த போதும் சிங்கள அரசர்கள் ஒருவருக்கொருவர் சண்டையிட்ட போதும் கணிசமான சிங்களவர்கள் வடக்கை நோக்கி புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்து அவர்கள் இப்பொழுது தமிழர்களாகவே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் அதற்கான சான்றுகளாக ஊர்ப்பெயர்கள் இருக்கின்றனவே என நான் பதிவிட்ட ஆதாரங்கள் பற்றி அவர் தொடவே இல்லை. நான் திரும்பத் திரும்ப ஒருவிடயத்தை உரத்துச் சொல்லியும் பதிவும் செய்து வருகிறேன், அது என்னவெனில் தமிழ்ச் சிங்கள வரலாற்றாசிரியர்கள் உண்மையான வரலாறுகளைத்தான் எழுதுகிறார்களா என்ற சந்தேகம் எனக்கு இருந்து கொண்டேயிருக்கின்றது. தென்னிலங்கையில் தமிழர்கள் சிங்களவர்களாக மாறி வாழ்கிறார்கள் என்பதை உண்மையான இதயசுத்தியுடன் சிங்கள வரலாற்றாசிரியர்கள் எழுதத் தயங்குவது போல வடபகுதியில் குறிப்பாக யாழ் குடாநாட்டிற்குள் சிங்களவர்களில் கணிசமான தொகையினர் புலம்பெயர்ந்து அவர்கள் தமிழர்களாக மாறியுள்ளார்கள் என்பதை தமிழ் வரலாற்றாசிரியர்கள் எழுதத் தயங்குகிறார்களோ என நான் சந்தேகப்படுகிறேன். அது உண்மைதான் என வரலாற்றாசிரியர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் பட்சத்தில் இலங்கை அரசு முழு இலங்கையும் சிங்கள மக்களுக்க உரியதே என சொல்லிவிடுவார்களோ என தமிழ் வரலாற்றாசிரியர்கள் அச்சப்படுகிறார்களோ என நான் ஐயப்படுகிறேன்.

அரசியல் குழுப்பாடுகள் தகிடுத்தங்கள் வேறு, வரலாறு வேறு. வரலாறு உண்மையானதாக இருக்க வேண்டும் உண்மையை மட்டுமே எழுத வேண்டும். தமிழர்களுக்குள் இருக்கும் பிரிவுகளை தமிழகத் தமிழர்களுடன் இலங்கைத் தமிழர்களுடன் ஒப்பிட்டு எழுதியதை கலாநிதி திரு.ச.குணேஸ்வரன் அவர்கள் தொட்டுக்கூடப் பார்க்கவில்லை. அதுசுட வரலாற்றாசிரியர்களுக்கு இருக்கும் தயக்கம் போன்றதோ என என்னத் தோன்றுகின்றது. ஐதிகக் கதைகள் உண்மையான வரலாற்றுச் சான்றாக ஏற்றுக் கொள்ள முடியாதென ஒரு கருத்தாக்கம் ஏற்படுமானால் பெரும்பாலான வரலாறுகள் நிராகரிக்கப்பட வேண்டியவையே. நான் எழுதியது ஐதிகம் அல்ல. ஆனால் மாவிட்டபுரம் பற்றி குறிப்பிட்ட அவர் ஐதிகம் என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தியிருந்தார். புலம்பெயர் நாடுகளில் சமகாலத்தில் இடம்பெறும் நிகழ்வுகள் நாளைய வரலாறாகப் போகின்றன. அது என்னவெனில் இலங்கைத் தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்த அந்தந்த நாடுகளின் மொழிகளை பேசுவதும் அவர்களின் சந்ததியினருக்கு அந்தந்த நாட்டு மொழிகளே வாழ்வியல் மொழிகளாகப் போகின்றன என்பது தவிர்க்க முடியாததே. அவர்கள் அந்தந்த நாட்டுக் குடிமக்களாக அங்கீரிக்கபடுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் அந்தந்த நாட்டு வம்சாவழி மக்களா என்றால் அது இல்லவே இல்லை. ஆனால் அடுத்துத்த அவர்களின் பரம்பரை அந்தந்த நாட்டுக் குடிமக்களாக முற்றுமுழுதாக மாறி அந்தந்த நாட்டு மொழிகளையே பேசுவார்கள்.

உதாரணமாக 500 வருடத்துக்குப் பிறகு ஒரு வரலாற்றாசிரியன் ஐரோப்பிய நாடுகளின் வரலாற்றை உள்தூய்மையுடன் எழுதும் போது இலங்கையிலிருந்து புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின் பரம்பரையினர் அந்தந்த நாட்டு மக்களாக மாறியுள்ளனர் என்றே எழுதுவான், எழுத வேண்டும்.

அந்தந்த நாட்டுக் குடிமக்களாக அவர்கள் மாற்றமடைந்தாலும்கூட வரலாற்றின் வேர்கள் பற்றியும் எழுதுவதே வரலாறு. இது போன்று உண்மைகளை எழுத சிங்கள வரலாற்றாசிரியர்களும் தமிழ் வரலாற்றாசிரியர்களும் எழுதத் தயங்குவது ஏன்?

ஞானம் இதழ் 263 இதழில் வெளிவந்த இலங்கை வரலாறும் தேடல்களும் என்ற எனது கட்டுரையை வரலாற்றாசிரியர்கள் வாசிக்கும் பட்சத்தில் அதற்கு அவர்கள் பதில் கூறுவார்கள் என எதிர்பார்க்கிறேன்.

- ஏலையா க.முருகதாசன்

•••

நு.மான் சேரின் சிற்றாய்வு மெய்சிலிர்க்க வைத்தது. பாரதிபற்றிய புது பிரக்ஞையை நம்மிடம் ஆழவேருங்றி புதைத்திருக்கிறார் என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

ஆஹா, எத்தனை புதுமைகள் அவை இன்னும் தொடர வேண்டுமென அங்லாய்த்த கணம் ஏராளம்.

சமூத்திலே, இவ்வாறான ஆய்வுகளை செய்வோர் தொகை குறைந்து போகின்றன. வாக்கரை வாணனின் சில முயற்சிகள் இன்னுமொரு நம்பிக்கை தருகின்றன.

துறைசார்ந்தவர்கள் பலரும் இப்பணியினை தொடரவேண்டும் என்பது, எனது விருப்பமாகும்.

எனது வாசிப்புக்கு உட்பட்டு சிந்திக்கும்போது தோன்றிய ஒர் எண்ணம் என்னவெனில், மஹாகவி உருத்திரமுர்த்தி பற்றிய அதிக தகவல்களை எடுத்து பொக்கிசமாக்கியவர் நு.மான் என்றுதான் நினைக்கிறேன்.

அடுத்து ஞானம் இதழின் வரிசைபற்றிய நோக்கிலே, இதழ் ஒன்றை வெளியிடுவதும் அதிலே தொடர்ந்து பயணிப்பதும் சாதாரண விடயம் கிடையாது என்பதை உணர்த்துகின்றன.

“சஞ்சிகை இதழ் ஒன்று வருகிறதாம்” என்று சொல்லிவிட்டு போவது ஒரு சாதாரண கூற்றாக எடுத்துவிட முடியாது. அது மிகப்பெரிய புனிதபணி என்பது எனது நிலைப்பாடாகும்.

ஞானம் இதழுக்கான ஞானம் ஆசிரியரின் முயற்சியும், அதற்கான கடின உழைப்பும் இன்று பெருவிருட்சமாக வளர்ந்து நிற்கிறது. அது, பலரின் இலக்கிய தாகங்களை நிறைவு செய்து போவதில் நீண்ட மகிழ்ச்சியடைகிறேன் எனவும் கூறி, ஞானம் ஆசிரியரை வாழ்த்தி மகிழ்வதில் எனது உள்ளமும் பேரானந்தமடைகிறது.

-சமரபாரு சீனா உதயகுமார்

•••

வழமையான அம்சங்களுடன் சிறப்பாக மலர்ந்துள்ள ஞானம் 264இல் பாட்டுக்கொரு புலவன் பாரதி சிறுகதைக்கு முன்னோடி மட்டுமன்றி நாவலாசிரியருங்கூட என அலசி ஆராயும் பேராசிரியர் நு.மான் அறிவுக்குத் தீணி போட்டிருக்கிறார். பேராசிரியர் துரை மனோகரன் நேரடியாகச் சொல்வதைப்போலவே சொல்லாமல் சொல்வதிலும் தான் வல்லவர் என்று காட்டியிருக்கிறார். பால்ய வயது ஞானம் சஞ்சிகைக்குப் பாலுட்டி வளர்த்தெடுத்தமை ஆசிரியரின் அயராத உழைப்பைக் காட்டுகிறது. இணை ஆசிரியர்கள் இன்னும் சஞ்சிகைக்கு மெருகூட்டுவர் என்பது இந்த வாசகனின் நம்பிக்கை.

வே.தில்லைநாதன்

○○○

அமர் செம்பியன் செல்வன் (ஆ. இராஜகோபால்) ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி - 2022

(அனுசரணை : செம்பியன் செல்வன் குடும்பத்தினர்)

முதற் பரிசு : ரூபா 10,000/- இரண்டாம் பரிசு : ரூபா 5,000/- மூன்றாம் பரிசு : ரூபா 3,000/-
ஏனைய ஏழு சிறுகதைகளுக்கு பரிசுச் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்படும்.

போட்டிக்கான விதிகள் : சிறுகதைகள் முன்னர் எங்கும் பிரசுரிக்கப்படாததாக இருத்தல்வேண்டும். போட்டியில் பங்குபற்றியவர்கள் தமது பெயர், முகவரி போன்ற விடயங்களை வேறாக இணைத்தல்வேண்டும். தபால் உறையின் கீடுது பக்க மூலையில் “அமர் செம்பியன் செல்வன் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி” எனக் குறிப்பிடப்படல்வேண்டும்.

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி : ஞானம் அலுவலகம் - 3B, 46^{ஆவது} ஒழுங்கை, கொழும்பு 06.

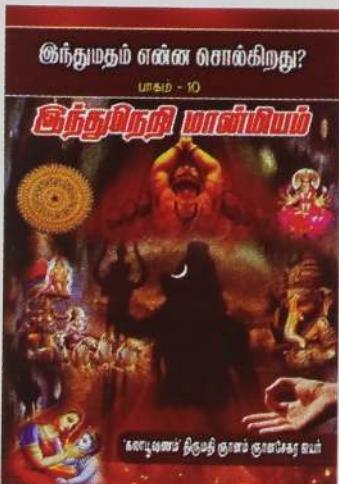
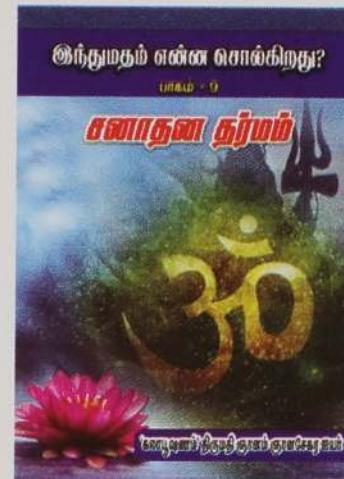
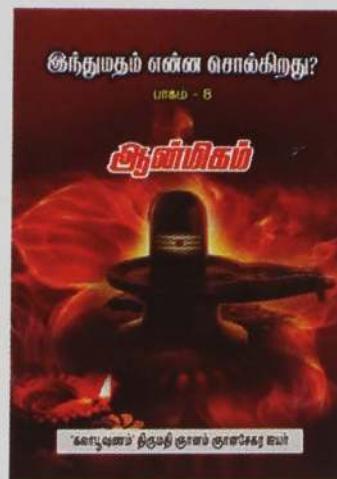
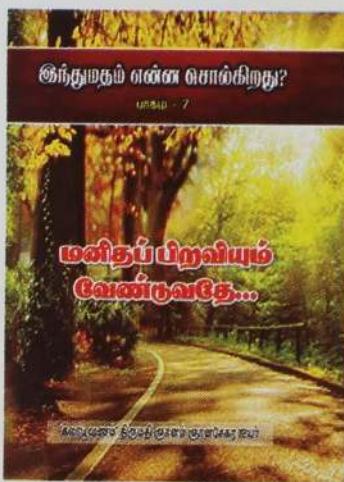
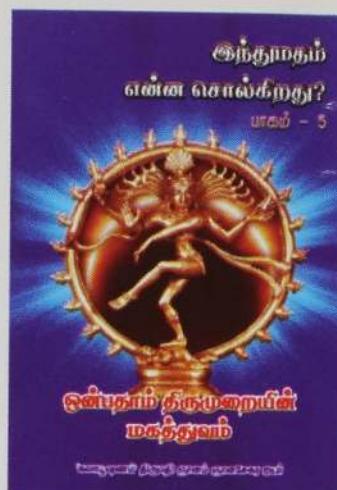
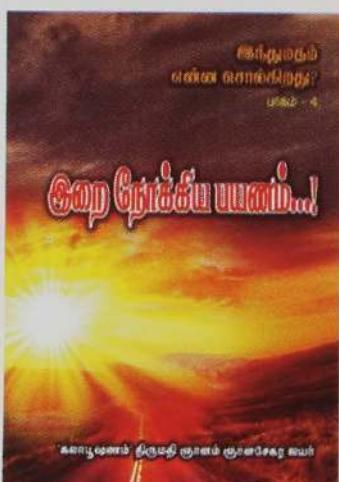
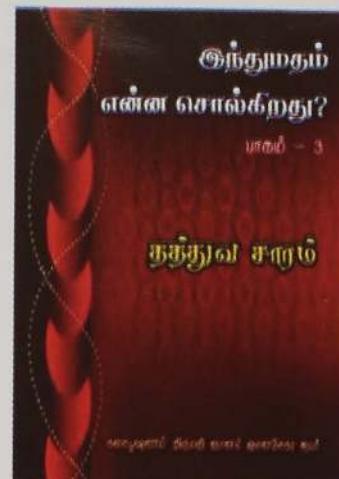
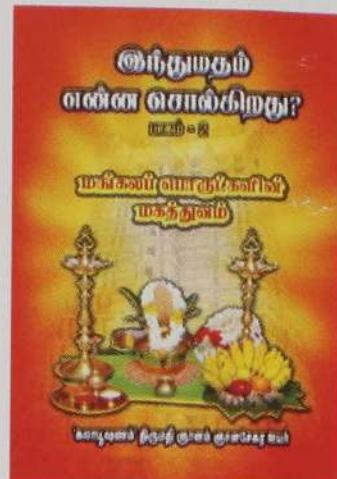
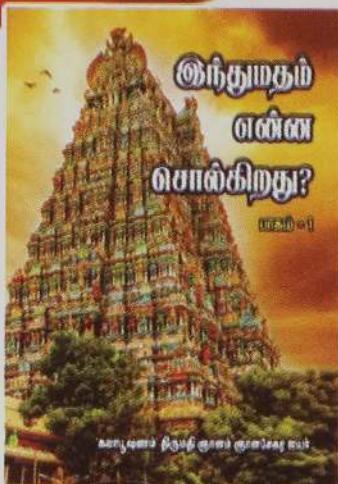
போட்டி முடிவுத் தீக்கு : 30.07.2022

முடிவு திகதிக்குப் பின்னர் கிடைக்கும் கதைகள் போட்டியில் சேர்க்கப்படமாட்டாது. – ஆசிரியர்

நீந்துமதம் என்ன சொல்கிறது?

(பாகம் 1 - 10 வரை)

'கலாபுஷணம்' திருமதி ஞானம் ஞானசேகர ஐயர்

கீழ்க்காணும் முகவரியில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்:

ஞானம் பத்பகம்

3-B, 46^{ஆவது} ஒழூங்கை, கொழும்பு -06

+94 112586013 - +94 777306506

editor@gnanam.info

Kalanzhyam (Pvt) Ltd.

கலஞ்சியம் கலன்ஜியம்

அனைத்து பொருட்களும்
தரமாகவும்,
சுத்தமாகவும் பொதி செய்யப்பட்டு
மலிவான விலையில்
ஒரே கூரையின் கீழே
நீங்கள் பெற்றுக் கொள்ளலாம்

சில்லறை
சாமான்
மொத்த
விலையில்

No. 134/A Galle Road, Wellawatte, Colombo 06

Tel : 011 2360334 | 011 2360338

Kalanzhiyam | Email : kalanzhyam@gmail.com

Online: 077 9575739

